

การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยว
กรณีศึกษา ชะอำ-หัวหิน

มทิยา เลิศไกร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2549

ISBN 974-671-414-7

**An Analysis of Demand for Tourism :
A Case Study of Cha-am – Hua-Hin**

Mateeya Lertkrai

เลขทะเบียน.....	0187850
- ๕ ก.ย. 2549	
วันลงทะเบียน.....	
เลขเรียกหนังสือ.....	๖๗
	338.4791
	๒๑๔๑๓
	[๒๕๔๙]
	๕๗

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2006

ISBN 974-671-414-7

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชะอำ-หัวหิน

เสนอโดย มทีษา เลิศไกร

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์

กลุ่มวิชา เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผศ.ดร.ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.เกษร ชินเมธีพิทักษ์)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.เรืองโร ไตฤกษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

วันที่ 18 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชะอำ-หัวหิน
ชื่อผู้เขียน	มทิยา เลิศไกร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

ชะอำและหัวหิน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติมาเป็นเวลานาน จากข้อมูลปี พ. ศ. 2546 ชะอำและหัวหินประสบปัญหานักท่องเที่ยวลดลง ซึ่งในระยะเวลาดังกล่าวเกิดภาวะการก่อการร้ายและภาวะโรคระบาด SAR การศึกษาจะวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างชาติ และศึกษาผลของการก่อการร้ายและโรคระบาด SAR ที่มีต่อปริมาณนักท่องเที่ยวของชะอำและหัวหิน

การศึกษาในครั้งนี้อาศัยข้อมูลทุติยภูมิรายไตรมาสระหว่างปี พ.ศ.2535-2547 โดยใช้เทคนิคแบบถดถอยเชิงซ้อนสำหรับสร้างสมการอุปสงค์ และใช้ Linear log ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์และค่าความยืดหยุ่น เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ผลการศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ตัวแปรค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว รายได้ต่อหัวของประเทศ ไทย ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดอุปสงค์นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่ชะอำและหัวหิน ส่วนภาวะโรคระบาด SAR ไม่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่ชะอำและหัวหิน

ผลการศึกษานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า อัตราแลกเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของแต่ละประเทศ ภาวะโรคระบาด SAR และภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดอุปสงค์นักท่องเที่ยวของต่างชาติในการเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำ (ยกเว้นนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงที่อัตราแลกเปลี่ยน และภาวะโรค SAR ของนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ) สำหรับหัวหิน ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์เหมือนกับชะอำ โดยโรคระบาด SAR และการก่อการร้ายไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ

Thesis Title	An Analysis of Demand for Tourism : A Case Study Cha-Am - Hua- Hin
Author	Mateeya Lertkrai
Thesis Advisor	Assistant Professor , Ph.D Thammanoon Pongsrikul
Department	Economics
Academic Year	2005

ABSTRACT

Cha – Am and Hua – Hin have long been the popular places for both foreign and Thai tourists. Both places were faced with an unexpected decrease in visiting tourists in 2006 during which the transnational tourism and SAR epidemic appeared around the world. Therefore, the main objectives of this study are to analyze the factors determining the tourism demand as well as to analyze the SAR and Terrorism incidences on the tourism.

The secondary data during 1992-2004 were employed to estimate demand function and to evaluate the impact of both incidences.

The study concludes that the main factors affecting the Thai tourist demand are as follows : the expenditure per day, the ratio of number of tourists/rooms, National income per capita and seasonal variation. Meanwhile, the foreign tourist demand are determined by the exchange rate, expenditure per day, the ratio of number of tourists/rooms, GDP per capita, SAR and seasonal variation. The exchange rate does not affect the tourist demand from Hong Kong, and SAR epidemic does not affect the tourist demand from the Great Britain. The terrorism is not statistically significance affecting the foreign tourist demand.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผศ. ดร. ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแนวทางที่เป็นประโยชน์ กรุณาให้ข้อคิดต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนกรุณาแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์และทรงคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่-น้อง และพี่ๆ จากสวนป่าวาสนาธรรมที่ได้เป็นกำลังใจและช่วยดูแลเอาใจใส่ตลอดมา อีกทั้งได้คอยเร่งเตือนให้ผู้เขียนรีบเร่งจัดทำวิทยานิพนธ์โดยตลอด ทำให้ผู้เขียนมีแรงบันดาลใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ด้วยดี

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ อาทิเช่น เจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อีกทั้งเจ้าหน้าที่ในบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ได้ให้ความสะดวกต่างๆ ตลอดจนคำแนะนำแก่ผู้เขียนเป็นอย่างดี

มทียา เลิศไกร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	4
1.4 วิธีการศึกษา.....	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.6 นิยามศัพท์.....	6
2. การวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 การตรวจเอกสาร.....	10
2.2 ทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	17
3. สถานะการณ์ท้องเที่ยวในชะอำและหัวหิน.....	24
3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชะอำและหัวหิน.....	24
3.2 เปรียบเทียบรายได้จากการท่องเที่ยว.....	28
3.3 ลักษณะนักท่องเที่ยว.....	29
3.4 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	32
3.5 ปัญหาการท่องเที่ยวในชะอำและหัวหิน.....	38
4. วิธีวิจัย.....	43
4.1 การสร้างตัวแบบสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	43
4.2 การสร้างตัวแบบสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ.....	45
4.3 กลยุทธ์ในการเพิ่มนักท่องเที่ยว.....	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5. ผลการศึกษา.....	51
5.1 ปึงจ้ยกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	51
5.2 ปึงจ้ยกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ.....	55
5.3 วิเคราะห์ความแตกต่างของโครงสร้างค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อคนต่อวันของชะอำและหัวหินก่อน-หลังวิกฤติการณ์.....	73
5.4 กลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว.....	78
6. สรุปและข้อเสนอแนะ.....	81
6.1 สรุป.....	81
6.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย.....	85
6.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป.....	85
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก แหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวของชะอำและหัวหิน.....	92
ภาคผนวก ข การจัดระดับมาตรฐานโรงแรม.....	102
ภาคผนวก ค ตารางผนวกสถานะการณ์ท่องเที่ยว ในชะอำและหัวหิน.....	105
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของปึงจ้ยกำหนด อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติ.....	146
ประวัติผู้เขียน.....	158

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในประเทศไทยและรายได้จากการท่องเที่ยว ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2547.....	7
1.2 การเปรียบเทียบรายได้จากการท่องเที่ยวกับสินค้าส่งออกอื่นๆ ของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2547.....	8
1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางไป ท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2547.....	9
5.1 สรุปผลการศึกษาอุปสงค์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทาง เข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน.....	54
5.2 สรุปผลการศึกษาอุปสงค์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทาง เข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำ จำแนกตามสัญชาติต่างๆ 5 ประเทศ.....	70
5.3 สรุปผลการศึกษาอุปสงค์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทาง เข้าไปท่องเที่ยวที่หัวหิน จำแนกตามสัญชาติต่างๆ 4 ประเทศ.....	72
5.4 เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและสัดส่วนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน ต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทยของชะอำและหัวหินก่อน-หลังวิกฤติการณ์.....	74
5.5 เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและสัดส่วนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน ต่อวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติของชะอำและหัวหินก่อน-หลังวิกฤติการณ์.....	76
5.6 ค่าความยืดหยุ่นของปัจจัยที่กำหนดคนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไป ท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน.....	78
5.7 ค่าความยืดหยุ่นของปัจจัยที่กำหนดคนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน.....	79

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงลักษณะเส้นอุปสงค์.....	20
2.2 แสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์.....	21
2.3 แสดงการเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์.....	22
2.4 แสดงผลกระทบกรณีค่าเงินอ่อนตัว.....	23
3.1 แสดงลักษณะภูมิศาสตร์ชะอำและหัวหิน.....	25
4.1 แสดงการตัดสินใจท่องเที่ยวของ.....	46
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การท่องเที่ยวถือเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศทั้งในด้านเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานของประเทศ รายได้และรายจ่ายที่เกิดจากการท่องเที่ยวเป็นรายการที่สำคัญของบัญชีค้าบริการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบัญชีเดินสะพัดและบัญชีนี้มีผลทำให้บัญชีเดินสะพัดดีขึ้น เพราะการท่องเที่ยวทำให้บัญชีค้าบริการเกินดุลมาตลอดจากความสำคัญดังกล่าว ประเทศไทยได้ตื่นตัวในเรื่องของการท่องเที่ยวและให้ความสำคัญแก่การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยเริ่มมีการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

จากตารางที่ 1.1 (ในท้ายบทที่ 1) จะพบว่า ตลอดระยะเวลา 12 ปี (พ.ศ. 2535-2545) ที่ผ่านมา ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับในปี พ.ศ. 2546 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย กลับลดลงจากปี พ.ศ. 2545 คิดเป็นร้อยละ 7.36 ทำให้รายรับจากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2546 ลดลง อย่างไรก็ตาม รายได้จากการท่องเที่ยวในปีดังกล่าว ยังมีผลช่วยให้ดุลบัญชีเดินสะพัดดีขึ้น เนื่องจากส่วนต่างระหว่างรายรับและรายจ่ายจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2545 ถึงร้อยละ 16.99 เมื่อเปรียบเทียบรายได้จากการท่องเที่ยวกับรายได้จากการส่งออกสินค้าอื่น ๆ ใน 10 อันดับแรก พบว่า ในปี พ.ศ. 2545 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่าสูงเป็นอันดับที่ 1 แต่ในปี พ.ศ. 2546 ผลจากการที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวลดลงส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวตกจากอันดับที่ 1 เป็นอันดับที่ 2 รองจากการส่งออก Computer & parts รายละเอียดตามตารางที่ 1.2 (ท้ายบทที่ 1) สาเหตุที่นักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงอาจจะเป็นผลมาจากเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งหรือทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สำหรับช่วงระยะเวลาดังกล่าวมีเหตุการณ์ที่สำคัญเกิดขึ้น ดังนี้

- ปี พ.ศ. 2544 เดือนกันยายน เกิดเหตุก่อการร้ายตึกเวิลด์เทรดที่สหรัฐอเมริกา
- ปี พ.ศ. 2545 เดือนตุลาคม เกิดเหตุก่อการร้ายที่เกาะบาหลี
- ปี พ.ศ. 2546 เดือนกุมภาพันธ์ เกิดสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกา กับ อิรัก และเดือน

มีนาคม-มิถุนายน เกิดโรคระบาด SAR อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในประเทศไทยในแถบเอเชีย

- ปี พ.ศ. 2547 เดือนกุมภาพันธ์-กรกฎาคม เกิดโรคไข้หวัดนก และเดือนเมษายน-สิงหาคมเกิดการก่อการร้ายที่ภาคใต้

การก่อการร้ายที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา และที่บาฮาลินประเทศอินโดนีเซีย ตลอดจนสงครามที่เกิดขึ้นในอิรัก ทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศในตะวันตกทั้งที่จากประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศในยุโรป และจากออสเตรเลียระงับการเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศเพราะเกรงจะไม่ปลอดภัย เป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเที่ยวในประเทศไทยลดลงในปี พ.ศ. 2546 ส่วนโรคไข้หวัดนกที่ระบาดในประเทศในเอเชียในปี พ.ศ. 2547 ไม่มีผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเที่ยวประเทศไทยลดลง แต่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 11,650,705 คน ในปี พ.ศ. 2547 หรือคิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 16.46

ชะอำและหัวหินมีแหล่งท่องเที่ยว หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากประกอบกับมีสภาพภูมิอากาศที่แจ่มใส, มีทัศนียภาพที่สวยงามมากมาย, มีศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ตลอดจนประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ ทำให้นักท่องเที่ยวและหัวหินเป็นแหล่งที่มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยชะอำเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี ในขณะที่หัวหิน เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างหรือภาคใต้ตอนบน ถึงแม้อำเภอทั้งสองจะอยู่ต่างจังหวัดแต่อำเภอทั้งสองมีอาณาเขตติดต่อกันโดยชะอำอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเพียง 121 กิโลเมตร ในขณะที่หัวหินอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเพียง 195 กิโลเมตร เท่านั้น อำเภอทั้งสองมีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายกันทำให้ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวคล้ายกัน คือ การท่องเที่ยวชายทะเลหรือชายหาด แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ โบราณสถานและพระราชวัง หัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวชายหาดมาเป็นเวลามากกว่า 80 ปี เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ เพราะอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร การเดินทางมาท่องเที่ยวหัวหินและชะอำสะดวกมาก บรรยากาศสงบและมีพระราชวังไกลกังวล (สร้างในรัชการที่ 7) และพระราชนิเวศมฤคทายวัน (สร้างโดยรัชการที่ 6) นอกจากนี้ ทั้งสองอำเภอยังมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ชายหาด โบราณสถาน และวนอุทยานอื่นๆ เช่น ชะอำมีหาดชะอำ วนอุทยานชะอำ, วนอุทยานเขานางพันธุรัตน์, สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าห้วยทราย หุบกะพง และสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์บรมราชชนนี ฯลฯ ส่วนหัวหินมีหาดหัวหิน เขาตะเกียบ สวนสนประดิพันธ์ เขาเต่า น้ำตกป่าละอู สถานิรดิไฟหัวหิน สนามกอล์ฟหัวหิน ฯลฯ (รายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหินดูในภาคผนวก ก) สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุจูงใจให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวในสองอำเภอนี้อย่างต่อเนื่อง จากตารางที่ 1.3 (ท้ายบทที่ 1) พบว่า ในปี พ.ศ. 2544-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำเฉลี่ยต่อปีมากกว่าหัวหิน โดยชะอำเฉลี่ยต่อปี 1,168,088 คน ส่วนหัวหินเฉลี่ยต่อปี 829,376 คน ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินเฉลี่ยต่อปี

มากกว่าชะอำ หัวหินเฉลี่ยต่อปี 295,348 คน ส่วนชะอำเฉลี่ยต่อปี 203,413 คน หากพิจารณาในภาพรวมของนักท่องเที่ยวทั้งหมด ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำเฉลี่ยต่อปีสูงกว่าหัวหิน นอกจากนี้ ชะอำยังมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่สูงกว่าหัวหินอีกด้วย คือชะอำเฉลี่ยต่อปี 1,371,501 คน และมีอัตราการเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 1.36 ส่วนหัวหินเฉลี่ยต่อปี 1,124,724 คน และมีอัตราการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 1.26 หากพิจารณาในรายละเอียด จะพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้นที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ร้อยละ 2.53 สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวชะอำลดลงเฉลี่ยปีละ ร้อยละ 3.92 โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2546 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำลดลงจากปี พ.ศ. 2545 ถึงร้อยละ 25.87 ส่วนหัวหิน พบว่า ประสบปัญหานักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวลดลงในปี พ.ศ. 2546 เช่นเดียวกันกับชะอำ โดยลดลงร้อยละ 5.01 นอกจากนักท่องเที่ยวต่างชาติจะลดลงแล้ว นักท่องเที่ยวชาวไทยของหัวหินยังลดลงร้อยละ 1.16 ด้วย หากเปรียบเทียบการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหินของปี พ.ศ. 2546 พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวของหัวหินลดลงในปริมาณที่สูงกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวของชะอำ หัวหินลดลงร้อยละ 2.17 ขณะที่ชะอำลดลงร้อยละ 0.76 จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ทราบว่า ในปี พ.ศ. 2546 ทั้งชะอำและหัวหินประสบปัญหานักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวลดลง

จากเหตุการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2544-2546 ข้างต้น ประกอบกับจากการศึกษาบทความที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการวิเคราะห์ตลาดการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่จะแจ้งเหตุผลที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในปริมาณลดลง เนื่องจากนักท่องเที่ยวหวาดกลัวในเหตุการณ์ดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการศึกษาด้วยว่า เหตุการณ์ดังกล่าวมีผลต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยหรือไม่ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยมีข้อสังเกตอีกประเด็นหนึ่ง คือ ทั้งชะอำและหัวหินมีการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวไทยไม่สอดคล้องกันทั้งๆ ที่ชะอำและหัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีอาณาเขตติดต่อกัน คือ ในปี พ.ศ. 2546 ชะอำมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2545 ถึงแม้ว่าจะเป็นกาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ขณะที่หัวหินมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยวลดลง และในปี พ.ศ. 2547 ชะอำมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยวลดลง ขณะที่หัวหินมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาชะอำและหัวหินให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างชาติต่อไป ซึ่งยังไม่มีผู้ศึกษาถึงประเด็นเหล่านี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 วิเคราะห์ปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างชาติ ในเขตพื้นที่ ชะอำและ หัวหิน

1.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ก่อน และหลังวิกฤติการณ์เศรษฐกิจ

1.2.3 เสนอแนะกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษานี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1.3.1 การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยว ซึ่งในที่นี้ หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ ชะอำและหัวหิน แบ่งการศึกษาเป็น 2 กรณี คือ

1.3.1.1 กรณีนักท่องเที่ยวชาวไทย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวชาวไทยจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ จำแนกเป็น รายไตรมาสของปี พ.ศ. 2535-2547 รวมทั้งสิ้น 13 ปี

1.3.1.2 กรณีของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวต่างชาติจะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ จำแนก เป็นรายไตรมาสของปี พ.ศ. 2535-2546 รวมทั้งสิ้นเพียง 12 ปี เนื่องจาก ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ นักท่องเที่ยวต่างชาติใช้ข้อมูลในรายงานของ International Monetary Fund (IMF) ซึ่งค่อนข้าง ล่าช้า โดยจะพิจารณาเฉพาะ ประเทศที่มีสัดส่วนของนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ชะอำ และหัวหินเฉลี่ยมากกว่า 5% สำหรับในช่วงระยะ 13 ปี (ปี พ.ศ. 2535-2547) ประเทศที่มีสัดส่วน ของนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหินมากกว่า 5% คือ

1.3.1.2.1 ชะอำ มี 5 ประเทศ คือ เยอรมัน อังกฤษ ฮังการี สวีเดน ฝรั่งเศส

1.3.1.2.2 หัวหิน มี 4 ประเทศ คือ เยอรมัน สวีเดน อังกฤษ เดนมาร์ก

1.3.2 ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ใช้ในการศึกษานี้ จะเป็นข้อมูล นักท่องเที่ยว ณ สถานที่พักแรมเท่านั้น

1.3.3 การศึกษาในครั้งนี้ เดิมใช้การโฆษณาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เป็นตัวแทนรสนิยมของผู้บริโภค แต่เนื่องจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่ เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการโฆษณา จึงได้ใช้ความพึงพอใจเกี่ยวกับห้องพักโดยใช้สัดส่วนของ นักท่องเที่ยวต่อห้องพักแทนรสนิยมของผู้บริโภค

1.3.4 การศึกษาในครั้งนี้ จะศึกษาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของการท่องเที่ยวก่อนภาวะวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2535-2539) และหลังภาวะวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 (ปี พ.ศ. 2541-2547) เพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างชะอำและหัวหิน

1.4 วิธีการศึกษา

1.4.1 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโครงสร้างอุปสงค์การท่องเที่ยวต่อไปนี้

1.4.1.1 เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เป็นการอธิบายถึง ลักษณะโดยทั่วไปของการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ณ ชะอำ และ หัวหิน สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนาจะใช้ข้อมูลในปี พ.ศ.2540-2547 จำนวน 8 ปี

1.4.1.2 เชิงประมาณ (Quantitative Method) เป็นการใช้วิธีการวิเคราะห์แบบถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) สำหรับสร้างสมการอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ทางด้านขนาด และทิศทางของผลกระทบจากตัวแปรต่างๆแต่ละตัวที่มีต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ และใช้โปรแกรม EViews ในการสร้างแบบจำลองทั้งหมด

1.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิประเภทอนุกรมเวลา จำแนกเป็นรายไตรมาสตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535-พ.ศ. 2547 รวมทั้งสิ้น 13 ปี ซึ่งสามารถรวบรวมได้จากแหล่งข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.4.2.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ทั้งทางด้านของจำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติ วันพำนักโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวและข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.4.2.2 ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จำนวนประชากรของต่างประเทศ

1.4.2.3 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายจังหวัด รายได้ประชาชาติ จำนวนประชากรของประเทศไทย

1.4.3 ตัวแบบการศึกษา

สร้างสมการอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยอาศัยตัวแบบเศรษฐกิจ และการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ ด้วยวิธี Least Squares Method ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Eviews

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงโครงสร้างของอุปสงค์ที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำ และ หัวหิน

1.5.2 ทำให้ทราบถึงโครงสร้างค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติของอำ และ หัวหิน

1.5.3 ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นของโรคระบาดและการก่อการร้าย ที่มีต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติของชะอำ และ หัวหิน

1.5.4 สามารถนำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ไปกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวชะอำ และ หัวหิน

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลที่เดินทางจากถิ่นพำนักถาวรของตนไปค้างยังอีกสถานที่หนึ่งอย่างน้อย 1 คืน แต่ไม่เกิน 90 วัน เพื่อกิจกรรมต่างๆ แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดค่าจ้างค่าตอบแทนจากสถานที่ที่ตนไปเยือน

1.6.2 นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง

1.6.2.1 บุคคลที่มีได้มีภูมิลำเนาในชะอำและหัวหินและปัจจุบันมิได้มีกิจการ และงานประจำหรือศึกษาที่ชะอำ และ หัวหิน

1.6.2.2 บุคคลที่มีภูมิลำเนาในชะอำและหัวหิน จะโดยกำเนิดหรือไม่ก็ตาม แต่ปัจจุบันมิได้พำนักในชะอำ และ หัวหิน

1.6.2.3 คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย แต่ไม่ได้ทำงานประจำที่ชะอำและ หัวหิน

1.6.3 นักท่องเที่ยวต่างชาติ หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ถือสัญชาติอื่น ที่มีสัญชาติเดียวกันกับประเทศที่ตนเองเดินทางไปเยือน

1.6.4 นักทัศนาจร หมายถึง ผู้มาเยือนเป็นการชั่วคราวโดยใช้เวลาอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยววันๆ น้อยกว่า 24 ชั่วโมง โดยมีได้พำนักค้างแรมในสถานที่ท่องเที่ยว วันๆ

1.6.5 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย หมายถึง ระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวคนหนึ่งๆ ใช้ท่องเที่ยว ณ สถานที่หนึ่งในการเดินทางแต่ละครั้ง โดยนับเป็นวันที่ค้างคืน

ตารางที่ 1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย
และรายได้จากการท่องเที่ยว ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2547

ปี	นักท่องเที่ยวต่างชาติ		รายได้จากการท่องเที่ยว			
	จำนวน	อัตราเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายรับ (ล้านบาท)	รายจ่าย (ล้านบาท)	ส่วนต่าง (ล้านบาท)	อัตราเปลี่ยนแปลงส่วนต่าง (ร้อยละ)
2535	5,136,443	-	123,135	40,556	82,579	-
2536	5,760,533	12.15	127,802	53,315	74,487	(9.80)
2537	6,166,496	7.05	145,211	73,234	71,977	(3.37)
2538	6,951,566	12.73	190,765	83,948	106,817	48.40
2539	7,192,145	3.46	219,364	105,621	113,743	6.48
2540	7,211,345	0.27	220,755	59,125	161,630	42.10
2541	7,764,930	7.68	242,177	59,073	183,104	13.29
2542	8,580,332	10.50	253,018	69,649	183,369	0.14
2543	9,508,623	10.82	285,272	82,838	202,434	10.40
2544	10,061,950	5.82	299,047	96,797	202,250	(0.09)
2545	10,799,067	7.33	323,484	106,825	216,659	7.12
2546	10,004,453	(7.36)	309,269	55,810	253,459	16.99
2547	11,650,705	16.46	384,360	83,865	300,495	18.56

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2547

ตารางที่ 1.2 การเปรียบเทียบรายได้จากการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินค้าส่งออกอย่างอื่นๆ
ของประเทศไทย ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545-2547

(หน่วย : ล้านบาท)

ลำดับที่	2545		2546		2547	
	รายการสินค้า	จำนวนเงิน	รายการสินค้า	จำนวนเงิน	รายการสินค้า	จำนวนเงิน
1	Tourism	323,484	Computer&parts	332,976	Tourism	384,360
2	Computer&parts	313,153	Tourism	309,269	Computer&parts	362,118
3	Electrical Appliances	243,240	Electrical Appliances	267,336	Electrical Appliances	340,005
4	Textile Products	179,765	Textile Products	183,695	Integrated Circuits	205,947
5	Integrated Circuits	147,889	Integrated Circuits	191,606	Textile Products	199,360
6	Plastic Products	121,604	Plastic Products	141,698	Plastic Products	186,435
7	Canned Seafood	108,015	Canned Seafood	114,362	Base Metal Products	157,681
8	Base Metal Products	93,482	Base Metal Products	112,520	Canned Seafood	116,687
9	Transformers, generator	74,622	Transformers, generator	63,840	Petroleum Products	103,589
10	Petroleum Products	58,373	Petroleum Products	61,027	Transformers, generator	65,221

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2545-2547

ตารางที่ 1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยว
 ระยะเวลาและหัวหิน ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2547

(หน่วย : คน)

ปี	ชาวไทย		ชาวต่างชาติ		รวม	
	ระยะเวลา	หัวหิน	ระยะเวลา	หัวหิน	ระยะเวลา	หัวหิน
2544	1,094,268	801,284	226,260	297,838	1,320,528	1,099,122
% เปลี่ยนแปลง	-	-	-	-	-	-
2545	1,160,714	835,591	231,020	299,433	1,391,734	1,135,024
% เปลี่ยนแปลง	6.07	4.28	2.10	0.54	5.39	3.27
2546	1,209,947	825,930	171,248	284,418	1,381,195	1,110,348
% เปลี่ยนแปลง	4.24	(1.16)	(25.87)	(5.01)	(0.76)	(2.17)
2547	1,207,421	854,700	185,125	299,702	1,392,546	1,154,402
% เปลี่ยนแปลง	(0.21)	3.48	8.10	5.37	0.82	3.97
เฉลี่ย	1,168,088	829,376	203,413	295,348	1,371,501	1,124,724
% เปลี่ยนแปลง	2.53	1.65	3.92	0.22	1.36	1.26

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544-2547

บทที่ 2

การวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการตรวจเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง และวิเคราะห์แบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างชาติ รวมทั้งศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จุฑาทพร สุรเชษฐ์คมสัน (2532) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อุปสงค์การท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต โดยใช้วิธีการศึกษาแบบวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาและเชิงประมาณ โดยสร้างแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวจากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน วัดอุปสงค์ในการศึกษาเพื่อทราบถึงอุปสงค์และสภาพการท่องเที่ยวภายในจังหวัดภูเก็ต รวมถึงปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต โดยอาศัยข้อมูลทุติยภูมิ 8 กลุ่ม คือ 1.จำนวนนักท่องเที่ยว 2. จำนวนประชากรและรายได้ประชาชาติของประเทศ 3.ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของชาวไทย และดัชนีราคาสินค้าบริโภคภาคใต้ 4. จำนวนเที่ยวบินและการเดินทางอากาศ 5. จำนวนเที่ยวบริการรถโดยสารระหว่างจังหวัด 6.จำนวนประชากร 7. อัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ 8. ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางมาจังหวัดภูเก็ต มี 3 ปัจจัย คือ จำนวนห้องพักของโรงแรมทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต จำนวนเที่ยวบินที่เสนอบริการ ณ ท่าอากาศยานจังหวัดภูเก็ตและจำนวนเที่ยวบริการของรถโดยสารระหว่างจังหวัด ณ สถานีขนส่งจังหวัดภูเก็ต และตัวแปรหุ่นแสดงเหตุการณ์พิเศษในปีที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว หากจะพิจารณาจากแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต คือ จำนวนประชากรไทย ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต และจำนวนห้องพักของโรงแรมในตัวเมืองจังหวัดภูเก็ต ส่วนปัจจัยที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คือ ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นของประเทศนักท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศนักท่องเที่ยวและดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของประเทศนักท่องเที่ยว

วิโชค อ่างมณี (2532) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย สำหรับวิธีการศึกษาในครั้งนี้ทำได้โดยการสร้างแบบจำลองอุปสงค์

การท่องเที่ยวจากข้อมูลทัศนภูมิประเภทอนุกรมเวลาระหว่าง ปี พ.ศ. 2521-2530 ด้วยวิธีการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการศึกษานโยบายการท่องเที่ยวของประเทศไทยและสภาพการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจริง ศึกษาลักษณะอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากตลาดต่างประเทศที่สำคัญ รวมถึงศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยว 2 ประเด็น คือ อุปสงค์ของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศและอุปสงค์ของรายจ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยให้จำกัดขอบเขตของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำแนกตามสัญชาติรวม 6 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เยอรมันตะวันตก และฝรั่งเศส

ผลการศึกษาทางด้านอุปสงค์ของจำนวนนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรอิสระของราคาค่าโดยสารเครื่องบินต่อรายได้ต่อหัวของประเทศนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับจำนวนนักท่องเที่ยวทั้ง 6 ประเทศและมีความยืดหยุ่นต่ำ ส่วนตัวแปรอิสระของราคาโรงแรมเฉลี่ยต่อห้องต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับจำนวนนักท่องเที่ยวจาก 5 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เยอรมันตะวันตกและฝรั่งเศส และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นและมีความยืดหยุ่นต่ำ

ผลการศึกษาทางด้านอุปสงค์ของรายจ่ายของนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรอิสระของราคาค่าโดยสารเครื่องบินต่อรายได้ต่อหัวของประเทศนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายจ่ายของนักท่องเที่ยวทั้ง 6 ประเทศและมีความยืดหยุ่นสูง ยกเว้นนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่มีความยืดหยุ่นต่ำ ส่วนตัวแปรอิสระของราคาโรงแรมเฉลี่ยต่อห้องต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับรายจ่ายของนักท่องเที่ยวทั้ง 6 ประเทศ แต่มีความยืดหยุ่นสูงสำหรับนักท่องเที่ยว 3 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย และมีความยืดหยุ่นต่ำสำหรับนักท่องเที่ยว 3 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น เยอรมันตะวันออก และฝรั่งเศส

ศรัณยา ศรีรัตนะ (2535) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการใช้จ่ายและระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยใช้วิธีการศึกษาการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยอาศัยข้อมูลปฐมภูมิสุ่มจากนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน 400 ตัวอย่าง จากสนามบินระหว่างประเทศและด่านตรวจคนเข้าเมือง รวม 8 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาโครงสร้างค่าใช้จ่ายและระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมการใช้จ่าย และระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวรวมทั้งโครงสร้างรายจ่ายที่เกิดขึ้นจริงรวมทั้งทัศนคติของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศต่อการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายต่างๆ

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน คือ รายได้ของนักท่องเที่ยวที่

มากกว่า 10,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี สัญชาตินักท่องเที่ยวที่มาจากทวีปอเมริกาเหนือและตัวแปรวัตถุประสงค์ที่นักท่องเที่ยวในประเทศไทย และปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ คือ สัญชาติของนักท่องเที่ยวจากเอเชียและแปซิฟิก อาชีพของนักท่องเที่ยวในกลุ่มพนักงานเอกชนและแม่บ้าน ค่าที่พักแรม และค่าใช้จ่ายในการซื้อของและที่ระลึก

วีระพล วงศ์ประเสริฐ (2536) ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย สำหรับวิธีการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดและสมการถดถอยเชิงซ้อน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิระหว่างปี พ.ศ. 2525-2534 รวม 10 ปี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวทางด้านจำนวนนักท่องเที่ยวและรายจ่าย และต้องการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต ขอบเขตของการศึกษาในครั้งนี้ ได้จำแนกนักท่องเที่ยวตามสัญชาตินักท่องเที่ยวรวม 13 สัญชาติ ได้แก่ มาเลเซีย ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง สิงคโปร์ เยอรมัน ตะวันตก สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร เกาหลีใต้ ฝรั่งเศส อิตาลี และอินเดีย

ผลการศึกษา พบว่า อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของราคาค่าโดยสารเครื่องบิน ต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรประเทศนักท่องเที่ยว อัตราส่วนของราคาห้องพักต่อวันต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรประเทศนักท่องเที่ยว และอัตราส่วนเปรียบเทียบของดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของนักท่องเที่ยว ต่อดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของประเทศไทย สำหรับอุปสงค์การท่องเที่ยวทางด้านรายจ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับ อัตราส่วนของราคาค่าโดยสารเครื่องบินต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรประเทศนักท่องเที่ยว และอัตราส่วนเปรียบเทียบของดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคของประเทศไทย

ชมพร เอี่ยมศรีทอง (2536) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่นักท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยใช้วิธีการศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อน และใช้ข้อมูลทุติยภูมิระหว่างปี พ.ศ.2524-2534 โดยแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 5 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา ทวีปยุโรป เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และญี่ปุ่น

ผลการศึกษา พบว่า ราคาการท่องเที่ยวในประเทศไทยต่อคนของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ปัจจัยทางการเมืองมีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา กลุ่มอาเซียนและประเทศญี่ปุ่น สำหรับรายได้ต่อคนของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีผลกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวจาก ทวีปยุโรป ญี่ปุ่น และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ กับ ประเทศนักท่องเที่ยวมีผลกำหนดจำนวน

นักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกาและทวีปยุโรป จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในปีที่ผ่านมา มีผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา ส่วนงบประมาณส่งเสริมการท่องเที่ยวจากรัฐบาลไทย พบว่ามีนัยสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศโอเชียเนียเท่านั้น

สุจินต์พร จินตนา (2537) ทำการศึกษาเรื่อง การประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทย สำหรับวิธีการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองของสมการถดถอยเชิงซ้อนและการวิเคราะห์แบบแนวโน้มกาลเวลา และใช้ข้อมูลทศวรรษระหว่างปี พ.ศ.2528-2537 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยว และศึกษาอัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว โดยศึกษาจาก 4 ประเทศ คือ มาเลเซีย ญี่ปุ่น เยอรมัน และอังกฤษ

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยผันแปรอิสระที่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยว คือ ราคาห้องพักของโรงแรมระดับ 4 ดาว มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น เยอรมัน และอังกฤษ ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซีย เนื่องจากประเทศมาเลเซียส่วนใหญ่นิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเขตจังหวัดแถบภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งเป็นการเดินทางเพื่อจับจ่ายซื้อสินค้าและพักผ่อนในระยะเวลาสั้นๆ ดังนั้น นักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียไม่ใคร่ให้ความสำคัญกับราคาห้องพักของโรงแรมในประเทศไทยมากนัก สำหรับปัจจัยผันแปรอิสระอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเปรียบเทียบกับระหว่างสกุลเงินบาทกับสกุลเงินของประเทศนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับจำนวนนักท่องเที่ยวจากทั้ง 4 ประเทศ ส่วนปัจจัยผันแปรอิสระอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับจำนวนนักท่องเที่ยวจากทั้ง 4 ประเทศ

สิรินาด นุชชัยเหล็ก (2541) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดภูเก็ต โดยใช้วิธีการศึกษาแบบเชิงพรรณนาเป็นการศึกษาความสัมพันธ์และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาผลสรุป และการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณเป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 448 ชุด แล้วนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Statistical Package for the Social Science (SPSS)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดเป็นกลุ่มประเทศยุโรปอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,001-5,000 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา โดยมีเหตุผลสำคัญในการเดินทางมาท่องเที่ยว คือ สภาพภูมิทัศน์และธรรมชาติที่สวยงาม จากการทดสอบสมมติฐานของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านบวกในการมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ คือ วัฒนธรรมและประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ทางเหนือและการซื้อสินค้าของที่ระลึก ส่วนปัจจัยด้านลบ ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรมและการขาดประชาสัมพันธ์ สำหรับจังหวัดภูเก็ตผู้ที่เดิน

ทางมาท่องเที่ยว ส่วนมากเป็นกลุ่มประเทศแถบทวีปเอเชียมากที่สุด เป็นชาวไต้หวันมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 2,001-5,000 ดอลลาร์สหรัฐ โดยมีเหตุผลสำคัญในการเดินทางท่องเที่ยว คือ สภาพภูมิทัศน์และธรรมชาติที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น และมีปัจจัยด้านลบ คือ ปัญหาด้านภาษาและปัญหาด้านการเออาร์คเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ

การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการพัฒนาคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศ เพิ่มการประชาสัมพันธ์จุดเด่นของแต่ละจังหวัดที่น่าสนใจ ควรมีการดูแลรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและควรมีมาตรการในการดูแลช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อป้องกันการเออาร์คเอาเปรียบจากคนในท้องถิ่น

สุวรรณ สุรติลาวัณย์ (2541) ทำการศึกษาเรื่อง **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ** โดยใช้วิธีการศึกษาสร้างสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2526-2539 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ 5 ประเทศ คือ ฮองกง สิงคโปร์ มาเลเซีย จีน และญี่ปุ่น และกำหนดตัวแปรอิสระ 4 ตัว คือ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคน มูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นต่อบุคคล อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และจำนวนประชากรของประเทศ

ผลการศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวประเทศฮองกง สิงคโปร์ จีน ขณะที่ประเทศญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม มูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นต่อบุคคลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนนักท่องเที่ยวทุกประเทศ ยกเว้นประเทศญี่ปุ่น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวประเทศจีนและญี่ปุ่น ส่วนจำนวนประชากรของประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปประเทศฮองกง สิงคโปร์ และมาเลเซีย ส่วนประเทศญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

สุภารัตน์ พันธุ์นิกุล (2545) ทำการศึกษาเรื่อง **ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย สำหรับวิธีการศึกษา** ได้ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิประเภทอนุกรมเวลา ช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2534-2543 โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ลักษณะทั่วไปของการท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาระดับมหภาคและระดับจุลภาค

ผลการศึกษา พบว่า ในระดับมหภาค จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศช่วงปี พ.ศ. 2539-2543 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.50 ต่อปี โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 25-

34 ปี และมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยในประเทศไทย 6-8 วัน ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของประเทศ ไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อัตราส่วนราคาค่าโดยสารเครื่องบินต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว อัตรา ส่วนราคาห้องพักโรงแรมโดยเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยน เงินตราระหว่างประเทศ และตัวแปรหุ่นซึ่งแสดงถึงการมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ ในแต่ละช่วงเวลา ในขณะที่เดียวกันอัตราส่วนราคาค่าโดยสารเครื่องบินต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว อัตรา ส่วนราคาห้องพักโรงแรมโดยเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยต่อหัว ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยน เงินตราระหว่างประเทศ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย ส่วนผลการศึกษาระดับจุลภาคชี้ให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 35-45 ปี มีการใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 4,336 บาทต่อคนต่อวัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลในทางบวกต่อค่าใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุของนักท่องเที่ยว ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว สถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยว รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว และระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยว

ผลการศึกษาชี้ข้อเสนอแนะว่า ให้มีการกำหนดราคาสินค้าและบริการที่สมเหตุสมผล นอกจากนี้ คุณภาพของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสมควรได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวควรกระทำอย่างต่อเนื่องและแพร่หลาย เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยว เดินทางเข้ามาและพำนักในประเทศไทยเป็นระยะเวลายาวนานขึ้น

สิทธิศักดิ์ ชูณรุ่งโรจน์ (2546) ทำการศึกษาเรื่อง อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ระหว่างประเทศในประเทศไทย สำหรับวิธีการศึกษา ได้ใช้การวิเคราะห์แบบจำลองทางเศรษฐมิติ โดยอาศัยวิธีกำลังสองน้อยสุดและวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูล ทุติภูมิประเภทอนุกรมเวลา ช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2530-2544 รวม 15 ปี วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณ อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีผลต่อการ ท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยวัดค่าอุปสงค์เป็นปริมาณวันที่นักท่องเที่ยวพำนักในประเทศไทย การศึกษาได้จำแนกฟังก์ชันอุปสงค์ตามสัญชาติของนักท่องเที่ยวจาก 2 กลุ่ม ได้แก่ สัญชาติญี่ปุ่น และสัญชาติเยอรมัน โดยพิจารณาให้ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศคู่แข่งทางการท่องเที่ยวที่สำคัญ ของประเทศไทย

ผลการศึกษา พบว่า อุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศของนักท่องเที่ยวสัญชาติ เยอรมันถูกกำหนดจากปัจจัย 7 ประการ ได้แก่ ราคาการท่องเที่ยวต่อวันในประเทศไทยปีที่ i และปีที่ $i-1$ ราคาในการท่องเที่ยวต่อวันในประเทศมาเลเซียปีที่ i และปีที่ $i-1$ รายได้ต่อหัวแท้จริงของนักท่องเที่ยวปีที่ $i-1$ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันปีที่ $i-1$ และการจัดเทศกาลปีส่งเสริมการท่องเที่ยวของ ประเทศไทย สำหรับนักท่องเที่ยวสัญชาตินี้ การท่องเที่ยวในประเทศไทยและการท่องเที่ยวใน ประเทศมาเลเซียสามารถทดแทนกันได้ และการท่องเที่ยวของประเทศไทยไม่สามารถทำการแข่งขัน

ด้านราคากับการท่องเที่ยวของประเทศมาเลเซียได้ ในกรณีของนักท่องเที่ยวสัญชาติญี่ปุ่น พบว่า อุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศของนักท่องเที่ยวสัญชาตินี้ ถูกกำหนดจากปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ ราคาการท่องเที่ยวในประเทศไทยปีที่ i และรายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวในปีที่ i สำหรับนักท่องเที่ยวในสัญชาตินี้การท่องเที่ยวในประเทศไทย และการท่องเที่ยวในประเทศมาเลเซียไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกันและไม่สามารถทดแทนกันได้ นอกจากนี้ อุปสงค์ปัจจัยงบประมาณส่งเสริมการท่องเที่ยวในต่างประเทศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในการกำหนดอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวทั้ง 2 กลุ่ม

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ ประเทศไทยไม่สามารถทำการแข่งขันทางราคาของการท่องเที่ยวได้ ดังนั้น จึงควรส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการจัดเทศกาลปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยหรือส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ ประเทศไทยควรมีการปรับปรุงวิธีการใช้จ่ายงบประมาณในการส่งเสริมในต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วรเวทย์ แสงศรี (2548) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาประเทศไทย สำหรับวิธีการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนในรูปแบบล็อกการิทึม ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิประเภทอนุกรมเวลารายปีในช่วงปี พ.ศ. 2526–2545 รวม 20 ปี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พร้อมทั้งพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2546-2547 โดยจำแนกจำนวนนักท่องเที่ยวตามถิ่นที่อยู่ 7 ประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ สิงคโปร์ ไต้หวัน และฮ่องกง

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาประเทศไทย คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาคงที่หรือมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยต่อคนของประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว จำนวนประชากร และจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากประเทศที่ทำการศึกษาในปีที่ผ่านมา มีผลในทางบวก ส่วนราคาโดยเปรียบเทียบมีอิทธิพลในทางลบ ซึ่งเป็นตามสมมติฐานที่วางไว้ สำหรับตัวแปรหุ่นที่แสดงปีที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่วางไว้ในกรณีของประเทศจีนและเกาหลีใต้ นอกจากนี้ การใช้สมการอุปสงค์ที่ประมาณการดังกล่าวในการพยากรณ์ พบว่า แบบจำลองที่ 1 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้น ในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ และลดลงในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซีย และได้หวัน ส่วนแบบจำลองที่ 2 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซีย ญี่ปุ่น จีน และสิงคโปร์ และลดลงในกรณีของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้และไต้หวัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ ภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกับดูแลนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาประเทศไทยให้มีความประทับใจ เพราะนักท่องเที่ยวจำนวนมากเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเยือนซ้ำและรัฐบาลควรส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศจีน ซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่องเพราะอุปสงค์มีความยืดหยุ่นต่อรายได้ ณ ราคาคงที่

จากการตรวจสอบเอกสารทั้งหมด พบว่า แนวคิดของการสร้างอุปสงค์การท่องเที่ยว โดยมากได้ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลารายปี (Time Series Data) เพื่อสร้างแบบจำลองขึ้นจากวิธีการสมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple Regression Analysis)

2.2 ทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในการศึกษานี้จะนำทฤษฎีอุปสงค์ในวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.2.1 อุปสงค์ในสินค้าและบริการ

อุปสงค์ในที่นี้ หมายถึง ความต้องการในสินค้าและบริการ โดยความต้องการดังกล่าวต้องมีอำนาจซื้อ (Purchasing Power) และยินดีที่จะจ่าย (Willing to pay) (นราทิพย์, 2544 : 25)

ในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค ปัจจัยหลักที่กำหนดสมการอุปสงค์ หรือ ฟังก์ชันอุปสงค์สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$Q_{di} = f(P_i / P_j, Y, T, E)$$

กำหนดให้ Q_{di} = ปริมาณอุปสงค์สินค้า i

P_i = ราคาสินค้า i

P_j = ราคาสินค้า j

Y = รายได้ผู้บริโภค

T = รสนิยมของผู้บริโภค

E = การคาดคะเน (Expectation)

2.2.1.1 ลักษณะความสัมพันธ์ของปริมาณอุปสงค์ (Q_{di}) กับ ปัจจัยอื่นๆ (P_i, P_j, Y, T, E)

ปริมาณอุปสงค์ (Q_{di}) กับ ปัจจัยอื่นๆ (P_i, P_j, Y, T, E) มีความสัมพันธ์ได้ทั้งบวก (ทิศทางเดียวกัน) และ ลบ (ทิศทางตรงข้าม) ดังนี้

2.2.1.1.1 ราคาสินค้า i (P_i) ความสัมพันธ์ระหว่างราคาสินค้า i กับปริมาณอุปสงค์สินค้า i จะเป็นแบบลบหรือทิศทางตรงข้าม คือ เมื่อราคาสินค้า i สูงขึ้น ปริมาณอุปสงค์สินค้า i จะลดลง และในทางตรงข้าม หากราคาสินค้า i ลดลง ปริมาณอุปสงค์สินค้า i จะเพิ่มขึ้น

2.2.1.1.2 ราคาสินค้า j (P_j) ความสัมพันธ์ระหว่างราคาสินค้า j กับปริมาณอุปสงค์สินค้า i อาจจะเป็นบวกหรือลบก็ได้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ในการใช้สินค้า คือ ถ้าสินค้า i และ j เป็นสินค้าทดแทนกัน (Substitute Goods) เครื่องหมายหน้าตัวแปร P_j จะเป็นเครื่องหมายบวก กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของสินค้า j จะมีผลทำให้ปริมาณอุปสงค์สินค้า i เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเพราะถ้าราคาสินค้า j สูงขึ้น ผู้บริโภคจะหันมาบริโภคสินค้า i มากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าเครื่องหมายหน้าตัวแปร P_j เป็นลบ แสดงว่า สินค้า i และ j เป็นสินค้าประกอบกัน (Complementary Goods) กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของสินค้า j จะมีผลทำให้ปริมาณอุปสงค์สินค้า i เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงข้าม คือ ราคาสินค้า j สูงขึ้น ปริมาณอุปสงค์ของสินค้า j ลดลง มีผลทำให้ปริมาณอุปสงค์สินค้า i ลดลงด้วย

2.2.1.1.3 รายได้ของผู้บริโภค (Y) ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้กับปริมาณอุปสงค์สินค้า i อาจจะเป็นบวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้า กรณีที่เป็นสินค้าปกติ (Normal Goods) เครื่องหมายหน้าตัวแปรรายได้จะเป็นบวก กล่าวคือ เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นสูง ปริมาณอุปสงค์สินค้า i จะเพิ่มขึ้นสูงตามไปด้วย และในทางตรงข้าม ถ้าเครื่องหมายหน้าตัวแปรรายได้เป็นลบ สินค้า i จะเป็นสินค้าด้อย (Inferior Goods) กล่าวคือ เมื่อรายได้สูงขึ้นปริมาณอุปสงค์สินค้า i กลับลดลง

2.2.1.1.4 รสนิยม (T) ความสัมพันธ์ระหว่างรสนิยมกับปริมาณอุปสงค์สินค้า i จะเป็นได้เฉพาะบวกเท่านั้น กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีรสนิยมในสินค้า i เพิ่มขึ้นปริมาณอุปสงค์ของสินค้า i จะเพิ่มขึ้นและในทางตรงข้าม หากรสนิยมในสินค้า i ลดลงปริมาณอุปสงค์ของสินค้า i จะลดลงด้วย

2.2.1.1.5 การคาดคะเนของผู้บริโภค (E) ความสัมพันธ์ระหว่างการคาดคะเนของผู้บริโภคกับปริมาณอุปสงค์สินค้า i เป็นได้ทั้งบวกและลบ ถ้าผู้บริโภคคิดว่า ในอนาคตอันใกล้ สินค้าจะขาดแคลน เนื่องจากสถานการณ์ท่องเที่ยวไม่อยู่ในภาวะปกติ เช่น ภาวะการก่อการร้าย, ภาวะการเกิดโรคระบาดความสัมพันธ์จะเป็นลบ ปริมาณอุปสงค์ของสินค้า i จะเพิ่มขึ้น ในทางตรงข้าม ถ้าผู้บริโภคคาดว่า ภาวะการผลิตสินค้า i ในอนาคตอันใกล้จะมีสินค้ามาก ปริมาณความต้องการสินค้า i จะน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

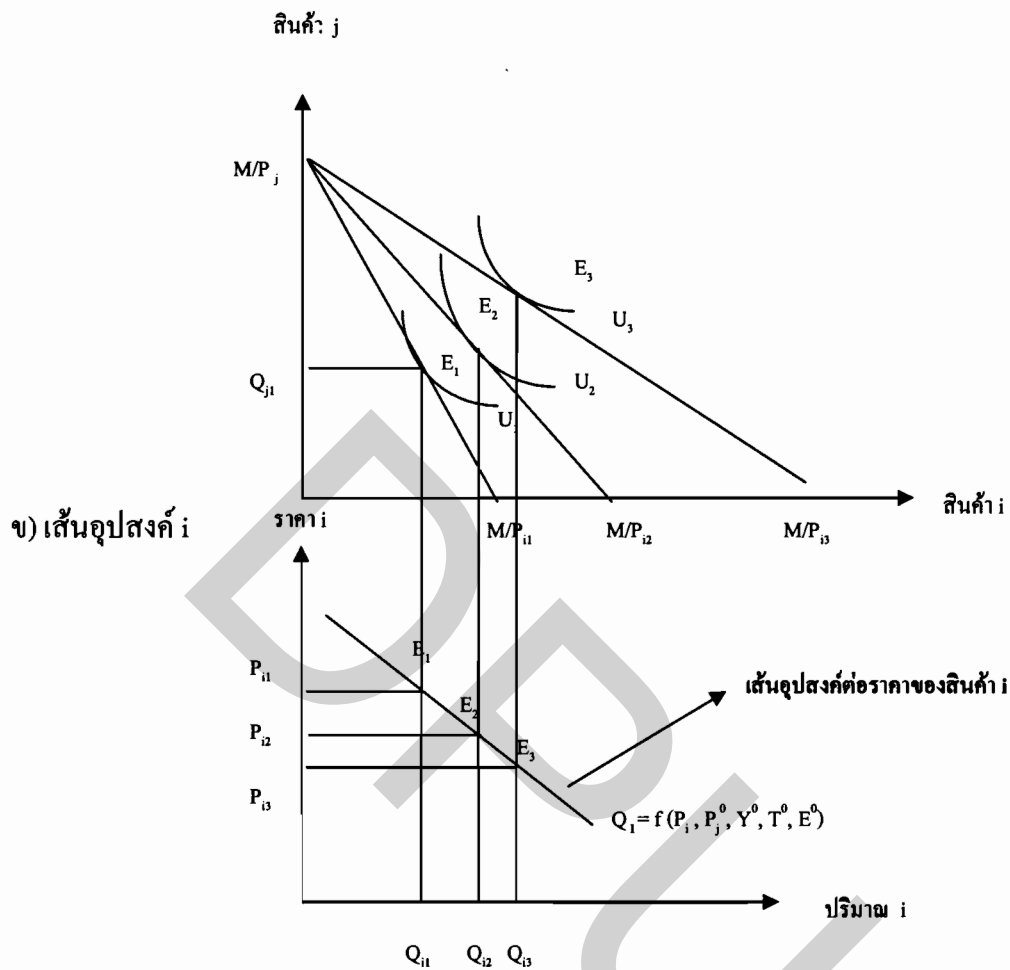
2.2.1.2 การสร้างเส้นอุปสงค์และลักษณะของเส้นอุปสงค์

ในการสร้างเส้นอุปสงค์สามารถทำได้ โดยเริ่มจากเส้นความพอใจเท่ากัน (Indifference Curve) ซึ่งจะแสดงความพอใจระดับต่างๆ กันของผู้บริโภคที่ได้รับจากการบริโภค

สินค้าในจำนวนต่างๆ กัน โดยทุกจุดบนเส้นความพอใจเส้นเดียวกัน จะแสดงถึงระดับความพอใจเท่ากันโดยในที่นี้เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์ จะกำหนดให้ในระบบเศรษฐกิจมีสินค้าเพียง 2 ชนิด คือ สินค้า i และ สินค้า j และกำหนดรายได้ของผู้บริโภคคงที่ในระดับหนึ่งๆ ซึ่งผู้บริโภคจะนำรายได้ทั้งหมดมาใช้ในการบริโภคสินค้า i และสินค้า j โดยรายได้ของผู้บริโภค นั้น สามารถนำมาสร้างเส้นงบประมาณ (Budget Line) ได้จากภาพที่ 2.1 ก) จุดความพอใจสูงสุด รูปบน เส้น M คือเส้นงบประมาณของผู้บริโภค จุดดุลยภาพในการเสนอซื้อของผู้บริโภค คือ จุด E_1 เกิดจากการสัมผัสกันของเส้นความพอใจเท่ากันกับเส้นงบประมาณ ณ จุดดังกล่าว ผู้บริโภคจะสามารถบริโภคสินค้า i จำนวน Q_{i1} และบริโภคสินค้า j จำนวน Q_{j1} ซึ่งจะเป็นการบริโภคที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุด เมื่อระดับราคามีการเปลี่ยนแปลง จุดดุลยภาพในการเสนอซื้อของผู้บริโภคก็จะเปลี่ยนแปลงด้วย กล่าวคือ ถ้าราคาสินค้า i ถูกลงเส้นงบประมาณรายได้จะเลื่อนไปทางขวามือของเส้นเดิม โดยการเปลี่ยนจากเส้น M/p_{i1} เป็น M/p_{i2} และจุดดุลยภาพอยู่ที่ E_2 ต่อมาราคาสินค้าลดลงไปเป็น M/p_{i3} ทำให้ดุลยภาพของผู้บริโภคเปลี่ยนจาก E_2 ไปเป็น E_3 ซึ่งปริมาณความต้องการในสินค้า i เพิ่มจาก Q_{i1} ไปเป็น Q_{i2} และ Q_{i3} ตามลำดับ ถ้าเราโยงปริมาณจากภาพ ก) จุดดุลยภาพไปที่ภาพ ข) เราสามารถเขียนเส้นอุปสงค์ดังปรากฏในภาพที่ 2.1 ซึ่งทุกๆ จุดบนเส้นอุปสงค์ดังกล่าวจะเป็นจุดที่มีความพอใจสูงสุด และเส้นอุปสงค์จะกำหนดให้ บัญชีราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องคงที่ (P^0_j) รายได้ผู้บริโภคคงที่ (Y^0) รสนิยมคงที่ (T^0) และการคาดคะเนของผู้บริโภคคงที่ (E^0) ดังนั้น เส้นดังกล่าวข้างต้นสามารถเขียนเป็นรูปสมการ ดังนี้

$$Q_{i1} = f(P_i/P_j^0, Y^0, T^0, E^0)$$

ก) จุดความพอใจสูงสุด

ภาพที่ 2.1 แสดงลักษณะเส้นอุปสงค์

ที่มา: สิทธิศักดิ์ ชูณหรั่งโรจน์. (2546). การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย. หน้า 27.

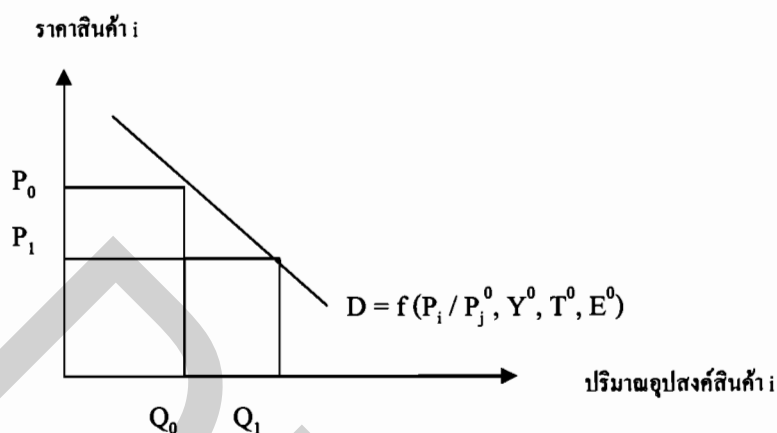
2.2.1.3 การเปลี่ยนแปลงของเส้นอุปสงค์

เส้นอุปสงค์มีการเปลี่ยนแปลง 2 กรณี ดังนี้

2.2.1.3.1 การเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์ (Move along the line) เป็นการ

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงบนเส้นอุปสงค์รวม การเปลี่ยนแปลงปริมาณในกรณีนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้า i ตามที่แสดงในภาพที่ 2.2 นั่นคือ สมมติว่ารายได้, ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง (P_j), รสนิยมและการคาดคะเนคงที่ แต่ราคาสินค้า i เปลี่ยนแปลงจากระดับราคา P_0 เป็น

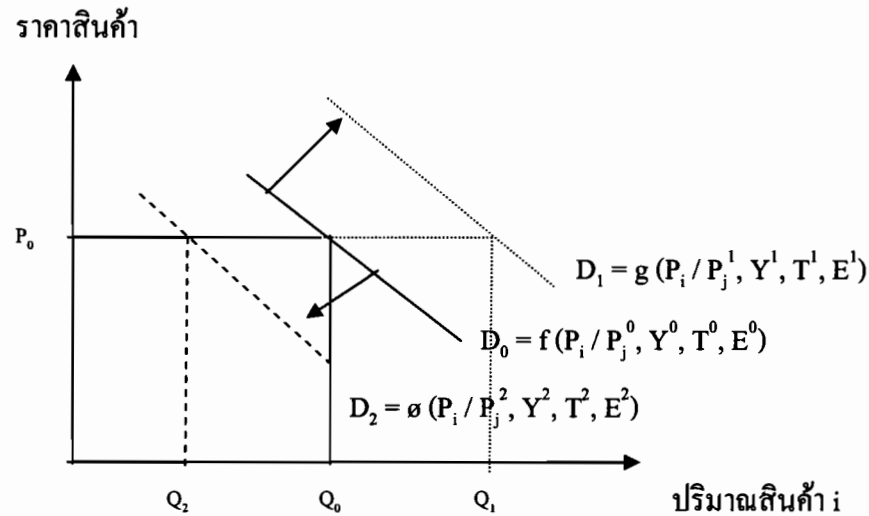
ระดับราคา P_1 ซึ่งเป็นระดับราคาที่ต่ำกว่า ปริมาณอุปสงค์สินค้า i จะเพิ่มขึ้นจาก Q_0 เป็น Q_1 ซึ่งปริมาณอุปสงค์จะเพิ่มขึ้นจำนวน Q_0Q_1 ซึ่งการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะอยู่บนเส้นอุปสงค์เดิม

ภาพที่ 2.2 แสดงการเปลี่ยนแปลงปริมาณอุปสงค์

ที่มา: นราทิพย์ ชุตินวงศ์. (2544). ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค. หน้า 35.

2.2.1.3.2 การเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์ (Shift in Curve) เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเคลื่อนขึ้น หรือเคลื่อนลงของเส้นอุปสงค์ การเปลี่ยนแปลงในกรณีนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง (P_j) หรือ รายได้ หรือ การคาดคะเน อย่างไรก็ตาม โดยปัจจัยอื่นๆ คงที่ หรือ การเปลี่ยนแปลงอาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเหล่านั้นทั้งหมด โดยราคาสินค้า i คงที่ การวิเคราะห์กรณีดังกล่าวเส้นอุปสงค์อาจเคลื่อนไปทางซ้ายหรือขวามือก็ได้ ขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความต้องการ และปัจจัยอิสระ, ชนิดของสินค้า เช่น กรณีเป็นสินค้าปกติเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นปริมาณอุปสงค์เพิ่มขึ้น เส้นอุปสงค์จะเคลื่อนไปทางขวามือ (ภาพที่ 2.3) แต่ถ้าเป็นสินค้าด้อยเส้นอุปสงค์จะเคลื่อนไปทางซ้ายมือ (ภาพที่ 2.3) หรือกรณีเป็นสินค้าทดแทนกัน หากราคาสินค้า j เพิ่มขึ้น ปริมาณความต้องการสินค้า i มากขึ้น เส้นอุปสงค์จะเคลื่อนไปทางขวา แต่ถ้าเป็นสินค้าประกอบกัน เมื่อราคาสินค้า j เพิ่มขึ้นเส้นอุปสงค์จะเคลื่อนที่ไปทางซ้ายมือ ดังแสดงตามภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงการเปลี่ยนแปลงระดับอุปสงค์

ที่มา: นราทิพย์ ชุตินวงศ์. (2544). ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค. หน้า 35.

2.2.2 ทฤษฎีการค้าและการเงินระหว่างประเทศ

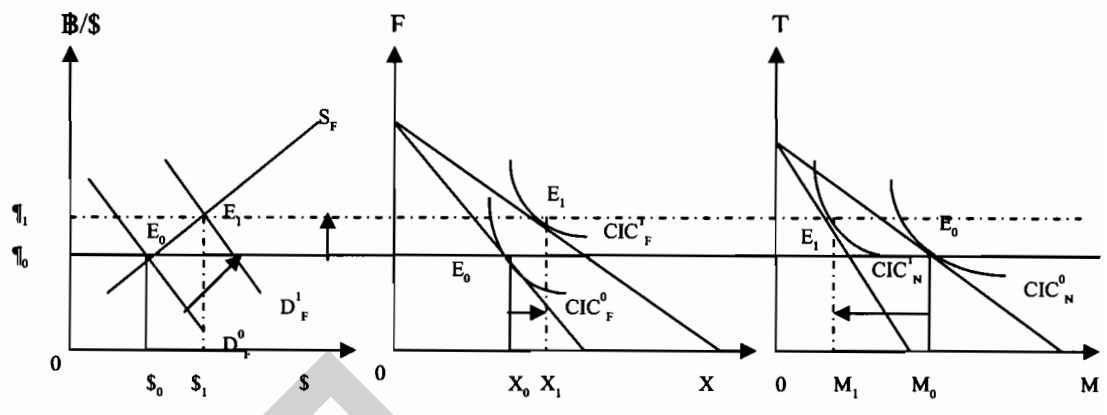
การค้าระหว่างประเทศจะถูกกระทบโดยทางอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งถูกกำหนดโดยการเงินระหว่างประเทศ กล่าวคือ ถ้าการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนทำให้ค่าของเงินของประเทศสูงขึ้นหรือค่าของแข็งขึ้น ปริมาณการส่งออกจะน้อยลงเพราะราคาสินค้าที่ส่งออกของประเทศนั้นจะแพงขึ้นในสายตาของผู้ซื้อในตลาดโลก แต่ถ้าค่าของเงินในประเทศอ่อนตัวลง ปริมาณการส่งออกจะมากขึ้นเพราะราคาสินค้าส่งออกในสายตาของผู้ซื้อถูกลง ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนจะมีผลกระทบต่อปริมาณนำเข้าในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ ถ้าค่าของเงินในประเทศแข็งตัวขึ้น ปริมาณการนำเข้าจะมากขึ้น เพราะผู้บริโภคในประเทศสามารถซื้อสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้นโดยใช้ปริมาณเงินตราต่างประเทศเท่าเดิม ในทางตรงข้าม ถ้าค่าของเงินในประเทศอ่อนตัวลง ปริมาณการนำเข้าจะลดลง โดยใช้ปริมาณเงินตราต่างประเทศเท่าเดิม ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนจะให้ผลต่อปริมาณการส่งออกและนำเข้าในทางตรงกันข้าม

สมมติว่าทุกอย่างคงที่และอัตราแลกเปลี่ยนถูกกำหนดโดย อุปสงค์เงินตราต่างประเทศ (D_F) เท่ากับอุปทานของเงินตราต่างประเทศ (S_F) ในระดับ π_0 ในภาพที่ 2.4 (ก) จะมีผลทำให้ปริมาณส่งออกเป็นจำนวน OX_0 และปริมาณนำเข้าเป็นจำนวน OM_0 ในภาพที่ 2.4 (ข) และ (ค) ตามลำดับ สมมติว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนทำให้ค่าเงินของประเทศอ่อนตัวลง ผลที่ตามมา คือ ปริมาณส่งออกเพิ่มจาก OX_0 หน่วย เป็น OX_1 หน่วย และปริมาณนำเข้าลดลงจาก OM_0 หน่วย เป็น OM_1 หน่วย ดังที่ปรากฏว่าในภาพที่ 2.4 (ข) และ (ค) ตามลำดับ

(ก) ตลาดเงินตราต่างประเทศ

(ข) ตลาดส่งออก

(ค) ตลาดนำเข้า

ภาพที่ 2.4 ผลกระทบกรณีค่าเงินอ่อนตัว

- โดย
- D_F = Demand for foreign exchange
 - S_F = Supply of foreign exchange
 - $\text{฿}/\text{\$}$ = อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อเหรียญ)
 - F = สินค้าต่างประเทศ
 - X = สินค้าส่งออกของเรา
 - CIC_F = Foreign Community Indifference Curve
 - CIC_N = National Community Indifference Curve
 - M =สินค้านำเข้าของเรา

จากภาพข้างต้น ปริมาณส่งออกและนำเข้าขึ้นอยู่กับอัตราแลกเปลี่ยนโดยปัจจัยอื่นๆ คงที่ ทฤษฎีนี้จะนำไปประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยวของต่างประเทศในโอกาสต่อไป

บทที่ 3

สถานะการณ์ท่องเที่ยวในชะอำและหัวหิน

ในบทนี้จะได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างชะอำและหัวหิน ได้แก่ ลักษณะภูมิศาสตร์ ลักษณะเศรษฐกิจ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GPP : GROSS PROVINCIAL PRODUCT) ผลิตภัณฑ์รายจังหวัดต่อหัว อัตราการเติบโตและโครงสร้างเศรษฐกิจ แหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว ลักษณะการท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ตลอดจนปัญหาการท่องเที่ยวในชะอำและหัวหินดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชะอำและหัวหิน

3.1.1 ลักษณะภูมิศาสตร์

ชะอำและหัวหินมีอาณาเขตติดต่อกัน โดยทิศใต้ของชะอำจะติดกับทิศเหนือของหัวหิน ซึ่งสามารถสังเกตได้ชัดเจนจากภาพที่ 3.1

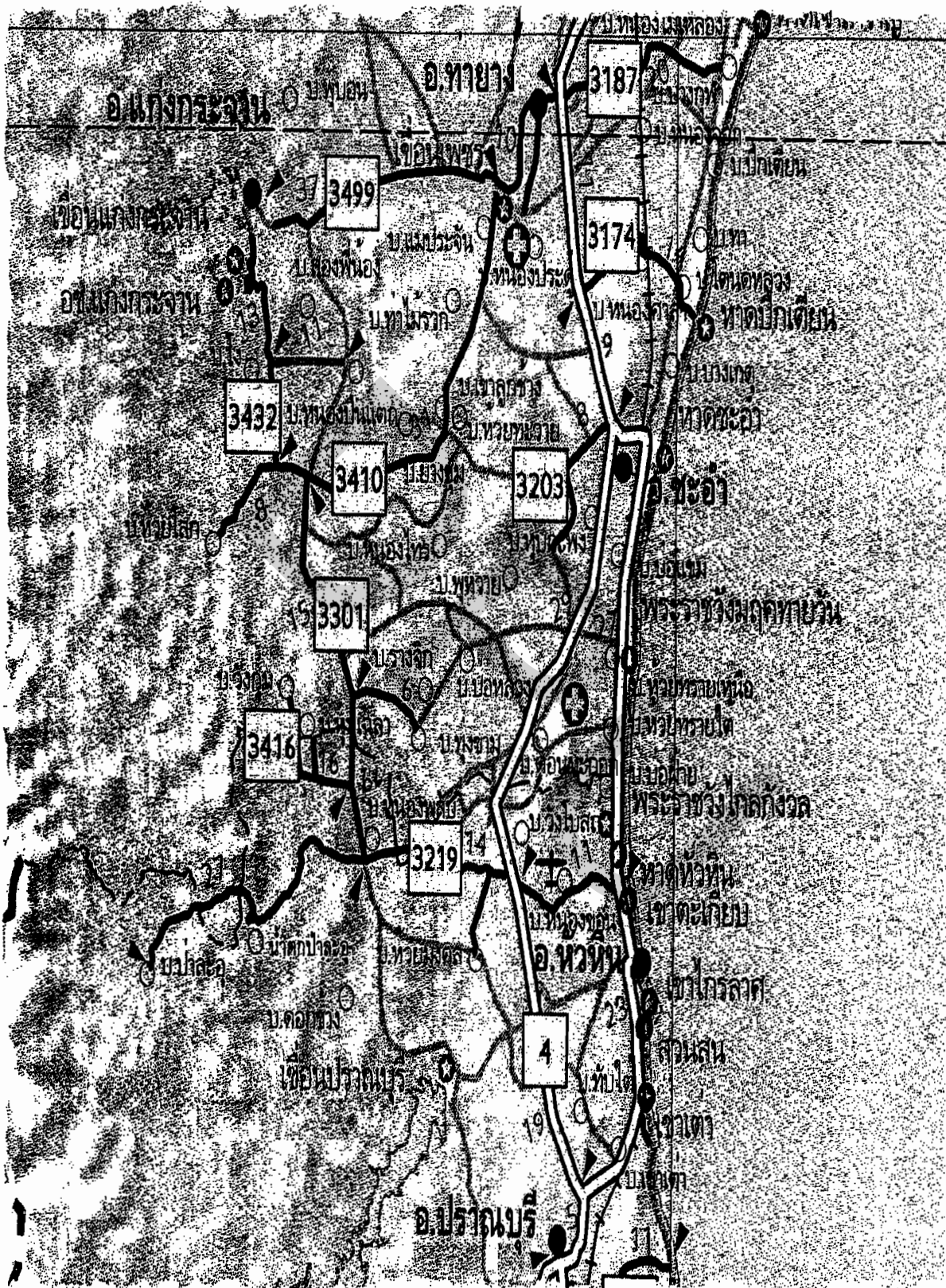
3.1.2 บทบาทความสำคัญของชะอำและหัวหินต่อประเทศไทย

ในปี พ.ศ.2547 ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจำนวน 11,650,705 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 1.1) โดยนักท่องเที่ยวดังกล่าวได้เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำจำนวน 185,125 คน และหัวหินจำนวน 299,702 คน (รายละเอียดตามตารางที่ 1.3) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.59 และ 2.57 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยปี พ.ศ. 2547 ตามลำดับ จากสัดส่วนดังกล่าว พบว่า หัวหินมีบทบาทสำคัญมากกว่าชะอำ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 2

3.1.3 บทบาทของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในเศรษฐกิจไทย

3.1.3.1 ผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GROSS PROVINCE PRODUCT : GPP) และผลิตภัณฑ์รายจังหวัดต่อหัว(GPP/POP)

ในการวิเคราะห์บทบาทของทั้ง 2 จังหวัด ในเศรษฐกิจของประเทศไทยจะใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GROSS PROVINCE PRODUCT : GPP) ของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แทนผลิตภัณฑ์ของชะอำและหัวหิน จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 พบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีบทบาทเศรษฐกิจสูงกว่าจังหวัดเพชรบุรี โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี GPP เฉลี่ยร้อยละ 0.62 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น(GDP) ของประเทศไทยส่วนจังหวัดเพชรบุรีมี GPP เฉลี่ยร้อยละ 0.59 ของ GDP ประเทศไทย เมื่อพิจารณา GPP/POP พบว่า

ภาพที่ 3.1 แสดงลักษณะภูมิศาสตร์ชะอำและหัวหิน
ที่มา : แผนที่ทางหลวงประเทศไทย

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี GPP/POP สูงกว่าจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี GPP/POP เฉลี่ย 42,301.12 บาท/หัว ขณะที่จังหวัดเพชรบุรีมี GPP/POP เฉลี่ย 41,737.48 บาท/หัว หากเปรียบเทียบ GPP/POP ของจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้นต่อหัว (GDP/POP) ของประเทศไทยแล้ว ทั้งจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีค่า GPP/POP น้อยกว่า GDP/POP ของประเทศไทยร้อยละ 17 และ 15 ตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 3

3.1.3.2 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ในการพิจารณาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จะขอพิจารณา 3 สาขา คือ สาขาเกษตร สาขาอุตสาหกรรม สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร พบว่า สาขาอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดในจังหวัดเพชรบุรี ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สาขาการโรงแรมและภัตตาคารมีอัตราการขยายตัวสูงที่สุด จากการพิจารณาข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 สาขาอุตสาหกรรมมีการขยายตัวสูงสุดเฉลี่ยปีละร้อยละ 25.72 โดยเฉพาะปี พ.ศ. 2541 จังหวัดเพชรบุรีมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของสาขาอุตสาหกรรมสูงร้อยละ 148.03 และเริ่มขยายตัวในอัตราที่ลดลงในปีต่อๆ มาจนถึงปี พ.ศ. 2546-2547 ได้เปลี่ยนในอัตราที่ลดลง สาขาที่มีการขยายตัวรองลงมา คือ สาขาการโรงแรมและภัตตาคารเฉลี่ยปีละร้อยละ 12.23 ซึ่งในระยะแรกปี พ.ศ. 2541-2542 สาขาเกษตรมีอัตราการขยายตัวที่สูงมาก คือ ร้อยละ 40.51 และร้อยละ 87.09 ตามลำดับ หลังจากนั้น มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงและเพิ่มขึ้น จนกระทั่งปี พ.ศ. 2546 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 10.68 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 4.25 สำหรับสาขาเกษตรมีการขยายตัวเฉลี่ยปีละร้อยละ 5.61 โดยมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างลดลง ในระยะแรกและเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 28.60 ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอัตราการขยายตัวของสาขาการโรงแรมและภัตตาคารมากที่สุดเฉลี่ยปีละร้อยละ 16.74 โดยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี รองลงมา คือ สาขาอุตสาหกรรมมีการขยายตัวเฉลี่ยปีละร้อยละ 2.15 ซึ่งระยะแรกมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงมากในปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 52.98 ต่อมาในระยะหลังมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างลดลง ส่วนสาขาเกษตรมีการขยายตัวเฉลี่ยปีละร้อยละ 0.54 โดยมีการขยายตัวค่อนข้างมากในระยะแรก และในปี พ.ศ. 2546-2547 มีการขยายตัวค่อนข้างน้อย รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 4

3.1.3.3 โครงสร้างเศรษฐกิจ

ในการวิเคราะห์โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 สาขา เช่นกัน คือ สาขาการเกษตร สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการโรงแรมและภัตตาคาร พบว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมมากที่สุด จากการพิจารณาข้อมูลปี พ.ศ. 2540 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีจะขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 7.40 ต่อมาได้มีบทบาทเพิ่มขึ้น โดยในปี

พ.ศ. 2543 มีบทบาทถึงร้อยละ 34.87 หลังจากนั้น บทบาทของสาขาอุตสาหกรรมได้ลดลงจนปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 24.94 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าสาขาอื่นๆ ส่วนสาขาเกษตร ในปี พ.ศ. 2540 มีบทบาทเพียงร้อยละ 11.38 ต่อมามีการเพิ่มขึ้นและลดลงจนกระทั่งปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา สาขาการเกษตรก็มีบทบาทเพิ่มขึ้นมาตลอดจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรีขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตร ร้อยละ 16.03 สำหรับสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ในระยะแรกปี พ.ศ. 2540 มีบทบาท ร้อยละ 1.68 และมีบทบาทเพิ่มขึ้นสูงสุดในปี พ.ศ. 2542 ร้อยละ 4.41 และหลังจากนั้น บทบาทของสาขาการโรงแรมและภัตตาคารลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี ขึ้นอยู่กับสาขาการโรงแรมและภัตตาคารร้อยละ 3.67 สำหรับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาอุตสาหกรรมมีบทบาทสูงสุดในโครงสร้างเศรษฐกิจ จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2540 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมร้อยละ 25.25 หลังจากนั้น ก็มีการเพิ่มขึ้นและลดลงบ้างเพียงเล็กน้อย จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 24.64 ส่วนสาขาเกษตร ในปีพ.ศ. 2540 มีบทบาทในโครงสร้างเศรษฐกิจร้อยละ 20.28 หลังจากนั้นก็มีการเพิ่มขึ้นและลดลงเพียงเล็กน้อย และในปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรร้อยละ 21.82 ส่วนสาขาการโรงแรมและภัตตาคาร จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2540 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะขึ้นอยู่กับสาขาการโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 3.02 หลังจากนั้นก็มีการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องโดยตลอด จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขึ้นอยู่กับสาขาการโรงแรมและภัตตาคารร้อยละ 9.53 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 5

สำหรับสาขาอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2548 จังหวัดเพชรบุรี มีโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น 648 แห่ง อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ คือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 495 แห่ง อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ คือ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมประเภทไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เช่น วงกลบ ประตู หน้าต่างและสาขาเกษตรจังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 876,095.75 ไร่ สภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว สับปะรด อ้อย มะม่วง ส่วนการปศุสัตว์ จังหวัดเพชรบุรีเลี้ยงสัตว์หลายประเภทด้วยกัน สัตว์ที่เลี้ยงมากที่สุด คือ ไก่เนื้อ รองลงมา คือ ไก่พื้นบ้าน ไก่ไข่สุกร และโคเนื้อ ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 2,085,009 ไร่ ชนิดพืชที่ปลูกที่สำคัญ ได้แก่ สับปะรด มะม่วง ขนุน มะพร้าว อ้อย พืชผักและไม้ดอกไม้ประดับ สำหรับการปศุสัตว์ส่วนใหญ่จะเป็นการเลี้ยง โคเนื้อ สุกร เป็ด แพะ สำหรับการประมงซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมจะเป็นลักษณะทำประมงอยู่ในท้องถิ่นหมู่บ้านตนเองไปเช้า-เย็นกลับ โดยสัตว์น้ำที่จับได้

เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ประมาณ 80% จะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อเพื่อไปจำหน่ายที่ตลาดสด หากนอกเหนือจากการบริโภคจะมีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น กุ้งแห้ง หมึกแห้ง ปลาเค็ม กะปิ น้ำปลา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเช่น กุ้งขาว ปลาน้ำจืด

3.2 เปรียบเทียบรายได้จากการท่องเที่ยว

3.2.1 นักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่ ะอำมากกว่าหัวหิน เนื่องจากการท่องเที่ยวที่ ะอำมีค่าใช้จ่ายถูกกว่าหัวหิน ประกอบกับ ะอำมีกิจกรรมทางน้ำให้นักท่องเที่ยวเพลิดเพลิน ส่วนหัวหินมีบรรยากาศเหมาะสำหรับพักผ่อน จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 ะอำมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 1,088,887 คน ส่วนหัวหินเฉลี่ยปีละจำนวน 801,403 คน ผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 287,485 คนต่อปี รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 6

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ ะอำ ส่วนใหญ่จะไปท่องเที่ยวที่หัวหิน ด้วยเป็นผลให้ ะอำและหัวหินมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 โดย ะอำมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 2,683.04 ล้านบาท ส่วนหัวหินมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 3,329.66 ล้านบาท ดังนั้น หัวหินมีรายได้จากการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยสูงกว่า ะอำ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 7

3.2.2 นักท่องเที่ยวต่างชาติ

นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ หัวหินมากกว่า ะอำ เนื่องจากบรรยากาศที่ชายหาดของหัวหินเงียบสงบ ผู้คนไม่พลุกพล่าน จึงเป็นที่นิยมในการพักผ่อนและอาบแดดของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 หัวหินมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 285,838 คน ส่วน ะอำเฉลี่ยปีละ 187,248 คน ผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 98,589 คนต่อปี รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 8

จากการที่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหิน ส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวที่ ะอำด้วย เป็นผลให้หัวหินและ ะอำมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วยในปี พ.ศ. 2540-2547 หัวหินมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 3,726.94 ล้านบาท ส่วน ะอำมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 2,202.66 ล้านบาท รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 9

3.2.3 นักทัศนาจร

นักทัศนาจรทั้งชาวไทยและชาวต่างชาตินิยมเดินทางไปทัศนาจรที่ ะอำมากกว่าหัวหิน เนื่องจากสถานะเศรษฐกิจประเทศไทยยังไม่ฟื้นตัวเท่าที่ควรทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางแบบเข้าไป-เย็นกลับและหันมาเดินทางท่องเที่ยวในระยะใกล้มากกว่าระยะไกล เพราะค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวถูกกว่า ประกอบกับค่าใช้จ่ายท่องเที่ยวใน ะอำถูกกว่าหัวหิน สำหรับรายละเอียด

จากข้อมูลปี พ.ศ.2540-2547 ะอำมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 1,608,997 คน ส่วนหัวหินเฉลี่ยปีละ 589,072 คน ผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 1,019,925 คนต่อปี สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาที่สนามที่ชะอำมากกว่าหัวหินเช่นกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติจะเลือกพักผ่อนค้างคืนที่หัวหิน ขณะเดียวกันจะเดินทางท่องเที่ยวที่ชะอำในลักษณะนักท่องเที่ยวสำหรับรายละเอียดจากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 ะอำมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 74,474 คน ส่วนหัวหินเฉลี่ยปีละ 24,360 คน และมีผลต่างเฉลี่ยเป็นจำนวน 50,114 คนต่อปี รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 6 และ 8

3.3 ลักษณะนักท่องเที่ยว

3.3.1 เพศ

- นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำมากกว่าหัวหิน และเพศหญิงนิยมท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ เนื่องจาก หัวหินมีตลาดโต้รุ่งราตรีเป็นสี่สัณยามราตรี และเป็นแหล่งรวมอาหารนานาชาติและของที่ระลึก ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 51.15 และเพศหญิงร้อยละ 48.85 สำหรับหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 53.26 และเพศชายร้อยละ 46.74 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 10

- นักท่องเที่ยวต่างชาติเพศชายนิยมมาท่องเที่ยวที่ชะอำมากกว่าหัวหิน และเพศหญิงนิยมท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ เนื่องจาก หัวหินมีตลาดโต้รุ่งราตรีเป็นสี่สัณยามราตรี และเป็นแหล่งรวมอาหารนานาชาติและของที่ระลึก ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.31 และเพศหญิงร้อยละ 26.69 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 70.14 เพศหญิงร้อยละ 29.86 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 11

3.3.2 อายุ

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหิน จะมีช่วงอายุที่น้อยกว่าชะอำ เนื่องจาก แหล่งท่องเที่ยวยามราตรีที่ครบครัน ประกอบกับที่พักและอาหารได้มาตรฐานของหัวหิน จึงเป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย โดยเฉพาะนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับอาชีพของนักท่องเที่ยว จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่จะเป็นช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 39.63 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 36.51 ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 15.93 ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 6.48 สำหรับช่วงอายุที่เข้าไปท่องเที่ยว

น้อยที่สุด คือ มากกว่า 55 ปี ร้อยละ 1.46 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 42.60 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 35.93 ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 11.90 ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 7.59 และช่วงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ มากกว่า 55 ปี ร้อยละ 1.98 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 12

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติช่วงอายุ 25-34 ปี นิยมเดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหินมากที่สุด เนื่องจาก อาชีพของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่นิยมมาท่องเที่ยวคือ พนักงาน/ลูกจ้างซึ่งเป็นช่วงอายุที่เรียนจบทำงาน และมีรายได้ทำให้เริ่มมีความต้องการในเรื่องของการท่องเที่ยวจากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 33.54 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 17.50 ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 17.37 ช่วงอายุมากกว่า 55 ปี ร้อยละ 15.88 ส่วนช่วงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ ช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 15.72 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ 25-34 ปี ร้อยละ 35.48 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 23 ช่วงอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 20.44 ช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 14.96 และช่วงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ มากกว่า 55 ปี ร้อยละ 6.12 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 13

3.3.3 อาชีพ

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวทั้งที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา เนื่องจากชะอำและหัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้กรุงเทพมหานคร ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมากนัก บรรยากาศของชายหาด ตลอดจนน้ำทะเลน่าเล่นมากกว่าพัทยา นอกจากนี้ ชะอำและหัวหินยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์อื่นๆ ที่น่าท่องเที่ยวเป็นที่นิยมของของนักศึกษาที่เดินทางเป็นหมู่คณะ จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวชะอำ ส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษา ร้อยละ 28.22 อาชีพที่รองลงมา คือ พนักงาน/ลูกจ้าง ร้อยละ 26.49 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.02 กิจการส่วนตัวร้อยละ 15.75 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 12.52 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษาร้อยละ 31.81 อาชีพที่รองลงมา คือ พนักงาน/ลูกจ้าง ร้อยละ 23.98 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.54 อาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 13.35 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ กิจการส่วนตัวร้อยละ 13.33 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 14

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง เนื่องจาก การเดินทางท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหินเป็นการเดินทางข้ามประเทศ ดังนั้น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นคนวัยทำงานมีรายได้และเงินออมสำหรับการท่องเที่ยว จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้า

มาท่องเที่ยวระยะอำส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงาน/ลูกจ้าง ร้อยละ 33.56 อาชีพที่รองลงมา คือ อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 25.64 นักศึกษาร้อยละ 13.81 กิจการส่วนตัวร้อยละ 13.72 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 13.28 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเช่นกัน ร้อยละ 34.12 อาชีพที่รองลงมา คือ อาชีพอื่นๆ ร้อยละ 25.69 กิจการส่วนตัว ร้อยละ 15.00 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 13.72 และอาชีพที่เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด คือ นักศึกษาร้อยละ 11.47 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 15

3.3.4 ระดับรายได้ของนักท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งระยะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่มีระดับรายได้เฉลี่ย 10,001-17,499 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่สูงมากนัก เนื่องจากระยะอำและหัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้กรุงเทพมหานครสามารถเดินทางได้สะดวก และในการท่องเที่ยวใช้จ่ายไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น พัทยา ภูเก็ต จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 ช่วงระดับรายได้ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ระยะอำ คือ ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 26.60 รองลงมา คือ ระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 18.64 ระดับรายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 17.58 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 17.42 ระดับรายได้ 35,000-49,999 บาท ร้อยละ 11.05 ส่วนระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด ร้อยละ 8.71 ส่วนหัวหิน ช่วงระดับรายได้เฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 34.31 รองลงมา คือ ระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 22.78 ระดับรายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 16.55 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 13.26 ระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 6.90 ส่วนระดับรายได้ 35,000-49,999 บาท เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุดร้อยละ 6.20 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 16

- นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งระยะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่มีระดับรายได้เฉลี่ยมากกว่า 50,000.- บาท จากข้อมูลปี พ.ศ. 2546-2547 ช่วงระดับรายได้ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ระยะอำคือ ระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 36.61 รองลงมา คือ ระดับรายได้ 35,000-49,999 บาท ร้อยละ 32.69 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 17.58 ระดับรายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 6.93 ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 3.73 ส่วนระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เข้ามาท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด ร้อยละ 2.47 ส่วนหัวหิน ช่วงระดับรายได้ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยว คือ ระดับรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 46.40 รองลงมา คือ รายได้ 35,000-49,999 บาท ร้อยละ 21.64 ระดับรายได้ 20,000-34,999 บาท ร้อยละ 15.35 รายได้ 17,500-19,999 บาท ร้อยละ 8.72 ระดับรายได้ 10,001-17,499 บาท ร้อยละ 4.74 ส่วนระดับรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เข้ามาท่องเที่ยว

น้อยที่สุด ร้อยละ 3.16 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 17

3.3.5 ภูมิฐานะของนักท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยภาคกลางนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำ ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยจากกรุงเทพมหานครนิยมท่องเที่ยวที่หัวหิน เนื่องจาก หัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐานสากลมีความพร้อมในทุกด้านเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร แต่ไม่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยจากภาคต่างๆ เพราะค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสูง จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่มาจากภาคกลางร้อยละ 32.98 รองลงมา คือ กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 26.37 ภาคเหนือร้อยละ 12.03 ภาคใต้ร้อยละ 10.65 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 9.35 ภาคตะวันออก ร้อยละ 6.83 และภาคตะวันตก ร้อยละ 1.80 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 39.01 รองลงมา คือ ภาคกลางร้อยละ 24.81 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 10.94 ภาคใต้ ร้อยละ 10.53 ภาคเหนือร้อยละ 6.98 ภาคตะวันออกร้อยละ 5.29 และภาคตะวันตก ร้อยละ 2.44 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 18

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่มาจากยุโรป เนื่องจาก แหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับความนิยมนจากตลาดยุโรปในด้านความคุ้มค่าเงิน ความสวยงามตามธรรมชาติ ความมีมิตรไมตรี ประกอบกับค่าเงินยูโรอ่อนกว่าเงินดอลลาร์สหรัฐเป็นปัจจัยผลักดันให้นักท่องเที่ยวยุโรปหันมาท่องเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น ประกอบกับแนวโน้มของบริษัทเอกชนในยุโรปกำหนดวันพักผ่อนสั้นลงแต่สามารถลาได้ ดังนั้น นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จึงหันไปท่องเที่ยวระยะทางใกล้ เพื่อประหยัดเวลา จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่มาจากยุโรป (เยอรมัน, อังกฤษ) ร้อยละ 60.77 เอเชีย (ฮ่องกง, เกาหลี) ร้อยละ 24.85 อเมริกา (อเมริกา, แคนาดา) ร้อยละ 6.61 โอเชียเนีย (ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์) ร้อยละ 3.42 แอฟริกา ร้อยละ 3.11 และตะวันออกกลาง ร้อยละ 1.24 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากยุโรป (เยอรมัน, สวีเดน) ร้อยละ 68.31 เอเชีย (ญี่ปุ่น, ฮ่องกง) ร้อยละ 18.12 อเมริกา (อเมริกา, แคนาดา) ร้อยละ 4.92 โอเชียเนีย (ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์) ร้อยละ 4.85 แอฟริกา ร้อยละ 2.08 และตะวันออกกลาง ร้อยละ 1.73 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 19

3.4 พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

3.4.1 วัตถุประสงค์

- นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชะอำและหัวหินเดินทางไปท่องเที่ยว ด้วยวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ ท่องเที่ยว/พักผ่อน จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทย

เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ เพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อน ร้อยละ 79.71 รองลงมาคือ อื่นๆ ร้อยละ 8.01 ประชุม/สัมมนา ร้อยละ 4.94 ธุรกิจ ร้อยละ 4.24 และเดินทางไปปฏิบัติราชการน้อยที่สุดร้อยละ 3.10 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อน ร้อยละ 76.54 รองลงมา คือ อื่นๆ ร้อยละ 8.98 ธุรกิจ ร้อยละ 7.08 ปฏิบัติราชการร้อยละ 3.88 และเดินทางวัตถุประสงค์เพื่อประชุม/สัมมนา น้อยที่สุด ร้อยละ 3.53 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 20

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งชะอำและหัวหิน เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ ท่องเที่ยว/พักผ่อน จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยว/พักผ่อนร้อยละ 95.08 รองลงมาคือ ธุรกิจ ร้อยละ 3.27 อื่นๆ ร้อยละ 0.76 ประชุม/สัมมนา ร้อยละ 0.74 และวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 0.15 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อ ท่องเที่ยว/พักผ่อน ร้อยละ 92.74 รองลงมา คือ ธุรกิจ ร้อยละ 3.41 ประชุม/สัมมนา ร้อยละ 1.86 อื่นๆ ร้อยละ 1.46 และวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 0.54 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 21

3.4.2 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน

- นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวชะอำ ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดของค่าใช้จ่ายอื่นๆ ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดของที่พักร เนื่องจากราคาที่พักรในชะอำถูกกว่าที่พักรในหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำจึงใช้จ่ายในหมวดอื่นๆ มากกว่าค่าที่พักร ในขณะที่หัวหินนักท่องเที่ยวที่หัวหินจะใช้จ่ายมากที่สุด ในหมวดค่าที่พักร จากข้อมูลระหว่างในปี พ.ศ. 2540-2547 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำส่วนใหญ่จะใช้จ่ายมากที่สุด ในหมวดของค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 30.10 รองลงมา คือ หมวดค่าที่พักร ร้อยละ 27.57 หมวดค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ร้อยละ 20.19 หมวดค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ร้อยละ 12.96 และหมวดค่าบริการท่องเที่ยวร้อยละ 9.18 ส่วนหัวหินจะใช้จ่ายมากที่สุด ในหมวดของค่าที่พักร ร้อยละ 29.55 รองลงมา หมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 28.31 หมวดค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ร้อยละ 18.50 หมวดค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงร้อยละ 15.68 และสุดท้ายคือ หมวดค่าบริการท่องเที่ยว ร้อยละ 7.96 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 22

- นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยว ทั้งที่ชะอำและหัวหินส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดค่าที่พักรมากที่สุด เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่ที่เดินทางไปท่องเที่ยว จะนิยมพักรแรมที่โรงแรมที่ได้ระดับมาตรฐาน ทำให้ค่าใช้จ่ายในหมวดดังกล่าวสูงกว่าหมวดอื่นๆ จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พักร ชะอำร้อยละ 31.63 หัวหินร้อยละ 31.31

รองลงมา คือ หมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ ชะอำ ร้อยละ 28.15 หัวหิน ร้อยละ 27.49 หมวดค่าซื้อสินค้า และของที่ระลึก ชะอำ ร้อยละ 22.17 หัวหิน ร้อยละ 22.79 หมวดค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ชะอำ ร้อยละ 11.11 หัวหิน ร้อยละ 13.23 หมวดค่าบริการท่องเที่ยว ชะอำ ร้อยละ 6.94 หัวหิน ร้อยละ 5.19 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 23

3.4.3 การพักผ่อน

- นักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน สามารถพักผ่อนได้ในสถานที่ดังต่อไปนี้

1. โรงแรม
2. เกสต์เฮาส์
3. บังกะโล/รีสอร์ท
4. บ้านญาติ/เพื่อน
5. ที่พักในอุทยาน
6. บ้านรับรองฯ
7. อื่นๆ เช่น วัด, โรงเรียน ฯลฯ

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน นิยมพักผ่อนที่โรงแรมมากที่สุด จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำ ส่วนใหญ่นิยมพักผ่อนที่โรงแรม ร้อยละ 44.87 รองลงมา คือ บังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 30.69 บ้านญาติ/บ้านเพื่อน ร้อยละ 16.53 เกสต์เฮาส์ ร้อยละ 5.33 บ้านพักรับรอง ร้อยละ 1.59 ที่พักอุทยาน ร้อยละ 0.87 และพักผ่อนน้อยที่สุด คือ ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.13 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่นิยมพักผ่อนที่โรงแรม ร้อยละ 46.73 รองลงมา คือ บ้านญาติ/บ้านเพื่อน ร้อยละ 35.19 บังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 8.84 บ้านพักรับรอง ร้อยละ 5.6 เกสต์เฮาส์ ร้อยละ 1.88 ที่พักอุทยาน ร้อยละ 1.35 และพักผ่อนน้อยที่สุด คือ ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.41

สำหรับแนวโน้มการเข้าพักโรงแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำและหัวหิน มีแนวโน้มลดลง ชะอำลดลงร้อยละ 3.41 ส่วนหัวหินลดลงร้อยละ 4.07 และนิยมพักตามสถานที่พักอื่นๆ มากขึ้น เช่น บ้านญาติ/บ้านเพื่อน เกสต์เฮาส์ ที่พักในอุทยานแห่งชาติ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 24

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน นิยมพักผ่อนที่โรงแรมมากที่สุด จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่นิยมพักโรงแรม ร้อยละ 98.92 รองลงมาคือ เกสต์เฮาส์ ร้อยละ 0.55 และบังกะโล/รีสอร์ท ร้อยละ 0.48 และพักผ่อนน้อยที่สุด คือ ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.04 ส่วนหัวหิน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่นิยมพักโรงแรมเช่นเดียวกับชะอำ ร้อยละ 86.59 รองลงมา คือ เกสต์เฮาส์ ร้อยละ 7.28 บ้าน

ญาติ/บ้านเพื่อนร้อยละ 3.12 บังกะโล/ริสอร์ท ร้อยละ 1.57 บ้านพักรับรอง ร้อยละ 0.94 ที่พักอื่นๆ ร้อยละ 0.34 และพักแรมน้อยที่สุด คือ ที่พักอุทยานร้อยละ 0.18

สำหรับแนวโน้มการพักโรงแรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ชะอำและหัวหิน มีแนวโน้มลดลง ชะอำลดลงร้อยละ 0.15 ส่วนหัวหินลดลงร้อยละ 2.17 และมีแนวโน้มเข้าพักที่บังกะโล/ริสอร์ทเพิ่มขึ้น โดยชะอำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 83.02 หัวหินเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 116.11 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 25

3.4.4 สถานที่ท่องเที่ยว (ดูแหล่งท่องเที่ยวจากภาคผนวก ก)

- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุด จากข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.21 และ 52.74 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ สำหรับชะอำ รองลงมา คือ พระราชวังร้อยละ 34.63 สำหรับหัวหินพระราชวังไม่มีรายงานสถิติการท่องเที่ยว ส่วนแหล่งธรรมชาตินักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 15.83 และร้อยละ 32.53 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวคิดเป็น ร้อยละ 3.14 และ 11.04 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ไปเที่ยวซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.19 และ 3.69 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดในชะอำและหัวหิน ตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 26

- นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้ง ชะอำ และ หัวหิน ส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุดเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวไทย จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมท่องเที่ยวชายหาดมากที่สุด ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 48.00 และ 65.59 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ รองลงมา คือ พระราชวัง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.87 สำหรับหัวหิน พระราชวังไม่มีรายงานสถิติการท่องเที่ยว ส่วนแหล่งธรรมชาตินักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเดินทางไปท่องเที่ยว ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.46 และ 18.21 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 5.66 และ 13.54 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ และมีนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ไปเที่ยวร้อยละ 1.01 และ 2.66 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดในชะอำและหัวหินตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 27

3.4.5 ความถี่ของการท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด ในการศึกษาได้แบ่งความถี่ของการท่องเที่ยวเป็น 1 ครั้ง, 2 ครั้ง, 3 ครั้ง, 4 ครั้ง และมากกว่า 4 ครั้ง จากตัวเลขปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทาง

ท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.50 และ 37.69 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รองลงมาคือ เดินทางไปท่องเที่ยวจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.32 และ 25.08 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปจำนวนมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.26 และ 17.15 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.56 และ 13.91 และความถี่ของการเดินทางจำนวน 4 ครั้ง น้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.36 และ 6.17 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 28

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหินส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรกมากที่สุด จากตัวเลขปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวครั้งแรกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.16 และ 64.67 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รองลงมา คือ เดินทางไปเที่ยวจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.18 และ 19.11 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปเที่ยวจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 และ 6.50 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ เดินทางไปเที่ยวจำนวนมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.57 และ 6.03 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ และเดินทางไปท่องเที่ยวจำนวน 4 ครั้ง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.35 และ 3.70 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด ที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหินตามลำดับ รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 29

3.4.6 พาหนะในการเดินทาง

- นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวชะอำ โดยรถส่วนตัวมากที่สุด ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมใช้รถโดยสารในการเดินทางมากที่สุด เนื่องจาก หัวหินมีระยะทางไกลกว่าชะอำประกอบด้วยมีที่จอดรถน้อยไม่สะดวก จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ใช้รถส่วนตัวเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำมากที่สุดร้อยละ 47.99 รองลงมา คือ รถโดยสาร ร้อยละ 37.39 รถไฟร้อยละ 14.58 อื่นๆ ร้อยละ 0.05 ส่วนหัวหินนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมใช้รถโดยสารเดินทางไปท่องเที่ยวมากที่สุดร้อยละ 42.78 รองลงมา รถส่วนตัว ร้อยละ 40.98 รถไฟ ร้อยละ 14.57 อื่นๆ ร้อยละ 1.28 ส่วนการเดินทางโดยเครื่องบินชะอำไม่มีนักท่องเที่ยวใช้บริการขณะที่หัวหินมีนักท่องเที่ยวชาวไทยใช้บริการ ร้อยละ 0.40 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 30

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ด้วยรถเช่า หรือรถนำเที่ยวมากที่สุด เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มากับบริษัทนำเที่ยวจะใช้รถนำเที่ยวใน

การท่องเที่ยว และหากเดินทางมาเองจะใช้รถเช่าในการท่องเที่ยว จากข้อมูลปี พ.ศ. 2540-2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมใช้รถเช่า หรือ รถมอเตอร์ไซด์เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งที่ชะอำและหัวหิน มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 84.74 และ 56.64 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ รองลงมา คือ รถโดยสาร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.15 และ 31.32 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ รถไฟคิดเป็นร้อยละ 2.11 และ 11.62 ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวชะอำและหัวหิน ตามลำดับ ส่วนการเดินทางโดยเครื่องบิน ชะอำไม่มีนักท่องเที่ยวใช้บริการ ขณะที่หัวหินมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติใช้บริการร้อยละ 0.43 รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 31

3.4.7 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย

- นักท่องเที่ยวชาวไทยจะใช้เวลาท่องเที่ยวที่หัวหินนานกว่าชะอำ เนื่องจาก หัวหินมีบรรยากาศที่เงียบสงบ ทิวทัศน์ที่สวยงาม ประกอบกับมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันทุกด้าน เช่น โรงแรมที่ได้มาตรฐาน ทัวร์เพื่อสุขภาพ สนามกอล์ฟ เป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเดินทางไปพักผ่อนเป็นระยะเวลาที่นานกว่าชะอำ จากตัวเลขระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำมีระยะเวลาเฉลี่ย 1.66 วันต่อคน ในขณะที่ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่หัวหิน มีระยะเวลาเฉลี่ย 2.26 วันต่อคน รายละเอียดตามตารางผนวกที่ 32

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะใช้เวลาในการท่องเที่ยวที่หัวหินนานกว่าชะอำเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวไทย เนื่องจากหัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงชานานในเรื่องบรรยากาศที่เงียบสงบ ในบางโรงแรมได้กั้นชายหาดเป็นการส่วนตัวไว้รองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสำหรับการอาบแดด นอกจากนี้ โรงแรมที่พักในหัวหินมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันทุกด้านได้มาตรฐานมีทัวร์เพื่อสุขภาพ สนามกอล์ฟ สิ่งเหล่านี้ จึงเป็นเหตุจูงใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมพักผ่อนเป็นระยะเวลานาน จากตัวเลขปี พ.ศ. 2540-2547 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำมีระยะเวลาเฉลี่ย 4.03 วันต่อคน ในขณะที่ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่หัวหินมี ระยะเวลาเฉลี่ย 4.54 วันต่อคนรายละเอียดตามตารางผนวกที่ 33

3.4.8 รูปแบบการท่องเที่ยว

รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวชะอำและหัวหินมี 2 แบบ คือ เดินทางมาท่องเที่ยวเองกับเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งที่ชะอำและหัวหินนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเองมากกว่าเดินทางท่องเที่ยวผ่านบริษัทท่องเที่ยว จากข้อมูลปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว

เองชะอำร้อยละ 83.30 และหัวหินร้อยละ 91.93 เดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว ชะอำร้อยละ 16.70 และหัวหินร้อยละ 8.07

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งที่ชะอำและหัวหินนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเองมากกว่าเดินทางท่องเที่ยวผ่านบริษัทท่องเที่ยว จากข้อมูลปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเอง ชะอำร้อยละ 55.98 หัวหินร้อยละ 51.84 เดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว ชะอำ ร้อยละ 44.02 หัวหินร้อยละ 48.16

นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ทั้งชะอำและหัวหินนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเองมากกว่าเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยว สำหรับการท่องเที่ยวผ่านบริษัทท่องเที่ยวเป็นที่น่าสังเกตว่าเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติพอสมควร เนื่องจาก มีสัดส่วนที่น้อยกว่าการเดินทางมาท่องเที่ยวเองเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากนักท่องเที่ยวเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยวในปริมาณมากจะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชะอำและหัวหินก็จริง แต่รายได้ที่ได้รับจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำลง เนื่องจากเดินทางผ่านบริษัทท่องเที่ยวมักจะมีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่แน่นอนตายตัวต่างกับการเดินทางท่องเที่ยวเองซึ่งไม่มีกำหนดโปรแกรมที่ตายตัว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถพักผ่อนได้ตามที่ต้องการ และทำให้จำนวนวันพักโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้

3.5 ปัญหาการท่องเที่ยวในชะอำและหัวหิน

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล พบว่า ทั้งชะอำและหัวหินประสบปัญหาที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ดังนี้

3.5.1 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

3.5.1.1 แหล่งท่องเที่ยวประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้แก่

3.5.1.1.1 ปัญหาน้ำเสีย เนื่องจากมีการปล่อยน้ำเสียลงทะเล

3.5.1.1.2 ปัญหาอากาศเสีย เนื่องจากกลิ่นอันเกิดจากสิ่งปฏิกูลต่างๆ

3.5.1.1.3 ปัญหาการขยายตัวของการก่อสร้างโรงแรมตลอดจนอาคารต่างๆ ที่บุกรุกที่สาธารณะที่ไม่ได้รับอนุญาต และผิดแบบแปลนบริเวณชายหาด โดยปราศจากการควบคุมจากหน่วยงานของรัฐทำให้ขาดความกลมกลืนและทำลายธรรมชาติ

3.5.1.1.4 ปัญหาขยะมีปัญหาในการจัดเก็บ มีขยะตกค้างมาก เนื่องจาก สถานที่ทิ้งขยะ กำลังคนและรถบริการไม่เพียงพอ นอกจากนี้ บางบริเวณของแหล่งท่องเที่ยวรถบริการเก็บขยะไม่สามารถเก็บขยะได้ทั่วถึง เช่น ชายหาด

3.5.1.1.5 ปัญหาการพังทลายของเขื่อนริมทะเล เนื่องจากการกัดเซาะน้ำทะเล สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวเร่งทำให้สภาพแวดล้อมที่สวยงาม เงียบ สงบ สูญเสียไปและธุรกิจการท่องเที่ยวจะไม่สามารถดำรงอยู่ได้ หากประชาชน หรือ ผู้ประกอบการต่างมองหาประโยชน์

เพียงเพื่อจะตัดวงจรรายได้ให้ตนเองแต่ในระยะสั้นๆ สำหรับการแก้ปัญหาสามารถดำเนินการโดยเข้มงวดกับตัวบทกฎหมาย พร้อมๆ กับการสร้างสามัญสำนึกที่ดีของประชาชน

3.5.1.2 แหล่งท่องเที่ยวบางแหล่งขาดบำรุงรักษาทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม สกปรก

3.5.1.3 แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการพัฒนา และบางแห่งพัฒนาโดยขาดการควบคุม ทำให้ทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ زیبาสงบ

3.5.1.4 การขาดแคลนสถานที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวแม้ว่าจะมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง และมีการพัฒนาแล้วในระดับหนึ่ง แต่ยังคงมีการปรับปรุงอีก เนื่องจากแหล่งทรัพยากรกระจัดกระจายประกอบกับการคมนาคมขนส่งยังไม่เหมาะสม

3.5.1.5 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวป่าชอบกทางยังไม่ดีพอเป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว

3.5.1.6 ปัญหาสภาพอากาศของแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในแนวมรสุมทำให้เกิดพายุและน้ำท่วมในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายนของทุกปี

3.5.2 ปัญหาเกี่ยวกับตลาดการท่องเที่ยว

3.5.2.1 ขาดสิ่งจูงใจทางการท่องเที่ยวในช่วงฤดูกลนักท่องเที่ยวน้อย

3.5.2.2 กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยว เป็นกลุ่มท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยคิดเป็นสัดส่วนค่อนข้างสูง

3.5.2.3 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของชาวไทยและต่างชาติมีแนวโน้มลดลง

3.5.2.4 ขาดปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทย และต่างชาติที่เดินทางเข้ามา เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ คือ จัดประชุม สัมมนาอบรม

3.5.3 ปัญหาเกี่ยวกับสาธารณูปโภค

3.5.3.1 คุณภาพของสาธารณูปโภคยังไม่ดีและมีไม่พอ เช่น คุณภาพการจ่ายกระแสไฟยังไม่ดีพอ, ขาดแคลนน้ำในฤดูการท่องเที่ยว, ห้องน้ำไม่สะอาด

3.5.3.2 การจัดระบบการจราจรยังไม่ดีพอ ทำให้เกิดปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอทั้งชายหาดและในตัวเมือง

3.5.3.3 ระบบการขนส่งมวลชนยังไม่ครอบคลุม โดยเฉพาะการขนส่งระหว่างอำเภอหรือจังหวัด ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กระจายตัวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เท่าที่ควร และการบริการยังไม่ดีคุณภาพ นอกจากนี้เกิดปัญหาการแข่งขันระหว่างรถขนส่งภาครัฐกับภาคเอกชน คือ การแข่งขันแย่งผู้โดยสารระหว่างรถตู้กับรถทัวร์ นั่นคือ ผู้โดยสารนิยมเดินทางโดยรถตู้มากกว่ารถทัวร์ เนื่องจากรถตู้ให้บริการที่รวดเร็วกว่า และหากผู้โดยสารต้องการลงจุดใดสามารถจอดได้ทุกแห่งไม่ต้องรอผู้โดยสารคนอื่นๆ

3.5.4 ปัญหาเกี่ยวกับบริการการท่องเที่ยว

3.5.4.1 บริการข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางทางการท่องเที่ยวโดยภาพรวมยังไม่ดีพอ

3.5.4.2 มีธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่ถูกต้องกฎหมาย ประกอบกับมัคคุเทศก์ไม่มีคุณธรรมนำนักท่องเที่ยวไปให้กลุ่มร้านค้าที่มีผลประโยชน์ร่วมกันชูครีด โกงราคาสินค้า

3.5.4.3 บริการการท่องเที่ยวมีราคาสูงขึ้นในฤดูกาลท่องเที่ยว เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีระดับการบริการเดียวกัน

3.5.4.4 ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ สถานที่จัดจำหน่ายและสินค้าพื้นเมืองบางประเภทเช่น อาหารทะเล

3.5.4.5 ขาดมัคคุเทศน์ท้องถิ่นที่มีความรู้และทักษะในการให้บริการ ประกอบกับข้อจำกัดทางกฎหมายในการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคือ คนในท้องถิ่นไม่สามารถประกอบอาชีพดังกล่าวได้ หากไม่ผ่านการอบรมจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3.5.4.6 ผู้ประกอบการและพนักงานบริการขาดความรู้ และทักษะในการให้บริการ โดยเฉพาะทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

3.5.4.7 ขาดการร่วมมือประสานงานกับผู้ประกอบการนำเที่ยวในภูมิภาคเดียวกัน ในการจัดบริการนำท่องเที่ยว

3.5.4.8 ขาดเจ้าหน้าที่ดูแลให้ความสะดวกกับนักท่องเที่ยว

3.5.4.9 ข้อจำกัดทางด้านกฎหมายในการจดทะเบียนประเภทที่พักแรม

3.5.4.10 สภาพร้านอาหารแข่งขันรุนแรง โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ขณะที่ร้านอาหารในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่เป็นที่รู้จักและมีการใช้บริการน้อย และราคาอาหารค่อนข้างแพง

3.5.4.11 สภาพการแข่งขันรุนแรงของร้านขายของที่ระลึกผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น ในขณะที่ลูกค้าลดลงผู้ประกอบการเงินลงทุนมากจะปรับปรุงรูปแบบร้านให้ทันสมัย เพื่อดึงดูดลูกค้า เช่น การจัดร้านให้มีสินค้าหลากหลาย มีบริการอื่นๆ สุขา, ร้านอาหาร ที่จอดรถ และร่วมมือกับบริษัทท่องเที่ยวให้นำนักท่องเที่ยวมาซื้อสินค้าที่ร้านตน ทำให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กไม่สามารถแข่งขันได้และมีปัญหาการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเกี่ยวกับของที่ระลึกที่นักท่องเที่ยวซื้อไปนั้น มีคุณภาพไม่ได้ตามมาตรฐานที่ตกลงไว้ หรือเกิดการสับเปลี่ยนสินค้าที่มีคุณภาพทำให้แก่นักท่องเที่ยว หรือ โกงราคา และ ไม่ส่งสินค้าตามที่ตกลงกันไว้

3.5.4.12 การเสนอขายสินค้าและบริการในที่สาธารณะ ซึ่งมักจะมีลักษณะการขายสินค้าเกินเลยความพอดีจนเป็นลักษณะของการก่อความเดือดร้อนรำคาญ เช่น ตามดื่้อล้อมหน้าล้อมหลัง ขัดเหยียดเอาสินค้าใส่มือและบ่อยครั้งที่ นักท่องเที่ยวถูกล้วงกระเป๋าใน โอกาสนี้ด้วย นอกจากนี้ยังมี

บริการบิบนวดให้แก่นักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวผลอกลับไปก็หยิบฉวยทรัพย์สินไป หรือใช้
 เล่ห์เหลี่ยมใช้ทรายกลบไว้และย้อนกลับมาเอาทรัพย์สินภายหลัง

3.5.4.13 มีกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนน้อย

3.5.4.14 การขาดแคลนสถานที่พักระดับกลางถึงระดับสูง (3 ดาวและ4 ดาว) ปัญหา
 ดังกล่าวจะเกิดกับชะอำ

3.5.5 ปัญหาเกี่ยวกับองค์กร กฎระเบียบ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

3.5.5.1 ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในการบริหารจัดการ และดูแลรักษา
 สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เช่น ประชาชนส่วนหนึ่ง ไม่ให้ความร่วมมือในการ
 รักษาความสะอาด

3.5.5.2 หน่วยงานระดับท้องถิ่นและประชากรขาดความรู้ในการพัฒนา และจัดการแหล่ง
 ท่องเที่ยวอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น ทำเชือกกันการกัดเซาะชายฝั่ง

3.5.5.3 ขาดการบังคับใช้กฎระเบียบในการควบคุม ปรับเปลี่ยนสภาวะแวดล้อมในแหล่ง
 ท่องเที่ยว เช่น ปัญหาความไม่เป็นระเบียบผู้ประกอบการเตียงผ้าใบ ร้านอาหาร คนจี่มี้า

3.5.5.4 ขาดองค์กรกลาง ที่มีอำนาจรับผิดชอบโดยตรงด้านการท่องเที่ยวระดับจังหวัด
 และขาดความร่วมมือที่ดีพอระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน

3.5.5.5 ยังไม่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ด้านดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และการจัดเก็บ
 ค่าธรรมเนียมในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เหมาะสม

3.5.5.6 ปัญหาการพัฒนาที่มุ่งรองรับ และสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
 เป็นหลัก

3.5.5.7 ปัญหาการกระจายรายได้ไม่ทั่วถึง โดยปกติทั่วไปแล้ว ประชาชนในหมู่บ้าน
 มีทัศนคติบวกต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจาก การพัฒนาการท่องเที่ยวมีผลให้มีแหล่งรายได้
 พิเศษจากงานต่างๆ จากการท่องเที่ยว นอกเหนือจาก รายได้ประจำจากการเพาะปลูกหรือการ
 ประมง เช่น

- รายได้จากการทำงานก่อสร้างสถานที่พัก, ขามรักษาความปลอดภัย,
 คนงานทำความสะอาดที่พัก, แคคคีสนามกอล์ฟ
- รายได้จากการขายอาหารและของที่ระลึก
- ชาวประมงสามารถนำเรือไปใช้เป็นเรือนำเที่ยว

แต่กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะมีเฉพาะในแหล่งที่มีการกระจุกตัวของรีสอร์ท/โรงแรม ทำให้ประชาชน
 ในท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์ไม่ทั่วถึง

3.5.6 ปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ หน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะผู้ว่า

ราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ฯลฯ ควรร่วมมือกันคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวตามชายหาด หรือ โรงแรมต่างๆ โดยตั้งหน่วยตำรวจน้ำชุดกู้ภัยเพื่อรับผิดชอบพื้นที่ที่เป็นชายหาด และตั้งหน่วยเฉพาะกิจประจำตามโรงแรมต่างๆ เพื่อเสริมความมั่นใจให้นักท่องเที่ยว รู้สึกปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยวและพักผ่อนที่ชะอำ และ หัวหิน

บทที่ 4

วิธีการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ จะนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 มาประยุกต์ในการสร้างตัวแบบ และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน โดยกรอบความคิดในการวิจัยและสร้างตัวแบบจะเป็น 2 กรณี ดังนี้

4.1 การสร้างตัวแบบสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย

กรอบความคิดและการสร้างตัวแบบจะนำเอาทฤษฎีอุปสงค์มาประยุกต์ ดังนี้

4.1.1 ตัวแปรตาม คือ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน โดย

TTC = จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชะอำ

TTH = จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวหัวหิน

4.1.2 ตัวแปรอิสระ คือ ดังนี้

4.1.2.1 ตัวแปรด้านราคาใช้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน (EXP) เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็น ธุรกิจบริการที่มีการนำเสนอราคาเป็นแบบ Package กล่าวคือ เป็นราคาที่ประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย ค่าที่พัก ค่าเดินทางและค่าอาหาร ซึ่งแต่ละบริษัทมีการเสนอราคาที่หลากหลายมาก ดังนั้น การศึกษานี้จึงใช้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวที่ชะอำหรือหัวหิน เป็นตัวแทน (Proxy) ของราคาการท่องเที่ยวที่ชะอำ หรือ หัวหินแทน

4.1.2.2 ตัวแปรรายได้ของผู้บริโภค การศึกษานี้จะใช้ รายได้ประชาชาติ (National Income) หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวเป็นตัวแทนของรายได้นักท่องเที่ยวชะอำหรือหัวหิน ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรใดที่ให้ค่า R^2 สูงกว่ากัน ในการศึกษาจะใช้ตัวแปรนั้น สาเหตุที่ใช้ตัวแปรรายได้ประชาชาติ หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวแทน เพราะสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคกลาง เขต 2 ไม่ได้เก็บตัวเลขรายได้ของผู้ที่ไปเที่ยวชะอำ หรือ หัวหิน

4.1.2.3 ตัวแปรทัศนียภาพ (T) ในการศึกษาครั้งนี้ เดิมใช้การโฆษณาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทั้งในประเทศ และต่างประเทศเป็นตัวแทนทัศนียภาพของผู้บริโภค แต่เนื่องจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการโฆษณา จึงได้ใช้จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักแทนทัศนียภาพ เพราะนักท่องเที่ยวในการศึกษานี้ หมายถึง ผู้ที่พักรแรมในชะอำ หรือหัวหิน อย่างน้อย 1 คืน ซึ่งนักท่องเที่ยวจะไปเที่ยวชะอำ หรือ หัวหินเป็นจำนวนมากขึ้น ขึ้นอยู่กับจำนวนห้องว่างและคุณภาพของห้องตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังนั้น การศึกษานี้จะใช้

จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของแต่ละแห่งที่มีอยู่เป็นตัวแทนของรสนิยม

4.1.2.4 ตัวแปรการคาดการณ์ (E) ในการศึกษาี้ จะใช้ตัวแปรหุ่นแทนเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ กล่าวคือ ภาวะโรคระบาดกับภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว ถ้าในระยะปกติตัวแปรหุ่นจะมีค่าเป็นศูนย์ “0” แต่ในระยะที่เกิดโรคระบาด ตัวแปรหุ่นจะมีค่าเท่ากับหนึ่ง “1” ส่วนฤดูกาลท่องเที่ยวก็ใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน คือ ถ้านอกฤดูกาลท่องเที่ยวตัวแปรหุ่นจะมีค่าเป็นศูนย์ “0” แต่ในฤดูกาลท่องเที่ยว ตัวแปรหุ่นจะมีค่าเท่ากับหนึ่ง “1”

จากกรอบความคิดดังกล่าว สมการอุปสงค์ในการไปเที่ยวชะอำและหัวหินมีลักษณะสมการเหมือนกัน ดังนี้

สมการอุปสงค์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำ

$$TTC = f(CEXP_T, RCROOM_T, NI_T, D_1, D_2)$$

สมการอุปสงค์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหิน

$$TTH = f(HEXP_T, RHROOM_T, NI_T, D_1, D_2)$$

กำหนดให้

TTC	คือ อุปสงค์หรือจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ ชะอำ มีหน่วยเป็นคน
TTH	คือ อุปสงค์หรือจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ หัวหินมีหน่วยเป็นคน
CEXP _T	คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วันของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำมีหน่วยเป็นบาท
HEXP _T	คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วันของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินมีหน่วยเป็นบาท
RCROOM _T	คือ สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ
RHROOM _T	คือ สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน
NI _T	คือ รายได้ต่อหัวของประเทศไทย มีหน่วยเป็นบาท
D ₁	คือ ตัวแปรหุ่นที่แสดงภาวะโรค SAR ระบาด ระหว่างเดือนมีนาคม-มิถุนายน ปี พ.ศ. 2546
D ₂	คือ ตัวแปรหุ่นที่แสดงภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว ระหว่างเดือน มกราคม-มิถุนายน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมี ดังนี้ ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันในเชิงลบ กล่าวคือ ถ้าค่าใช้จ่ายดังกล่าวสูงขึ้น จำนวนนักท่องเที่ยวจะน้อยลง ในทางกลับกัน ถ้าค่าใช้จ่ายน้อยลงจำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงขึ้น ส่วนความ

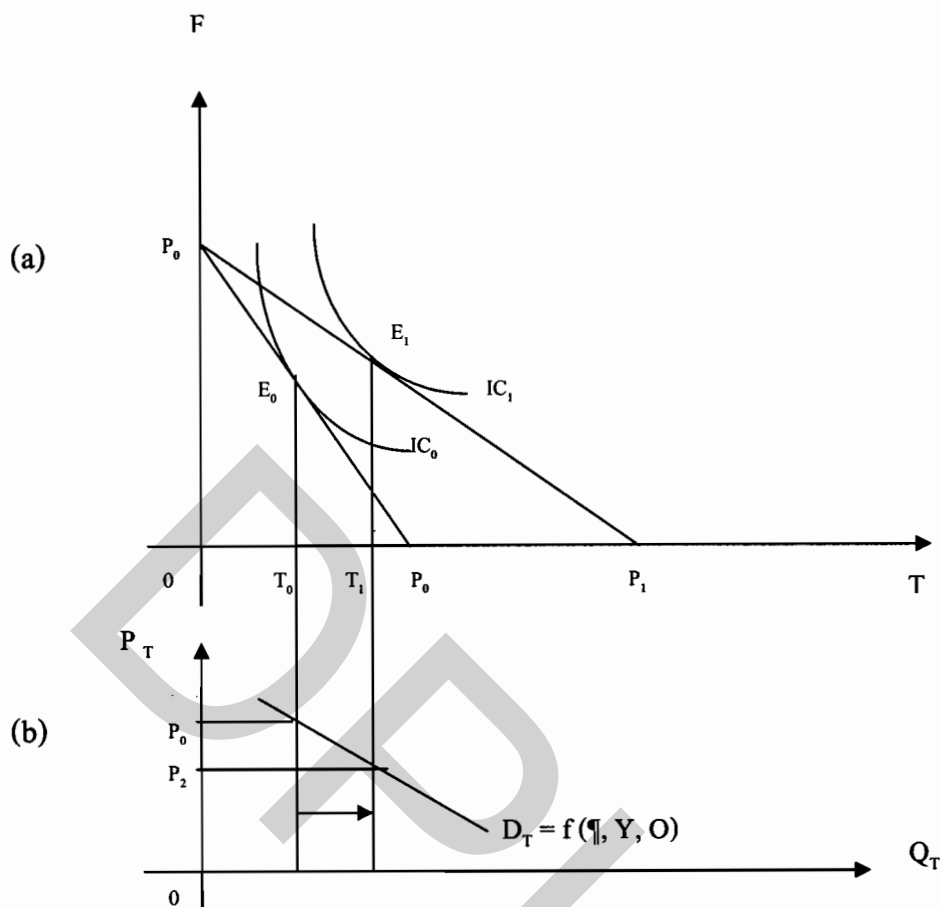
สัมพันธ์กับรายได้ประชาชาติ หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว และจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักจะเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ ถ้ารายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักสูงขึ้น จำนวนนักท่องเที่ยวจะมากขึ้นด้วย สำหรับความสัมพันธ์กับตัวแปรหุ่น คือ ตัวแปรคาดการณ์จะเป็นไปในเชิงลบ กล่าวคือ ในช่วงที่มีโรคระบาดจำนวนนักท่องเที่ยวจะน้อยลงและตัวแปรฤดูกาลท่องเที่ยวจะเป็นไปในเชิงบวก กล่าวคือ ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวจำนวนนักท่องเที่ยวจะมากขึ้น

4.2 การสร้างตัวแบบสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

กรอบความคิดในการสร้างตัวแบบสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

4.2.1 ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ประเทศไทย

การศึกษาจะใช้ทฤษฎีการตัดสินใจ โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติจะตัดสินใจไปเที่ยวที่ประเทศใดขึ้นอยู่กับ อัตราแลกเปลี่ยนของเงินตราของตนเอง และเงินตราของประเทศที่สนใจจะไปเที่ยว ถ้าค่าเงินของประเทศโดยเปรียบเทียบสูงขึ้น (หรือค่าของเงินของประเทศตนเองแข็งตัวขึ้น) นักท่องเที่ยวก็จะไปเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น เพราะการไปเที่ยวในประเทศอื่นถูกลง (DERNBURG, PP 355-360) สมมติว่า นักท่องเที่ยวมีงบประมาณที่จะไปท่องเที่ยวต่างประเทศอยู่จำนวนหนึ่ง โดยเลือกที่จะเที่ยวประเทศไทย (T) หรือประเทศอื่น (F) โดยราคาโดยเปรียบเทียบระหว่างการท่องเที่ยวประเทศไทย (T) และประเทศอื่นแสดง โดยเส้น P_0P_0 และเส้นความพอใจเท่ากัน คือ เส้น IC สมมติว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ไปท่องเที่ยวประเทศไทยอยู่บนแกนนอน และนักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวในประเทศอื่นอยู่บนแกนตั้ง คุณภาพของการตัดสินใจอยู่ที่จุด E_0 และไปเที่ยวประเทศไทยเป็นจำนวน OT_0 ตามที่ปรากฏในภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 แสดงการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

สมมุติว่าค่าเงินบาทลดลง โดยค่าเงินของประเทศอื่นๆ คงที่ การมาท่องเที่ยวประเทศไทยจะถูกลงโดยเปรียบเทียบ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะมาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น และเส้นงบประมาณจะเปลี่ยนจาก P_0P_0 เป็น P_1P_1 และจุดดุลยภาพเลื่อนจากจุด E_0 เป็น E_1 ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น โดยเพิ่มจาก OT_0 เป็น OT_1 เพราะการมาท่องเที่ยวประเทศไทยถูกกว่าการไปท่องเที่ยวประเทศอื่นตามที่ปรากฏในภาพที่ 4.1

จากภาพที่ 4.1 (a) ความต้องการมาท่องเที่ยวประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถแสดงไว้ในภาพ 4.1 (b) ซึ่งขึ้นอยู่กับ อัตราแลกเปลี่ยน (η) รายได้ของนักท่องเที่ยวต่อหัว (Y) และปัจจัยอื่นๆ (O) เช่น ภาวะโรคระบาด, ภาวะก่อการร้าย และภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว

4.2.2 ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติตัดสินใจไปท่องเที่ยวที่ระอัมและหัวหิน เมื่อเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยแล้ว

การวิเคราะห์จะใช้อุปสงค์ทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์เช่นเดียวกับ กรอบความคิดสมการ

นักท่องเที่ยวชาวไทย คือ นักท่องเที่ยวจะไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวใดในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน (แทนราคา) ราคินิยม (จำนวนห้อง) และการคาดการณ์ (โรคระบาด หรือ การก่อการร้ายและสงคราม หรือการท่องเที่ยวฤดูกาลท่องเที่ยว)

ดังนั้น สมการอุปสงค์นักท่องเที่ยวต่างชาติ ประกอบด้วยสมการอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยรวมเข้ากับอุปสงค์ในการท่องเที่ยวของต่างประเทศ ตามกรอบความคิดตาม 4.2.1 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$TF_i = f(\text{REX}, Y_i, \text{EXP}_i, \text{ROOM}_i, D_1, D_2, D_3)$$

ในการศึกษาจะวิเคราะห์เฉพาะแหล่งท่องเที่ยวในชะอำและหัวหิน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการชัดเจน ดังนี้

สมการอุปสงค์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ชะอำ

$$TF_{i,C} = f(\text{REX}, Y_i, \text{CEXP}, \text{RCROOM}, D_1, D_2, D_3)$$

สมการอุปสงค์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่หัวหิน

$$TF_{i,H} = f(\text{REX}, Y_i, \text{HEXP}, \text{RHROOM}, D_1, D_2, D_3)$$

โดย

$TF_{i,C}$	คือ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำ (Tourist Foreign) มีหน่วยเป็นคน
$TF_{i,H}$	คือ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวหัวหิน (Tourist Foreign) มีหน่วยเป็นคน
REX	คือ อัตราแลกเปลี่ยนโดยเปรียบเทียบ การคำนวณกำหนดได้ดังนี้ $\frac{\text{Units T's currency}}{\text{Units j's currency}}$
Y_i	คือ รายได้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ:ซึ่งในการศึกษาจะใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว มีหน่วยเป็นบาท
$CEXP$	คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำ มีหน่วยเป็นบาท
$HEXP$	คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน มีหน่วยเป็นบาท
$RCROOM$	คือ สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ
$RHROOM$	คือ สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน

D ₁	คือ ตัวแปรหุ่นที่แสดงภาวะโรค SAR ระบาดระหว่างเดือน มีนาคม-มิถุนายน พ.ศ. 2546
D ₂	คือ ตัวแปรหุ่นแสดงภาวะก่อการร้าย หรือ ภาวะสงคราม ระหว่างปี พ.ศ. 2544-2546 โดย - ปี พ.ศ. 2544 เดือนกันยายน เกิดเหตุก่อการร้ายตึกเวิลด์เทรดที่สหรัฐอเมริกา - ปี พ.ศ. 2545 เดือนตุลาคม เกิดเหตุก่อการร้ายที่เกาะบาห์ลี - ปี พ.ศ. 2546 เดือนกุมภาพันธ์ เกิดสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกา กับ อิรัก
D ₃	คือ ตัวแปรหุ่นแสดงฤดูกาลท่องเที่ยว ระหว่างเดือนตุลาคม-มีนาคม
โดย	
TGC	คือ นักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมาท่องเที่ยวที่ชะอำ
TUC	คือ นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมาท่องเที่ยวที่ชะอำ
THC	คือ นักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมาท่องเที่ยวที่ชะอำ
TSC	คือ นักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมาท่องเที่ยวที่ชะอำ
TFC	คือ นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมาท่องเที่ยวที่ชะอำ
TGH	คือ นักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมาท่องเที่ยวที่หัวหิน
TSH	คือ นักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมาท่องเที่ยวที่หัวหิน
TUH	คือ นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมาท่องเที่ยวที่หัวหิน
TDH	คือ นักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กมาท่องเที่ยวที่หัวหิน

4.3 กลยุทธ์ในการเพิ่มนักท่องเที่ยว

ในการศึกษาจะใช้แนวความคิดเกี่ยวกับ ความยืดหยุ่นของสมการอุปสงค์ ต่อด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.3.1 ความยืดหยุ่นต่อราคา

$$Ed_p = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \times \frac{P}{Q}$$

4.3.2 ความยืดหยุ่นต่อรายได้

$$Ed_y = \frac{\Delta Q}{\Delta Y} \times \frac{Y}{Q}$$

4.3.3 ความยืดหยุ่นต่อสัดส่วนของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก

$$Ed_{TR} = \frac{\Delta Q}{\Delta TR} \times \frac{TR}{Q}$$

4.3.4 ความยืดหยุ่นต่ออัตราแลกเปลี่ยน

$$Ed_{Rex} = \frac{\Delta Q}{\Delta Rex} \times \frac{Rex}{Q}$$

โดย

Ed	คือ ความยืดหยุ่น โดยแบ่งเป็น 3 ชนิด
	Ed _p คือ ความยืดหยุ่นต่อราคา
	Ed _y คือ ความยืดหยุ่นต่อรายได้
	Ed _{TR} คือ ความยืดหยุ่นต่อสัดส่วนของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก
	Ed _{Rex} คือ ความยืดหยุ่นต่ออัตราแลกเปลี่ยน
ΔQ	คือ ส่วนเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ หรือ จำนวนนักท่องเที่ยว
Q	คือ อุปสงค์เดิม หรือ จำนวนนักท่องเที่ยวก่อนเปลี่ยนแปลง
ΔP	คือ ส่วนเปลี่ยนแปลงของราคา (ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน)
P	คือ ราคา (ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน) เดิมก่อนการเปลี่ยนแปลง
ΔY	คือ ส่วนเปลี่ยนแปลงของรายได้ (รายได้ต่อหัว หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว)
Y	คือ รายได้เดิมก่อนการเปลี่ยนแปลง
ΔTR	คือ ส่วนเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก
TR	คือ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักเดิมก่อนการเปลี่ยนแปลง
ΔRex	คือ ส่วนเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน
Rex	คือ อัตราแลกเปลี่ยนเดิมก่อนมีการเปลี่ยนแปลง

ถ้าการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์มากกว่าการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยกำหนดอุปสงค์ (ราคา หรือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก อัตราแลกเปลี่ยน) แสดงว่า อุปสงค์มีความยืดหยุ่นสูง ในทางกลับกันหากเปลี่ยนแปลงน้อยกว่า แสดงว่า อุปสงค์นั้นมีความยืดหยุ่นน้อย และในการพิจารณาค่าความยืดหยุ่นที่คำนวณได้ว่ามีค่าสูง หรือ ต่ำ เราจะพิจารณาเฉพาะค่าสัมบูรณ์

(Absolute Number) นั่นคือ ค่าที่ไม่ติดเครื่องหมายนั่นเอง เราสามารถแบ่งความยืดหยุ่นเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. อุปสงค์ไม่มีความยืดหยุ่น ($E_d = 0$) ในกรณีนี้หมายถึงว่า ไม่ว่าปัจจัยกำหนดอุปสงค์เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะไม่มีผลทำให้อุปสงค์ หรือ จำนวนนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลง เส้นอุปสงค์กรณีดังกล่าวจะตั้งฉากกับแกนนอน

2. อุปสงค์มีความยืดหยุ่นน้อย ($E_d < 1$) ในกรณีนี้หมายถึงว่า ปัจจัยกำหนดอุปสงค์เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ทำให้อุปสงค์หรือจำนวนนักท่องเที่ยว จะเปลี่ยนแปลงไปน้อยกว่า 1 หน่วย ลักษณะเส้นอุปสงค์ดังกล่าวจะค่อนข้างชัน

3. อุปสงค์มีความยืดหยุ่นมาก ($E_d > 1$) ในกรณีนี้เรียกว่า ความยืดหยุ่นสูง หมายถึงว่า ปัจจัยกำหนดอุปสงค์เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ทำให้อุปสงค์หรือจำนวนนักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงมากกว่า 1 หน่วย ลักษณะเส้นอุปสงค์ดังกล่าวจะค่อนข้างลาด หรือ ชันน้อย

4. อุปสงค์มีความยืดหยุ่นเท่ากับ 1 ($E_d = 1$) ในกรณีนี้เรียกว่า Unitary Elasticity กล่าวคือ ปัจจัยกำหนดอุปสงค์เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ทำให้อุปสงค์หรือจำนวนนักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนแปลงเท่ากับ 1 หน่วย ลักษณะเส้นอุปสงค์ดังกล่าวจะเป็นเส้นโค้ง

นอกจากนี้ จุดต่างๆ บนเส้นอุปสงค์มีค่าความยืดหยุ่นไม่เท่ากัน ยกเว้นกรณีที่อุปสงค์เป็นเส้นตั้งฉากกับแกนนอนซึ่งทุกจุดบนเส้นอุปสงค์จะมีความยืดหยุ่นเท่ากัน

4.4 การประมาณค่าสมการ

4.4.1 การศึกษาจะใช้สมการ Linear log ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ โดยวิธีการประมาณค่าด้วยวิธี Ordinary Least Square (OLS) ซึ่งสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าได้จะเป็นค่าความยืดหยุ่นของสมการอุปสงค์ต่อปัจจัยที่กำหนดสมการอุปสงค์

4.4.2 ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จะเป็นค่าความยืดหยุ่นของแต่ละตัว ยกเว้น ค่า Dummy

บทที่ 5 ผลการศึกษา

ในบทนี้จะกล่าวถึง ผลการศึกษาของการวิเคราะห์จากสมการอุปสงค์การท่องเที่ยวที่มาจากนักท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 6 สัญชาติ ได้แก่ เยอรมัน, อังกฤษ, ฝรั่งเศส, สวีเดน, เดนมาร์ก และฮ่องกง โดยวิธีการวิเคราะห์สมการแบบถดถอยเชิงซ้อน เพื่อจะประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

5.1 ปัจจัยกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย

5.1.1 ชะอำ

LN TTC	=	8.1831	-0.0003LNCEXP	+0.9702LNRCROOM	+0.0194LN NI	+0.0066SA
t-Statistic		(48.6680)***	(-29.8897)***	(35.4023)***	(28.4567)***	(0.8537)
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0001)***	(0.0000)***	(0.0011)***	(0.3979)
						+0.0802SEA
t-Statistic						(2.3228)**
Prob(t)						(0.0249)**

$R^2 = 0.9958$, $F = 1729.137$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 1.9894$

- กำหนดให้ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำ (CEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน

ของชะอำเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำลดลงจำนวน 0.0003%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ (RCROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่ชะอำอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (0.9702%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ใดๆก็ดี ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของชะอำ จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ รายได้ต่อหัวของประเทศไทย (NI) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารายได้ต่อหัวของประเทศไทยเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0194%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะโรค SAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 60 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ ฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0802%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.1.2 หัวหิน

LNTTH	=	7.3451	-0.0488LNHEXP	+0.9957LNRHROOM	+0.0518LNNI	+0.0192SA
t-Statistic		(14.5747)***	(-3.2165)***	(21.8844)***	(3.3072)***	(0.3761)
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0021)***	(0.0000)***	(0.0019)***	(0.7087)
			+0.0204SEA			
t-Statistic			(2.0653)**			
Prob(t)			(0.0448)**			

$R^2 = 0.9942$, $F = 1249.762$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 2.2066$

กำหนดให้ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน (HEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินลดลงจำนวน 0.0488%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน (HROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่หัวหินอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (0.9957%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ องค์กรก็ดี ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหินไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของหัวหิน จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ รายได้ต่อหัวของประเทศไทย (NI) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารายได้ต่อหัวของประเทศไทยเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0518%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะโรค SAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 29 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับ ฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0204%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.1.3 เปรียบเทียบผลการศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยระหว่างชะอำและหัวหิน

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการศึกษาอุปสงค์นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน

แหล่งท่องเที่ยว	C	EXP ^{1/}	RROOM ^{2/}	NI ^{3/}	SA	SEA	R ²	F	D.W.
ชะอำ	8.1831	-0.0003	0.9702	0.0194	0.0066	0.0802	0.9958	1729.137	1.9894
Prob()	0.0000***	0.0001***	0.0000***	0.0011***	0.3979	0.0249**	-	0.0000***	-
หัวหิน	7.3451	-0.0488	0.9957	0.0518	0.0192	0.0204	0.9942	1249.762	2.2066
Prob()	0.0000***	0.0021***	0.0000***	0.0019***	0.7087	0.0448**	-	0.0000***	-

หมายเหตุ: ^{1/} ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่ชะอำจะเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำและหากเป็นหัวหินจะเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน

^{2/} จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก หากเป็นการวิเคราะห์ที่ชะอำจะใช้จำนวนห้องของชะอำ (RCROOM) และหากเป็นหัวหินก็จะใช้จำนวนห้องพักที่หัวหิน (RHROOM)

^{3/} คือ รายได้ต่อหัวของประเทศไทย

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

Prob() หมายถึง Prob(t) และ Prob(F) Test

จากตารางที่ 5.1 พบว่า ค่าความยืดหยุ่นต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน (EXP) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ โดยหัวหินมีค่า 0.0488 และชะอำมีค่า 0.0003 ดังนั้น ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันเปลี่ยนจะมีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหิน มากกว่า เพราะหัวหินมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันสูงกว่า

ค่าความยืดหยุ่นต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก (RROOM) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ โดยหัวหินมีค่า 0.9957 และชะอำมีค่า 0.9702 แต่ไม่แตกต่างกัน โดยความยืดหยุ่นทั้งของชะอำและหัวหินมีค่า 0.9 เศษ ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ 1

ค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ต่อหัวของประเทศไทย (NI) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ โดยหัวหินมีค่า 0.0518 และชะอำมีค่า 0.0194 ดังนั้น ถ้ารายได้ต่อหัวเปลี่ยนจะมีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินมากที่สุด

ภาวะโรค SAR (SA) ไม่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งที่ชะอำ และหัวหิน

ค่าความยืดหยุ่นต่อภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำมากกว่าหัวหิน โดยชะอำมีค่า 0.0802 และหัวหินมีค่า 0.0204 ดังนั้น ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยวจะมีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำมากที่สุด

สรุปโดยทั่วไปแล้ว ความยืดหยุ่นของสมการอุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวที่หัวหินและชะอำมีค่าความยืดหยุ่นต่ำ ยกเว้น ค่าความยืดหยุ่นจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักที่มีค่าใกล้กับ 1

5.2 ปัจจัยกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ

5.2.1 ชะอำ ประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวที่ชะอำมากที่สุด 5 ประเทศ ดังนี้

5.2.1.1 เยอรมัน

LNTGC	=	6.5544	+0.0761LNREX	-0.0133LNCEXP	+1.0019LNRCROOM
t-Statistic		(7.4298)***	(2.0659)**	(-5.3476)***	(164.9255)***
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0457)**	(0.0000)***	(0.0000)***
		+0.0985LNGDP	+0.0754SA	-0.0060WAR	+0.0965SEA
t-Statistic		(2.1567)**	(3.8110)***	(-0.4496)	(3.4668)***
Prob(t)		(0.0467)**	(0.0005)***	(0.6555)	(0.0004)***

$R^2 = 0.9983$, $F = 2785.195$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 1.9816$

- กำหนดให้ *
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 - ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 - *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0761%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของ
ชะอำ (CEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน
ต่อวันของชะอำเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำลดลง 0.0133%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของ
ชะอำ (RCROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่ชะอำ
อนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า
(1.0019%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวน
ห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของ
ชะอำไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของชะอำ จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าว
มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP)
ของประเทศเยอรมันในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์มวล
รวมต่อหัวของประเทศเยอรมันเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันไปท่องเที่ยวที่
ชะอำเพิ่มขึ้น 0.0985%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวก
ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าเกิดภาวะโรค SAR เพิ่มขึ้น 1% จะทำให้
นักท่องเที่ยวชาวเยอรมันไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้น 0.0754% โดยผลการศึกษาที่ได้รับไม่เป็นไป
ตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจาก การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะ
เป็นการจองเที่ยวบินล่วงหน้าและที่พักล่วงหน้า เมื่อเกิดภาวะเหตุการณ์ดังกล่าวและทราบว่าเป็นเหตุ
ของการระบาดของโรคไม่ไข้ที่ประเทศไทย ประกอบกับโรค SAR ระบาดในประเทศน้อยมาก
เหตุการณ์ดังกล่าว จึงไม่มีผลกระทบต่อตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยตามกำหนด
เวลาเดิม

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิง
ลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณ
นักท่องเที่ยวชาวเยอรมันที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 34 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ใน
เชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่าถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวจำนวน
นักท่องเที่ยวชาวเยอรมันจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0965%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลง
ได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.1.2 อังกฤษ

LNTUC	=	6.3022	+0.1338LNREX	-0.0164LNCEXP	+0.9977LNRCROOM
t-Statistic		(4.3007)***	(5.3268)***	(-3.6379)***	(102.9134)***
Prob(t)		(0.0001)***	(0.0000)***	(0.0021)***	(0.0000)***

	+0.3318LNGDP	+0.0409SA	-0.0053WAR	+0.0133SEA
t-Statistic	(5.6782)***	(1.4346)	(-0.2551)	(2.9002)**
Prob(t)	(0.0000)***	(0.1600)	(0.8001)	(0.0452)**

$R^2 = 0.9994$, $F = 6744.070$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 2.0576$

- กำหนดให้ *
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 - ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 - *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.1338%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำ (CEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำลดลงจำนวน 0.0164%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ (RCROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่ชะอำอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (0.9977%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของชะอำ จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศอังกฤษในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประเทศอังกฤษเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.3318%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะโรค SAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 84 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 20 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0133%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.1.3 ส่องกง

LNTHC	=	5.9894	+0.0215LNREX	-0.3762LNCEXP	+0.9814LNRCROOM
t-Statistic		(10.2534)***	(0.2723)	(-5.8550)***	(144.3428)***
Prob(t)		(0.0000)***	(0.7882)	(0.0000)***	(0.0000)***
		+0.1619LNGDP	+0.0530SA	+0.0060WAR	+0.0567SEA
t-Statistic		(1.7790)*	(2.6062)**	(0.4701)	(4.8690)***
Prob(t)		(0.0905)*	(0.0169)**	(0.6434)	(0.0001)***

$R^2 = 0.9991$, $F = 2481.507$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 1.9340$

- กำหนดให้ *
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 - ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 - *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน(REX) ในเชิงบวก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า อัตราแลกเปลี่ยนไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้ เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 21 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำ (CEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำลดลงจำนวน 0.3762%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ (RCROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่ชะอำอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (0.9814%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของชะอำ จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของฮ่องกง ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของฮ่องกงเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.1619%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าเกิดภาวะโรค SAR เพิ่มขึ้น 1% จะทำให้นักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้น 0.0530% โดยผลการศึกษาที่ได้รับไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจาก การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเป็นการจองเที่ยวบินล่วงหน้าและที่พักล่วงหน้า เมื่อเกิดภาวะเหตุการณ์ดังกล่าวและทราบว่าเป็นเหตุของการระบาดของโรคไม่ไข้ที่ประเทศไทย ประกอบกับโรค SAR ระบาดในประเทศไทยน้อยมาก เหตุการณ์ดังกล่าว จึงไม่มีผลกระทบต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยตามกำหนดเวลาเดิม

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมีความสัมพันธ์กับ ภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงบวก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้ เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 36 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวจำนวน

นักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0567%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.1.4 สวีเดน

LNTSC	=	7.0359	+0.0567LNREX	-0.1862LNCEXP	+1.0009LNRCROOM
t-Statistic		(14.8228)***	(2.5424)***	(-3.5476)***	(205.2559)***
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0021)***	(0.0011)***	(0.0000)***
		+1.2548LNGDP	+0.0604SA	-0.0066WAR	+0.0188SEA
t-Statistic		(2.1146)***	(2.5407)**	(-0.4199)	(1.9076)*
Prob(t)		(0.0041)***	(0.0153)**	(0.6769)	(0.0640)*

$R^2 = 0.9998$, $F = 19221.58$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 2.0751$

- กำหนดให้ *
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 - ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 - *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่าถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0567%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำ (CEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำลดลงจำนวน 0.1862%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ (RCROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่ชะอำอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (1.0009%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวน

ห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตามก็ดี ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของชะอำ จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศสวีเดน ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์ต่อหัวของประเทศสวีเดนเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 1.2548%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าภาวะโรค SAR เพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0604% โดยผลการศึกษาที่ได้รับไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจาก การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเป็นการจองเที่ยวบินล่วงหน้าและที่พักล่วงหน้า เมื่อเกิดภาวะเหตุการณ์ดังกล่าวและทราบว่าคุณค่าดัชนีของการระบาดของโรคไม่ไข้ที่ประเทศไทย ประกอบกับโรค SAR ระบาดในประเทศไทยน้อยมาก เหตุการณ์ดังกล่าว จึงไม่มีผลกระทบต่อตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยตามกำหนดเวลาเดิม

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 32 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0188%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.1.5 ฝรั่งเศส

LNTFC	=	5.5693	+0.0275LNREX	-0.3352LNCEXP	+1.0081LNRCROOM
t-Statistic		(7.2141)***	(1.9577)*	(-5.5968)***	(174.6204)***
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0577)*	(0.0000)***	(0.0000)***

	+0.0958LNGDP	+0.0612SA	+0.0001WAR	+0.0457SEA
t-Statistic	(4.7854)***	(2.8041)***	(0.0071)	(4.1995)***
Prob(t)	(0.0012)***	(0.0079)***	(0.9944)	(0.0002)***

$R^2 = 0.9994$, $F = 7574.583$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 1.9346$

- กำหนดให้ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ซึ่งหมายความว่าถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0275%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำ (CEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำลดลงจำนวน 0.3352%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ (RCROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่ชะอำอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (1.0081%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของชะอำ จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศฝรั่งเศส ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประเทศฝรั่งเศสเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0958 %

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าเกิดภาวะโรค SAR เพิ่มขึ้น 1% จะทำให้นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้น 0.0612% โดยผลการศึกษาที่ได้รับไม่เป็นไป

ตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจาก การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติมักจะเป็นการจองเที่ยวบินล่วงหน้าและที่พักล่วงหน้า เมื่อเกิดภาวะเหตุการณ์ดังกล่าวและทราบว่าต้นเหตุของการระบาดของโรคไม่ไข้ที่ประเทศไทย ประกอบกับโรค SAR ระบาดในประเทศน้อยมาก เหตุการณ์ดังกล่าว จึงไม่มีผลกระทบต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยตามกำหนดเวลาเดิม

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กับภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสที่ไปท่องเที่ยวที่ชะอำได้ เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 1 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสจะไปท่องเที่ยวที่ชะอำเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0457%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.2 หัวหิน ประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวที่หัวหินมากที่สุด 4 ประเทศ ดังนี้

5.2.2.1 เยอรมัน

LNTGH	=	11.0662	+0.0010LNREX	-0.2657LNHEXP	+1.0059LNRHROOM
t-Statistic		(6.0447)***	(2.7658)***	(-2.8917)***	(14.9183)***
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0115)***	(0.0063)***	(0.0000)***
		+0.1346LNGDP	+0.0162SA	-0.0035WAR	+0.9946SEA
t-Statistic		(2.6678)***	(0.4405)	(-0.1360)	(2.5648)***
Prob(t)		(0.0012)***	(0.6621)	(0.8925)	(0.0023)***

$$R^2 = 0.9886, F = 411.4978, \text{Prob}(F) = (0.0000)***, D.W. = 2.1330$$

- กำหนดให้ *
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 - ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 - *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0010%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน (HEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหินเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินลดลงจำนวน 0.2657%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน (RHROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่หัวหินอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (1.0059%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหินไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของหัวหิน จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศเยอรมัน ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประเทศเยอรมันเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.1346%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์ กับภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะโรค SAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 34 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 11 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวจำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.9946%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 98 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.2.2 สวีเดน

LNTSH	=	10.0413	+0.0179LNREX	-0.1966LNHEXP	+1.0182LNRHROOM
t-Statistic		(11.0909)***	(13.6679)***	(11.5467)***	(60.3365)***
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0012)***	(0.0111)***	(0.0000)***

		+0.0117LNGDP	+0.0166SA	-0.0050WAR	+0.0343SEA
t-Statistic		(10.9854)**	(0.4429)	(-0.1897)	(10.3456)**
Prob(t)		(0.0213)**	(0.6604)	(0.8506)	(0.0311)**

$R^2 = 0.9976$, $F = 1909.812$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 2.1419$

- กำหนดให้ *
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 - ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 - *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่าถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0179%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน (HEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหินเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินลดลงจำนวน 0.1966%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน (RHROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่หัวหินอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (1.0182%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อ

ห้องพักของหัวหินไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของหัวหิน จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศสวีเดน ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประเทศสวีเดนเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0117%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะโรค SAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 34 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับ ภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 15 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมีความสัมพันธ์กับภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวจำนวนนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0343%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.2.3 อังกฤ

LNTUH	=	9.0147	+0.0416LNREX	-0.3453LNHEXP	+0.9858LNRHROOM
t-Statistic		(2.1932)**	(25.0046)***	(-20.1457)**	(50.5062)***
Prob(t)		(0.0347)**	(0.0011)***	(0.0259)**	(0.0000)***
		+0.4257LNGDP	-0.0046SA	-0.0008WAR	+0.0236SEA
t-Statistic		(16.0046)**	(-0.1161)	(-0.0330)	(5.6785)**
Prob(t)		(0.0465)**	(0.9082)	(0.9739)	(0.0500)**

$R^2 = 0.9861$, $F = 327.1128$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 2.1903$

- กำหนดให้ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่าถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0416%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน (HEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหินเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินลดลงจำนวน 0.3453%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน (RHROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่หัวหินอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า (0.9858%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหินไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของหัวหิน จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศอังกฤษ ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประเทศอังกฤษเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.4257%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงลบ อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะโรค SAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 9 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงลบ อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 3 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวจำนวน

นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0236%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 98 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.2.4 เคนมาร์ก

LNTDH	=	11.1167	+0.0403LNREX	-0.1054LNHEXP	+1.0159LNRHROOM
t-Statistic		(10.0526)***	(1.1304)***	(-2.1235)***	(53.0969)***
Prob(t)		(0.0000)***	(0.0000)***	(0.0012)***	(0.0000)***
		+0.4467LNGDP	+0.0122SA	+0.0019WAR	+0.0208SEA
t-Statistic		(1.9659)*	(0.3274)	(0.0718)	(15.2234)***
Prob(t)		(0.0567)*	(0.7451)	(0.9432)	(0.0000)***

$R^2 = 0.9984$, $F = 3054.055$, $\text{Prob}(F) = (0.0000)***$, $D.W. = 2.4997$

- กำหนดให้ *
- * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
 - ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 - *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ พบว่า

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเคนมาร์กมีความสัมพันธ์กับ อัตราแลกเปลี่ยน (REX) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเคนมาร์กจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0403%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเคนมาร์กมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน (HEXP) ในเชิงลบ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหินเพิ่มขึ้น 1% จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเคนมาร์กจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินลดลงจำนวน 0.1054%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเคนมาร์กมีความสัมพันธ์กับ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน (RHROOM) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงแรมที่หัวหินอนุญาตผู้พักต่อห้องมากขึ้น จะเป็นโอกาสให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่

น้อยกว่า (1.0159%) เพราะในการเดินทางไปท่องเที่ยว ผู้เดินทางจะต้องจองห้องพักก่อนเดินทาง ถ้าจำนวนห้องพักไม่มีจะเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหินไม่ได้แสดงคุณภาพของห้องพักของหัวหิน จึงเป็นข้อจำกัดของการศึกษานี้ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กมีความสัมพันธ์กับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศเดนมาร์ก ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ซึ่งหมายความว่า ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประเทศเดนมาร์กเพิ่มขึ้น 1% จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.4467%

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กมีความสัมพันธ์กับ ภาวะโรค SAR (SA) ในเชิงบวก อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะโรค SAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 25 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กมีความสัมพันธ์กับ ภาวะก่อการร้าย (WAR) ในเชิงบวก อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ภาวะ WAR ไม่สามารถใช้อธิบายปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้เพราะมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 6 เท่านั้น

ปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กมีความสัมพันธ์กับ ภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวจำนวนนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กจะไปท่องเที่ยวที่หัวหินเพิ่มขึ้นจำนวน 0.0208%

สมการนี้เป็นสมการตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด โดยสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงได้ถึงร้อยละ 99 และค่า F-statistics มีนัยสำคัญที่ร้อยละ 1 หรือความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 นอกจากนี้ ยังไม่มีปัญหา autocorrelation ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์

5.2.3 เปรียบเทียบผลการศึกษานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติระหว่างชะอำและหัวหิน

5.2.3.1 ชะอำ

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการศึกษาอุปสงค์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่ชะอำ
จำแนกตามสัญชาติต่างๆ 5 ประเทศ

ประเทศ	C	REX	CEXP	RCROOM	GDP	SA	WAR	SEA	R ²	F	D.W.
เยอรมัน	6.5544	0.0761	-0.0133	1.0019	0.0985	0.0754	-0.0060	0.0965	0.9983	2785.195	1.9816
Prob()	0.0000***	0.0457**	0.0000***	0.0000***	0.0467**	0.0005***	0.6555	0.0004***	-	0.0000***	-
อังกฤษ	6.3022	0.1338	-0.0164	0.9977	0.3318	0.0409	-0.0053	0.0133	0.9994	6744.070	2.0576
Prob()	0.0001***	0.0000***	0.0021***	0.0000***	0.0000***	0.1600	0.8001	0.0452**	-	0.0000***	-
ฮ่องกง	5.9894	0.0215	-0.3762	0.9814	0.1619	0.0530	0.0060	0.0567	0.9991	2481.507	1.9340
Prob()	0.0000***	0.7882	0.0000***	0.0000***	0.0905*	0.0169**	0.6434	0.0001***	-	0.0000***	-
สวีเดน	7.0359	0.0567	-0.1862	1.0009	1.2548	0.0604	-0.0066	0.0188	0.9998	19221.58	2.0751
Prob()	0.0000***	0.0021***	0.0011***	0.0000***	0.0041***	0.0153**	0.6769	0.0640*	-	0.0000***	-
ฝรั่งเศส	5.5693	0.0275	-0.3352	1.0081	0.0958	0.0612	0.0001	0.0457	0.9994	7574.583	1.9346
Prob()	0.0000***	0.0577*	0.0000***	0.0000***	0.0012***	0.0079***	0.9944	0.0002***	-	0.0000***	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

Prob() หมายถึง Prob(t) และ Prob(F) Test

จากตารางที่ 5.2 พบว่า ค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราแลกเปลี่ยน (REX) ของประเทศอังกฤษ มีค่ามากที่สุด คือ 0.1338 รองลงมาได้แก่ ประเทศเยอรมัน (0.0761) ประเทศสวีเดน (0.0567) ประเทศฝรั่งเศส (0.0275) และฮ่องกง (0.0215) ดังนั้น ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงจะกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมากกว่าเพราะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนสูงกว่า

ค่าความยืดหยุ่นต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำ (CEXP) ของฮ่องกงมีค่ามากที่สุด คือ 0.3762 รองลงมาได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส (0.3352) ประเทศสวีเดน (0.1862) ประเทศอังกฤษ (0.0164) และประเทศเยอรมัน (0.0133) ดังนั้น ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำเปลี่ยนแปลงจะกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมากกว่าเพราะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันสูงกว่า

ความยืดหยุ่นต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำ (RCROOM) จำนวนห้องพัก เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เนื่องจากการเดินทางมาท่องเที่ยวจะต้อง มีจำนวนห้องพักรองรับเพียงพอและได้มาตรฐาน สำหรับประเทศฝรั่งเศสมีค่ามากที่สุด คือ 1.0081 รองลงมาได้แก่ ประเทศเยอรมัน (1.0019) ประเทศสวีเดน (1.0009) ประเทศอังกฤษ (0.9977) และฮ่องกง (0.9814) ดังนั้น จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของชะอำจะมีผลต่อนักท่องเที่ยวชาว ฝรั่งเศสมากกว่า เนื่องจาก นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสได้ให้ความสำคัญและใส่ใจในเรื่องการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมเป็นอันมาก ดังนั้น ห้องพักที่นักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสเลือกพัก จะต้องมีความเป็น ธรรมชาติมากที่สุด

ความยืดหยุ่นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศสวีเดน มีค่ามากที่สุด คือ 1.2548 รองลงมาได้แก่ ประเทศอังกฤษ (0.3318) ฮ่องกง (0.1619) ประเทศเยอรมัน (0.0985) และ ประเทศฝรั่งเศส (0.0958) ดังนั้น ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวจะมีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวจาก ประเทศสวีเดนมากกว่าเพราะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวสูงกว่า

ความยืดหยุ่นต่อภาวะโรค SAR (SA) ของประเทศเยอรมันมีค่ามากที่สุด คือ 0.0754 รองลงมาได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส (0.0612) ประเทศสวีเดน (0.0604) และฮ่องกง (0.0530) สำหรับ ประเทศอังกฤษ ภาวะโรค SAR ไม่มีผลต่อนักท่องเที่ยว

ภาวะก่อการร้าย (WAR) ไม่มีผลต่อนักท่องเที่ยวทั้ง 5 ประเทศ คือ ประเทศเยอรมัน ประเทศอังกฤษ ฮ่องกง ประเทศสวีเดน และประเทศฝรั่งเศส

ความยืดหยุ่นต่อภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะ เดินทางมาท่องเที่ยวตามฤดูกาลท่องเที่ยวไตรมาสที่ 1 และ 2 สำหรับประเทศเยอรมันจะมีค่ามากที่สุด คือ 0.0965 รองลงมาได้แก่ ฮ่องกง (0.0567) ประเทศฝรั่งเศส (0.0457) ประเทศสวีเดน (0.0188) และประเทศอังกฤษ (0.0133) ดังนั้น การท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยวจะมีผลต่อนักท่องเที่ยวชาว เยอรมันมากกว่า

5.2.3.2 หัวหิน

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการศึกษาอุปสงค์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวที่หัวหิน
จำแนกตามสัญชาติต่างๆ 4 ประเทศ

ประเทศ	C	REX	HEXP	RHROOM	GDP	SA	WAR	SEA	R ²	F	D.W.
เยอรมัน	11.0662	0.0010	-0.2657	1.0059	0.1346	0.0162	-0.0035	0.9946	0.9886	411.4978	2.1330
Prob()	0.0000***	0.0115***	0.0063***	0.0000***	0.0012***	0.6621	0.8925	0.0023***	-	0.0000***	-
สวีเดน	10.0413	0.0179	-0.1966	1.0182	0.0117	0.0166	-0.0050	0.0343	0.9976	1909.812	2.1419
Prob()	0.0000***	0.0012***	0.0111***	0.0000***	0.0213**	0.6604	0.8506	0.0311**	-	0.0000***	-
อังกฤษ	9.0147	0.0416	-0.3453	0.9858	0.4257	-0.0046	-0.0008	0.0236	0.9861	327.1128	2.1903
Prob()	0.0347**	0.0011***	0.0259***	0.0000***	0.0465**	0.9082	0.9739	0.0500**	-	0.0000***	-
เดนมาร์ก	11.1167	0.0403	-0.1054	1.0159	0.4467	0.0122	0.0019	0.0208	0.9984	3054.055	2.4997
Prob()	0.0000***	0.0000***	0.0012***	0.0000***	0.0567*	0.7451	0.9432	0.0000***	-	0.0000***	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

Prob() หมายถึง Prob(t) และ Prob(F) Test

จากตารางที่ 5.3 พบว่า ค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราแลกเปลี่ยน (REX) ของประเทศอังกฤษมีค่ามากที่สุด คือ 0.0416 รองลงมาได้แก่ ประเทศเดนมาร์ก (0.0403) ประเทศสวีเดน (0.0179) และประเทศเยอรมัน (0.0010) ดังนั้น ถ้าอัตราแลกเปลี่ยน เปลี่ยนแปลงจะกระทบต่อนักท่องเที่ยวจากประเทศอังกฤษมากกว่า เพราะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนสูงกว่า

ค่าความยืดหยุ่นต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน (HEXP) ของประเทศอังกฤษมีค่ามากที่สุด คือ 0.3453 รองลงมา ได้แก่ ประเทศเยอรมัน (0.2657) ประเทศสวีเดน (0.1966) และประเทศเดนมาร์ก (0.1054) ดังนั้น ถ้าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน เปลี่ยนจะกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษมากกว่า เพราะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันสูงกว่า

ค่าความยืดหยุ่นต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน (RHROOM) ของประเทศสวีเดนมีค่ามากที่สุด คือ 1.0182 รองลงมาได้แก่ ประเทศเดนมาร์ก (1.0159) ประเทศเยอรมัน (1.0059) และประเทศอังกฤษ (0.9858) ดังนั้น ถ้าจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหินเปลี่ยน

จะกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนมากกว่า เพราะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักสูงกว่า

ค่าความยืดหยุ่นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP) ของประเทศเดนมาร์กมีค่ามากที่สุดคือ 0.4467 รองลงมาได้แก่ ประเทศอังกฤษ (0.4257) ประเทศเยอรมัน (0.1346) และประเทศสวีเดน (0.0117) ดังนั้น ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวเปลี่ยน จะกระทบต่อนักท่องเที่ยวชาวเดนมาร์กมากกว่า เพราะมีค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวสูงกว่า

ภาวะโรค SAR (SA) ไม่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้แก่ ประเทศเยอรมัน ประเทศสวีเดน ประเทศอังกฤษ และประเทศเดนมาร์ก

ภาวะก่อการร้าย (WAR) ไม่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้แก่ ประเทศเยอรมัน ประเทศสวีเดน ประเทศอังกฤษ และประเทศเดนมาร์ก

ความยืดหยุ่นต่อภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว (SEA) ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะเดินทางมาท่องเที่ยวตามฤดูกาลท่องเที่ยวไตรมาสที่ 1 และ 2 สำหรับประเทศเยอรมันจะมีค่ามากที่สุดคือ 0.9946 รองลงมาได้แก่ ประเทศสวีเดน (0.0343) ประเทศอังกฤษ (0.0236) และประเทศเดนมาร์ก (0.0208) ดังนั้น การท่องเที่ยวในฤดูกาลท่องเที่ยวจะมีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันมากกว่า

5.3. วิเคราะห์ความแตกต่างของโครงสร้างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของชะอำและหัวหิน ก่อน-หลังวิกฤติการณ์

5.3.1 ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทย

ในการวิเคราะห์โครงสร้างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน จะใช้ข้อมูลสัดส่วนเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันก่อนวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2535-3539) เปรียบเทียบกับ สัดส่วนเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันหลังวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2541-3547) สำหรับรายละเอียดของสัดส่วนในตารางที่ 5.4 ได้รวบรวมในตารางผนวกที่ 34-37

ตารางที่ 5.4 เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและสัดส่วนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทยของชะอำและหัวหิน ก่อน-หลังวิกฤติการณ์

(หน่วย : ร้อยละ)

เรื่อง	ก่อนวิกฤติการณ์		หลังวิกฤติการณ์		ผลต่าง*	
	ชะอำ	หัวหิน	ชะอำ	หัวหิน	ชะอำ	หัวหิน
จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย**	586,906	350,210	1,086,385	813,862	499,479	463,652
% เปลี่ยนแปลง					85.10	132.39
หมวดค่าใช้จ่าย						
- ค่าที่พัก	34.49 ²	35.79 ²	27.92 ²	29.60 ¹	-6.57	-6.19
- ค่าบริการท่องเที่ยว	6.02	5.11	8.92	7.89	2.90	2.78
- ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	10.38 ³	14.43 ³	20.23 ³	18.52 ³	9.85	4.09
- ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	8.50	8.60	12.87	15.62	4.37	7.02
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	40.61 ¹	36.06 ¹	30.06 ¹	28.37 ²	-10.55	-7.69
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00		

หมายเหตุ: * คือ ผลต่างระหว่างหลังวิกฤติการณ์ลบด้วยก่อนวิกฤติการณ์

** คือ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเฉลี่ยก่อนวิกฤติการณ์จะเฉลี่ย 5 ปี(พ.ศ. 2535-2539) และหลังวิกฤติการณ์จะเฉลี่ย 5 ปี (พ.ศ. 2541-2545)

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2547 และจากการคำนวณ

จากตารางที่ 5.4 ก่อนวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2535-2539) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำเฉลี่ยจำนวน 586,906 คน และใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ มากเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.61 รองลงมา ค่าที่พัก อันดับที่ 2 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.49 และใช้จ่ายซื้อสินค้าของที่ระลึกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 10.38 แต่เมื่อหลังวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2541-2547) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำเพิ่มขึ้นร้อยละ 85.10 หรือมีผลต่างจำนวน 499,479 คน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังเดิม คือ หมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ มากเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 30.06 ค่าที่พัก เป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ 27.92 และค่าซื้อสินค้าของที่ระลึกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 20.23 สำหรับสัดส่วนเฉลี่ยการใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีผลต่างเป็นลบ แสดงว่า หลังวิกฤติการณ์ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำจะใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในหมวดดังกล่าวในสัดส่วนที่น้อยกว่าก่อนวิกฤติการณ์ โดยมีผลต่างจำนวน -6.57 และ -10.55

ตามลำดับ และจะใช้จ่ายโดยเฉลี่ยมากขึ้น หรือ มีผลต่างเป็นบวกในหมวดค่าบริการท่องเที่ยว ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง โดยมีผลต่างเป็น 2.90, 9.85 และ 4.37 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำจะใช้จ่ายโดยเฉลี่ยหลังวิกฤติการณ์ในสัดส่วนที่มากกว่าก่อนวิกฤติการณ์ในหมวดค่าบริการท่องเที่ยว ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินก่อนวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2535-2539) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินเฉลี่ยจำนวน 350,210 คน และจะใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ มากเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.06 รองลงมาจะใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก อันดับที่ 2 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.79 และใช้จ่ายซื้อสินค้าของที่ระลึกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 14.43 แต่เมื่อหลังวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2541-2547) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวหัวหินเพิ่มขึ้นร้อยละ 132.39 หรือ มีผลต่างจำนวน 463,652 คน และจะเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่าย โดยใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าที่พักมากเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 29.60 รองลงมาเป็น หมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 28.37 ส่วนค่าซื้อสินค้าของที่ระลึกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 18.52 ดังเดิม สำหรับสัดส่วนโดยเฉลี่ยการใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พักและค่าใช้จ่ายอื่นๆมีผลต่างเป็นลบ แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินจะใช้จ่ายเฉลี่ยหลังวิกฤติการณ์ในสัดส่วนที่น้อยกว่าก่อนวิกฤติการณ์ โดยมีผลต่างจำนวน -6.19 และ -7.69 ตามลำดับ และมีผลต่างเป็นบวกใน หมวดค่าบริการท่องเที่ยว ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง โดยมีผลต่างเป็น 2.78, 4.09 และ 7.02 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินใช้จ่ายโดยเฉลี่ยหลังวิกฤติการณ์ในสัดส่วนที่มากกว่าก่อนวิกฤติการณ์ ในหมวดค่าบริการท่องเที่ยว ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ชะอำก่อนและหลังวิกฤติการณ์จะใช้จ่ายเหมือนกัน คือ ใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดของค่าใช้จ่ายอื่นๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ค่าที่พัก และค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหินจะปรับเปลี่ยนการใช้จ่าย ก่อนวิกฤติการณ์จะใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ มากที่สุด และหลังวิกฤติการณ์จะใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าที่พักมากที่สุด เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 ทำให้คนไทยเริ่มประหยัดการใช้จ่ายมากขึ้น การเดินทางไปท่องเที่ยวก็เช่นกันหัวหินมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่สูงกว่าชะอำ นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวจะใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นก่อน คือ ค่าที่พักก่อนใช้จ่ายอื่นๆ

สำหรับสัดส่วนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในแต่ละหมวด นักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งชะอำและหัวหิน จะใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงในหมวดของที่พักและค่าใช้จ่ายอื่นๆ แต่จะใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในหมวดค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก เนื่องจากชาวไทยทั้งชะอำและหัวหินกว่าครึ่ง ชะอำร้อยละ 55.50 หัวหินร้อยละ 62.31 (รายละเอียดตารางภาคผนวกที่ 28) เป็นกลุ่มที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน

มากกว่า 1 ครั้ง ทำให้มีประสบการณ์สามารถจัดการท่องเที่ยวและเลือกสถานที่พักในราคาประหยัดมากยิ่งขึ้น และเมื่อสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายได้ก็เริ่มจับจ่ายใช้สอยทางด้านอื่นๆ มากขึ้น

5.3.2 ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ในการวิเคราะห์โครงสร้างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ ชะอำ และ หัวหิน จะใช้ข้อมูลสัดส่วนเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน ก่อนวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2535-2539) เปรียบเทียบกับสัดส่วนเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน หลังวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2541-2547) สำหรับรายละเอียดของสัดส่วนในตารางที่ 5.5 ได้รวบรวมในตารางผนวกที่ 38-41

ตารางที่ 5.5 เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและสัดส่วนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของชะอำและหัวหิน ก่อน-หลังวิกฤติการณ์

(หน่วย : ร้อยละ)

เรื่อง	ก่อนวิกฤติการณ์		หลังวิกฤติการณ์		ผลต่าง*	
	ชะอำ	หัวหิน	ชะอำ	หัวหิน	ชะอำ	หัวหิน
จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	73,863	170,389	121,428	298,942	138,565	128,553
% เปลี่ยนแปลง					64.39	75.44
ค่าที่พัก	34.63 ²	38.66 ¹	31.44 ¹	31.36 ¹	-3.19	-7.30
ค่าบริการท่องเที่ยว	5.32	5.44	7.11	5.29	1.79	-0.15
ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	13.13 ³	16.89 ³	22.26 ³	22.82 ³	9.13	5.93
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	8.05	7.41	11.00	12.93	2.95	5.52
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	38.87 ¹	31.60 ²	28.19 ²	27.60 ²	-10.68	-4.00
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00		

หมายเหตุ: * คือ ผลต่างระหว่างหลังวิกฤติการณ์ลบด้วยก่อนวิกฤติการณ์

** คือ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเฉลี่ยก่อนวิกฤติการณ์จะเฉลี่ย 5 ปี(พ.ศ. 2535-2539) และหลังวิกฤติการณ์จะเฉลี่ย 5 ปี (พ.ศ. 2541-2545)

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2547 และจากการคำนวณ

จากตารางที่ 5.5 จะเห็นว่า ก่อนวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2535 - 2539) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำเฉลี่ยจำนวน 73,863 คน และจะใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าใช้จ่าย

อื่นๆ มาก เป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 38.87 และค่าที่พักเป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ 34.63 และค่าซื้อสินค้าของที่ระลึกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 13.13 เมื่อหลังวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2541-2547) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะยาวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 64.39 หรือมีผลต่างเพิ่มขึ้นจากก่อนวิกฤติการณ์จำนวน 138,565 คน และจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าที่พักมากเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 31.44 อันดับที่ 2 คือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 28.19 และค่าซื้อสินค้าของที่ระลึกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 22.26 สำหรับสัดส่วนเฉลี่ยการใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พักและค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีผลต่างเป็นลบ แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ระยะยาว จะใช้จ่ายเฉลี่ยหลังวิกฤติการณ์ในสัดส่วนที่น้อยกว่าก่อนวิกฤติการณ์โดยมีผลต่างจำนวน -3.19 และ -10.68 ตามลำดับ และมีผลต่างเป็นบวกในหมวดค่าบริการท่องเที่ยวค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง โดยมีผลต่างเป็น 1.79 9.13 และ 2.95 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ระยะยาวจะใช้จ่ายเฉลี่ยหลังวิกฤติการณ์ในสัดส่วนที่มากกว่าก่อนวิกฤติการณ์ในหมวดค่าบริการท่องเที่ยว ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่หัวหิน ก่อนวิกฤติการณ์มีจำนวนนักท่องเที่ยว 170,389 คน และจะใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าที่พักมากเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 38.66 และใช้จ่ายอื่นๆ เป็นอันดับที่ 2 ร้อยละ 31.60 ส่วนค่าซื้อสินค้าของที่ระลึก จะใช้จ่ายเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 16.89 เมื่อหลังวิกฤติการณ์ (ปี พ.ศ. 2541-2547) จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่หัวหินเพิ่มขึ้นร้อยละ 75.44 หรือมีผลต่างเพิ่มขึ้นจากก่อนวิกฤติการณ์จำนวน 128,553 คน และยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคงยังใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าที่พักมากเป็นอันดับที่ 1 ร้อยละ 31.36 อันดับที่ 2 คือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ร้อยละ 27.60 และค่าซื้อสินค้าของที่ระลึกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 22.82 สำหรับสัดส่วนเฉลี่ยการใช้จ่ายในหมวดของค่าที่พัก ค่าบริการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีผลต่างเป็นลบ แสดงว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่หัวหิน จะใช้จ่ายเฉลี่ยหลังวิกฤติการณ์ในสัดส่วนที่น้อยกว่าก่อนวิกฤติการณ์ โดยมีผลต่างจำนวน -7.30, -0.15 และ -4.00 ตามลำดับ และมีผลต่างเป็นบวกในหมวดค่าบริการท่องเที่ยว ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง โดยมีผลต่างเป็น 5.93 และ 5.52 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่หัวหินจะใช้จ่ายเฉลี่ยหลังวิกฤติการณ์ในสัดส่วนที่มากกว่าก่อนวิกฤติการณ์ในหมวด ค่าบริการท่องเที่ยว ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของระยะยาวหลังวิกฤติการณ์ จะเปลี่ยนแปลงหมวดค่าใช้จ่าย จากใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ มากที่สุดก่อนวิกฤติการณ์ เป็นค่าที่พักมากที่สุดหลังวิกฤติการณ์ ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติหัวหินไม่เปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายยังคงใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุด ในหมวดค่าที่พัก สำหรับสัดส่วนเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในแต่ละหมวด หลังวิกฤติการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติจะใช้จ่ายเฉลี่ยลดลง ในหมวดของที่พักและค่าใช้จ่ายอื่นๆ แต่จะใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในหมวด

ค่าบริการท่องเที่ยว, ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่หัวหินจะใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงในหมวดของที่พัก ค่าบริการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายอื่นๆ แต่จะใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในหมวดค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เดินทางข้ามจากการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของประเทศไทยแล้ว ทำให้มีประสบการณ์สามารถจัดการท่องเที่ยวและเลือกสถานที่ในราคาประหยัด

5.4 กลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ผลการศึกษาที่ได้จะทราบความยืดหยุ่นของปัจจัยที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน รายได้ต่อหัวนักท่องเที่ยว จำนวนห้องพัก และอัตราแลกเปลี่ยน ดังนี้

5.4.1 นักท่องเที่ยวชาวไทย

สำหรับปัจจัยที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน รายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก โดยมีค่าความยืดหยุ่นตามตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 ค่าความยืดหยุ่นของปัจจัยที่กำหนดนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน

ปัจจัยกำหนดนักท่องเที่ยวชาวไทย	ค่าความยืดหยุ่น	
	ชะอำ	หัวหิน
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน	0.0003	0.0488
รายได้ต่อหัวนักท่องเที่ยว	0.0194	0.0518
จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก	0.9702	0.9957

จากตารางที่ 5.6 พบว่า ค่าความยืดหยุ่นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหินมีค่ามากกว่าชะอำ หัวหิน 0.0488 ส่วนชะอำ 0.0003 ดังนั้น หากค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันเปลี่ยนจะมีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่หัวหินมากกว่าชะอำ อย่างไรก็ตาม ค่าความยืดหยุ่นที่ได้มีค่าน้อยกว่า 1 ดังนั้น การลดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นมาตรการได้ผลไม่เต็มที่นัก

สำหรับรายได้ต่อหัวนักท่องเที่ยว ค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหिनมีค่ามากกว่าชะอำ หัวหिन 0.0518 ส่วนชะอำ 0.0194 ดังนั้น หากรายได้ต่อหัวนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงจะมีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหिनมากกว่าชะอำ แต่ค่าความยืดหยุ่นที่ได้มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่า เมื่อรายได้ของนักท่องเที่ยวลดลง ไม่ได้เป็นเหตุในการตัดสินใจยกเลิกการเดินทางท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวยังคงเดินทางมาท่องเที่ยวแต่อาจจะในปริมาณที่ลดลง การเพิ่มหรือลดรายได้เป็นปัจจัยที่ควบคุมได้ยากขึ้นอยู่กับกาเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจ

ส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก ค่าความยืดหยุ่นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหिनมีค่ามากกว่าชะอำ หัวหिन 0.9957 และชะอำ 0.9702 หากจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักเปลี่ยนแปลงจะมีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่หัวหिनมากกว่าชะอำ ค่าความยืดหยุ่นที่ได้มีค่าสูงกว่าปัจจัยอื่นๆ ควรมีการส่งเสริมจำนวนห้องพักให้เพียงพอและคุณภาพของห้องพักควรสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

5.4.2 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

สำหรับปัจจัยที่กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำ และหัวหिन ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก รายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยว โดยมีค่าความยืดหยุ่นตามตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 ค่าความยืดหยุ่นของปัจจัยที่กำหนดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหिन

ประเทศ	ชะอำ				หัวหिन			
	อัตราแลกเปลี่ยน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน	จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก	รายได้ต่อหัวนักท่องเที่ยว	อัตราแลกเปลี่ยน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน	จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก	รายได้ต่อหัวนักท่องเที่ยว
เยอรมัน	0.0761	0.0133	1.0019	0.0985	0.0014	0.2657	1.0059	0.1346
อังกฤษ	0.1338	0.0164	0.9977	0.3318	0.0416	0.3453	0.9858	0.4257
ฮ่องกง	0.0215	0.3762	0.9814	0.1619	-	-	-	-
สวีเดน	0.0567	0.1862	1.0009	1.2548	0.0179	0.1966	1.0182	0.0117
ฝรั่งเศส	0.0275	0.3352	1.0081	0.0958	-	-	-	-
เดนมาร์ก	-	-	-	-	0.0403	0.1054	1.0159	0.4467

จากตารางที่ 5.7 สำหรับชะอำ ค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราแลกเปลี่ยนของนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษ (0.1338) มีค่ามากที่สุด รองลงมา คือ ประเทศเยอรมัน (0.0761) ประเทศสวีเดน (0.0567) ประเทศฝรั่งเศส (0.0275) และฮ่องกง (0.0215) ใช้จ่ายต่อมา คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน มีความยืดหยุ่นมากที่สุด คือ ฮ่องกง (0.3762) รองลงมา คือ ประเทศฝรั่งเศส (0.3352) ประเทศสวีเดน (0.1862) ประเทศอังกฤษ (0.0164) และประเทศเยอรมัน (0.0133) ใช้จ่ายจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักมีค่าความยืดหยุ่นมากที่สุด คือ ประเทศฝรั่งเศส (1.0081) ประเทศเยอรมัน (1.0019) ประเทศสวีเดน (1.0009) ประเทศอังกฤษ (0.9977) และฮ่องกง (0.9814) และปัจจัยตัวสุดท้าย คือ รายได้ของต่อหัวนักท่องเที่ยว ค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ต่อหัวนักท่องเที่ยวจากประเทศสวีเดนมีค่ามากที่สุด คือ 1.2548 รองลงมา คือ ประเทศอังกฤษ (0.3318) ฮ่องกง (0.1619) ประเทศเยอรมัน (0.0985) และประเทศฝรั่งเศส (0.0958)

สำหรับการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวชะอำ สามารถดำเนินการผ่านจำนวนห้องพักด้วยค่าความยืดหยุ่นของ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพัก สูงกว่าปัจจัยอื่น ยกเว้น รายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวที่มีค่าความยืดหยุ่นสูงที่สุด แต่เนื่องจากรายได้ต่อหัวของนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจไม่ได้ขึ้นกับแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น ควรพัฒนาทางด้าน โรงแรมให้จำนวนห้องพักที่เพียงพอสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ คุณภาพของห้องพักจะต้องได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วย

ส่วนหัวหิน ค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศอังกฤษมีค่ามากที่สุด คือ 1.0416 รองลงมา คือ ประเทศเดนมาร์ก (0.0403) ประเทศสวีเดน (0.0179) และประเทศเยอรมัน (0.0014) ส่วนปัจจัยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันมีค่าความยืดหยุ่นมากที่สุด คือ ประเทศอังกฤษ (0.3453) รองลงมา ประเทศเยอรมัน (0.2657) ประเทศสวีเดน (0.1966) และประเทศเดนมาร์ก (0.1054) ส่วนปัจจัยจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักมีค่าความยืดหยุ่นมากกว่าที่สุด คือ ประเทศสวีเดน (1.0182) รองลงมา คือ ประเทศเดนมาร์ก (1.0159) ประเทศเยอรมัน (1.0059) และประเทศอังกฤษ (0.9858) สำหรับปัจจัยตัวสุดท้าย คือ รายได้นักท่องเที่ยวมีค่าความยืดหยุ่นมากที่สุด คือ ประเทศเดนมาร์ก (0.4467) รองลงมา คือ ประเทศอังกฤษ (0.4257) ประเทศเยอรมัน (0.1346) และประเทศสวีเดน (0.0117)

สำหรับการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวหัวหิน สามารถดำเนินการผ่านจำนวนห้องพักเช่นกัน เนื่องจากค่าความยืดหยุ่นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักสูงกว่าปัจจัยตัวอื่นๆ ดังนั้น ควรจะต้องพัฒนาทางด้าน โรงแรมให้มีจำนวนห้องพักที่เพียงพอสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ และคุณภาพของห้องพักจะต้องได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เนื่องจาก นักท่องเที่ยวต่างชาติจะอ่อนไหวต่อสภาพที่พัก สำหรับหัวหินจำนวนห้องพักที่โรงแรมค่อนข้างได้มาตรฐานกว่าชะอำ การเพิ่มคุณภาพควรเน้นส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ธุรกิจเสริมความงามและสุขภาพ (Spa)

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุป

ชะอำและหัวหิน เป็นสถานที่ตากอากาศด้านแรกของภาคใต้ตอนบน ซึ่งมีระยะห่างจากกรุงเทพมหานครไม่มากนัก โดยทิศใต้ของชะอำมีอาณาเขตติดต่อกับหัวหิน ด้วยบรรยากาศของชายหาดที่ค่อนข้างเงียบสงบกว่าชายหาดของพัทยา ประกอบกับชะอำและหัวหินมีแหล่งท่องเที่ยวที่ครบครันทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและหัตถกรรม ในปี พ.ศ. 2535 ชะอำและหัวหินมีนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้นจำนวน 773,325 คน และ 353,905 คน ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2547 ชะอำและหัวหินมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวทั้งสิ้น จำนวน 3,307,988 คน และ 1,751,371 คน หรือชะอำเพิ่มขึ้น 4 เท่า และหัวหินเพิ่มขึ้น 5 เท่าตัว สำหรับตลาดนักท่องเที่ยวหลักที่สำคัญของชะอำและหัวหิน นอกจากจะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยแล้ว ยังมีนักท่องเที่ยวจากยุโรป เอเชีย ตะวันออก อเมริกา สำหรับระยะเวลาพักผ่อน ในปี พ.ศ. 2547 นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย ประมาณ 2.07 วัน และหัวหินประมาณ 2.56 วัน สำหรับฤดูกาลท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหินมากที่สุดในช่วงเดือนตุลาคม-เดือนมีนาคมของทุกปี ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวมากที่สุดในช่วงเดือนมกราคม-มิถุนายน สำหรับช่วงที่ท่องเที่ยวที่น้อยที่สุดจะเป็นฤดูฝน

ในปี พ.ศ. 2546 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหินลดลงร้อยละ 0.76 และ 2.17 ตามลำดับ การที่จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงนั้นเกิดจากสาเหตุอะไร จึงเป็นที่มาของวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ ประกอบกับ ช่วงระยะเวลาดังกล่าวมีบางเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น ภาวะก่อการร้ายและสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับ อิรัก และภาวะโรค SAR ระบาด ประกอบกับผลการวิเคราะห์สถานการณ์ท่องเที่ยวของตลาดการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่แจ้งว่าเหตุการณ์ดังกล่าวมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวที่น้อยลง เหตุการณ์ดังกล่าวจะมีผลต่อนักท่องเที่ยวจริงหรือไม่อย่างไร จึงเป็นวัตถุประสงค์ข้อต่อไปของการศึกษา นอกจากนี้ยังศึกษาปัญหาเพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวของชะอำและหัวหินต่อไป สำหรับการศึกษา ปรากฏผล ดังนี้

จากการศึกษา จำนวนนักท่องเที่ยวชาวเคนมาร์กที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหิน พบว่า ขึ้นอยู่กับ อัตราแลกเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของหัวหิน จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของหัวหิน ผลผลิตมวลรวมต่อหัวของประเทศเคนมาร์ก และตัวแปรหุ่นแสดงเหตุการณ์พิเศษภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว แต่ไม่ขึ้นอยู่กับตัวแปรหุ่นที่แสดงเหตุการณ์พิเศษภาวะโรคระบาดและภาวะก่อการร้าย สำหรับปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะอธิบายจำนวนนักท่องเที่ยวชาวเคนมาร์กที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่หัวหินได้ 99.84%

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว รายได้ต่อหัวของประเทศไทย และตัวแปรหุ่นแสดงเหตุการณ์พิเศษภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวทั้งที่ชะอำ และหัวหิน ส่วนตัวแปรหุ่นที่แสดงเหตุการณ์พิเศษภาวะโรคระบาด นั้น ไม่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ชะอำ อัตราแลกเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวต่อห้องพักของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว ผลผลิตมวลรวมต่อหัวของแต่ละประเทศและตัวแปรหุ่นแสดงเหตุการณ์พิเศษภาวะโรคระบาดและภาวะฤดูกาลท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ชะอำ ส่วนตัวแปรหุ่นที่แสดงเหตุการณ์พิเศษภาวะก่อการร้าย นั้น ไม่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ชะอำ ยกเว้นนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงที่อัตราแลกเปลี่ยนไม่มีผลต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว และชาวอังกฤษที่ภาวะโรคระบาดไม่มีผลต่อการเดินทางไปท่องเที่ยว

โครงสร้างค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุดเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม, ค่าพาหนะเดินทาง ตลอดจนค่าธรรมเนียมต่างๆ รองลงมา คือ ค่าที่พักและค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึกตามลำดับ โดยก่อนวิกฤติการณ์นักท่องเที่ยวที่ชะอำจะใช้จ่ายเฉลี่ยหมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆมากที่สุด หลังวิกฤติการณ์ยังคงใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุดในหมวดเดิม แต่สัดส่วนที่ใช้จ่ายลดลง ส่วนหัวหินหลังวิกฤติการณ์เปลี่ยนมาใช้จ่ายเฉลี่ยด้านที่พักมากที่สุดและสัดส่วนที่ใช้จ่ายเฉลี่ยลดลงเช่นเดียวกับชะอำ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ทำให้คนไทยประหยัดการใช้จ่าย

สำหรับ โครงสร้างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายเฉลี่ยมากที่สุดเกี่ยวกับ ค่าที่พัก, ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม, ค่าพาหนะเดินทาง ตลอดจนค่าธรรมเนียมต่างๆ, ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก ตามลำดับ โดยนักท่องเที่ยว

ชาวต่างชาติที่ชะอำ ก่อนวิกฤติการณ์ใช้จ่ายเฉลี่ยในหมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ มากที่สุด เมื่อหลังวิกฤติการณ์เปลี่ยนมาใช้จ่ายเฉลี่ยในค่าที่พักมากที่สุดในส่วนที่ลดลงกว่าเดิม ส่วนหัวหินทั้งก่อน-หลังวิกฤติการณ์ใช้จ่ายเฉลี่ยด้านที่พักมากที่สุดและสัดส่วนการใช้จ่ายลดลงเช่นเดียวกับชะอำ เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชะอำและหัวหิน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เดินทางซ้ำจากการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของประเทศไทยแล้ว ทำให้มีประสบการณ์สามารถจัดการท่องเที่ยวและเลือกสถานที่ในราคาประหยัด

6.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย

6.2.1 นโยบายรัฐบาลต้องพยายามให้ค่าเงินบาทอ่อนตัว เนื่องจาก จะมีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวและรักษาอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพและแนวทางค่าเงินบาทอ่อนตัว

6.2.2 ภาคเอกชนจะต้องพยายามที่จะพัฒนา จำนวนและคุณภาพห้องพักให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติไว้รองรับฤดูกาลท่องเที่ยว ร่วมมือกับรัฐบาลในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเทศกาลต่างๆ เช่น เทศกาลอาหารนานาชาติ การประชาสัมพันธ์นอกฤดูกาลท่องเที่ยวเพื่อเชิญชวนให้คนมาท่องเที่ยวมากขึ้นและพักนานๆ

6.2.3 องค์กรปกครองท้องถิ่นควรแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ เช่น ปัญหาขยะ ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ปัญหาความสะอาดของชายหาด

6.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

6.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวชะอำ หัวหิน และปราณบุรี (แหล่งท่องเที่ยวใหม่)

6.3.2 ในการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาไม่สามารถวิเคราะห์ถึง ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันรายสัญชาติของชะอำและหัวหินได้ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันที่ชะอำและหัวหินเป็นภาพรวมของชาวต่างชาติโดยมิได้ระบุสัญชาติ แต่เก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันรายสัญชาติในกรณีภาพรวมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทย ฉะนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปหากสามารถแยกค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันรายสัญชาติได้ เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ได้ก็จะเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2535). โครงการสำรวจสถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ
ภาคกลาง ปี 2535. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2536). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2536. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2537). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2537. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2538). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2538. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2539). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2539. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2540). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2540. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2541). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2541. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2542). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2542. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2543). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2543. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2544). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2544. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2545). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2545. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2546). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2546. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2547). สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลางปี 2547. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2545). รายงานสถิติประจำปี 2545. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2546). รายงานสถิติประจำปี 2546. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2547). รายงานสถิติประจำปี 2547. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2543). รายงานประจำปี 2543. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2544). รายงานประจำปี 2544. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2545). รายงานประจำปี 2545. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2546). รายงานประจำปี 2546. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2544). สรุปสถานการณ์ตลาดในประเทศ 2544. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- _____. (2545). สรุปสถานการณ์ตลาดในประเทศ 2545. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.

- _____. (2546). **สรุปสถานะการณ์ตลาดในประเทศ 2546**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2545). **รายงานขั้นสุดท้ายแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีและ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2530). **แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีและ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (รายงานชั่วคราว)**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ศ.
- รัตนา สายคณิต. (2542). **มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์:จากทฤษฎีสู่นโยบาย (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บทความ

- สุวรรณชัย ฤทธิรักษ์. (2532, มกราคม-มีนาคม). “ปัญหาความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ.” **จุลสารการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)**, หน้า 56-61.

วิทยานิพนธ์

- จุฑาทพร สุรเชษฐกมลสัน. (2532). **การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิโชค อ่างมณี. (2532). **อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรัณยา ศรีรัตนะ. (2535). **การศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีระพล วงษ์ประเสริฐ. (2536). **การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมพร เอี่ยมศรีทอง. (2536). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดจำนวนของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุจินต์พร จินตนา. (2537). การประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก.
- สิรินาถ นุชชัยเหล็ก. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติใน
จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวรรณ สรุตติลาวัฒน์. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยว
ต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภารัตน์ พันธุ์นิกุล. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิศักดิ์ ชุณหะรุ่งโรจน์. (2546). การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- วรเวทย์ แสงศรี. (2548). การศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากภูมิภาคเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2547). ข้อมูลเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2548,
จาก <http://www.nesdb.go.th>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. ข้อมูลท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2548,
จาก <http://www.tat.or.th>
- จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2548). บรรยายสรุปจังหวัดปี 2548. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2548,
จาก <http://www.prachuapkhirikhan.go.th>
- จังหวัดเพชรบุรี. (2548). บรรยายสรุปจังหวัดปี 2548. สืบค้นเมื่อ 30 ตุลาคม 2548,
จาก <http://www.petchaburi.go.th>

ภาษาต่างประเทศ

Books

Tromas F. Dernburg. Macro-Economics Concepts, Theories and Policies.

Tourism Authority of Thailand. (2000). International Tourist Arrival 2000. Bangkok

_____. (2001). International Tourist Arrival 2001. Bangkok

_____. (2002). International Tourist Arrival 2002. Bangkok

_____. (2003). International Tourist Arrival 2003. Bangkok

_____. (2004). International Tourist Arrival 2004. Bangkok

_____. (2005). International Tourist Arrival 2005. Bangkok

_____. (2006). International Tourist Arrival 2006. Bangkok

International Monetary Fund. (1986). International Financial Statistics

_____. (1987). International Financial Statistics

_____. (1988). International Financial Statistics

_____. (1989). International Financial Statistics

_____. (1990). International Financial Statistics

_____. (1991). International Financial Statistics

_____. (1992). International Financial Statistics

_____. (1993). International Financial Statistics

_____. (1994). International Financial Statistics

_____. (1995). International Financial Statistics

_____. (1996). International Financial Statistics

_____. (1997). International Financial Statistics

_____. (1998). International Financial Statistics

_____. (1999). International Financial Statistics

_____. (2000). International Financial Statistics

_____. (2001). International Financial Statistics

_____. (2002). International Financial Statistics

_____. (2003). International Financial Statistics

_____. (2004). International Financial Statistics

Draft
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของชะอำและหัวหิน

แหล่งท่องเที่ยว

ในการศึกษาจะแบ่งลักษณะการท่องเที่ยวโดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้

1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ชะอำ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 5 แห่ง ดังนี้

1 หาดชะอำ อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี 41 กิโลเมตร มีทางแยกซ้ายเข้าชายหาด ระยะทาง 2 กิโลเมตรเป็นชายหาดที่สวยงามและมีชื่อเสียงของจังหวัดเพชรบุรี เดิมชะอำเป็นเพียงตำบลหนึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอหนองจอก แต่ภายหลังที่หัวหินมีชื่อเสียง ที่ดินแถบชายทะเลถูกจับจองหมดเจ้านายชั้นผู้ใหญ่สมัยนั้นจึงพยายามหาสถานที่แห่งใหม่ โดยการนำของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ และได้พบว่าหาดชะอำเป็นชายหาดที่สวยงามไม่แพ้หัวหิน ชะอำเริ่มเป็นที่รู้จักตั้งแต่นั้นมา หาดชะอำเป็นดินแดนแห่ง หาดทราย สายลม เกือบคลื่นและแสงแดดที่ ยาวกว่า 4 กิโลเมตร จึงเป็นชายหาดที่เหมาะสมสำหรับ กีฬาทางน้ำ กิจกรรมกลางแจ้ง ในวันพักผ่อน แบบสบายๆ ของครอบครัวและผองเพื่อน

2 วนอุทยานชะอำ เป็นพื้นที่ในความดูแลของสำนักงานป่าไม้เขตเพชรบุรีเป็น สถานที่พักผ่อนที่อยู่ติดกับถนนเพชรเกษมสายชะอำ-หัวหิน จึงเหมาะสำหรับผู้ที่สัญจรผ่านไปมา ได้แวะพักรถพักคนเนื่องจากเป็นสถานที่ที่ร่มรื่นด้วย พันธุ์ไม้ สัตว์ป่าสวยงาม สถานที่ออกกำลัง กาย และร้านอาหารสวัสดิการที่แสนอร่อยให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน รวมทั้ง ยังมีบ้าน ห้องพัก และลานกางเต็นท์คอยอำนวยความสะดวก

3 ศูนย์เพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทราย ห่างจากชะอำ 14 กิโลเมตร อยู่ บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 220 เลี้ยวขวาไปทางเดียวกับวิทยาลัยเกษตรกรรมเพชรบุรีเข้าไปประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นศูนย์อนุรักษ์ และขยายพันธุ์สัตว์ป่าหลายชนิดอยู่ภายใต้ความดูแลของกองอนุรักษ์ สัตว์ป่า กรมป่าไม้ ภายในศูนย์ฯ ร่มรื่นด้วยต้นไม้ใหญ่และมีสัตว์ป่านานาชนิด เช่น เม่น หมูชอ ละอง ละมั่ง กวาง เนื้อทราย นกยูง นกขาปีไหน ไก่ฟ้าหลังขาว เป็นต้น เปิดให้เข้าชมฟรีทุกวัน เวลา 08.00-16.30 น.

4 วนอุทยานเขานางพันธุรัต เป็นวนอุทยานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามแนวพระราชดำริ ที่ต้องการฟื้นฟูสภาพเขานางพันธุรัต ซึ่งพังทลายอันเนื่องมาจากการระเบิดหิน และเพื่ออนุรักษ์ สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับตำนานเรื่อง “สังข์ทอง” เขานางพันธุรัตมีลักษณะคล้ายผู้หญิงนอน ซึ่งตาม ตำนาน คือ ร่างของนางพันธุรัตที่กลายเป็นภูเขา โดยภายในวนอุทยานประกอบด้วยบ่อชุบตัวพระ สังข์, หุบวังเรือ ถ้ำ มะยม ถ้ำแจ่ม เมรุนางพันธุรัต กระจกนางพันธุรัต คอกช้าง เป็นต้น วนอุทยาน เขานางพันธุรัต เหมาะสำหรับผู้ที่รักความท้าทายด้วยการปีนเขาและสามารถเห็นภาพมุมสูงของ ชะอำและบริเวณใกล้เคียง

5 อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธรเป็นอุทยานทางทะเลที่อยู่บริเวณเดียวกับ พระราชินีเวศน์มฤคทายวัน ภายในอุทยานมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำเป็นสะพานไม้ทอดคดเคี้ยวไปตามป่าชายเลน ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงเสด็จมาเป็นองค์ประธานในการปลูกป่า ในอุทยานเป็นแหล่งดูนกที่สำคัญแห่งหนึ่งของชะอำ

หัวหิน หัวหินมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 7 แห่ง ดังนี้

1 เกาะสิงห์โต เป็นเกาะที่อยู่ทางทิศตะวันออกจากสวนสนประดิพัทธ์ไปประมาณ 800 เมตร เป็นเกาะเล็ก รูปร่างคล้ายสิงห์โตนอนหมอบหันหน้า มาทางทิศเหนือเหมาะสำหรับการตกปลา นักท่องเที่ยวสามารถเช่าเรือได้ที่หมู่บ้านเขาตะเกียบ ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 45 นาที

2 เขาตะเกียบ เขาไกรลาส เป็นภูเขา 2 ลูกที่อยู่ใกล้กันอยู่ห่างจากหัวหินไปทางทิศใต้ประมาณ 14 กิโลเมตร มีทางแยกซ้ายมือจากถนนเพชรเกษมที่กิโลเมตรที่ 235 เข้าไปประมาณ 500 เมตร จากตลาดหัวหินมีรถโดยสารวิ่งระหว่างหัวหิน-เขาไกรลาส-เขาตะเกียบ เขาตะเกียบ เป็นภูเขาที่ยื่นออกไปในทะเลมีโขดหินสวยงาม เป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธรูปปางห้ามญาติขนาดใหญ่หันหน้าออกสู่ทะเล บนยอดเขามีทางเดินขึ้นไป สามารถชมทิวทัศน์ของท้องทะเลและตัวเมืองหัวหินได้อย่างชัดเจน ชายหาดเขาตะเกียบมีความยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตร มีความลาดชันน้อยทรายขาวละเอียดบริเวณชายหาดมี ร้านอาหาร ที่พัก และร้านขายของที่ระลึกมากมายไว้บริการ

3 เขาเต่า ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองแกอยู่ห่างจากหัวหินประมาณ 13 กิโลเมตร โดยมีทางแยกจากถนนเพชรเกษมกิโลเมตรที่ 243-244 เลี้ยวซ้ายข้ามทางรถไฟไปอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ถึงวัดเขาเต่า มีรถโดยสารวิ่งระหว่างหัวหิน-ปราณบุรี ลงรถที่ปากทางเข้าวัดต่อด้วยรถจักรยานยนต์รับจ้างหากมากันหลายคนเหมารถสองแถวจากตัวเมืองหัวหินจะสะดวกกว่า บริเวณเขาเต่ามีหาดทรายที่สะอาดและสวยงาม 2 แห่ง คือ หาดทรายน้อย และ หาดทรายใหญ่

4 เขาหินเหล็กไฟ ตั้งอยู่ที่ตำบลหัวหิน ห่างจากตัวเมืองหัวหินไปทางทิศตะวันตกประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นจุดชมวิวและชมพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยงามมากแห่งหนึ่ง ซึ่งสามารถชมวิวดูได้ 4 ทิศ จุดชมวิวนี้น่าสามารถมองเห็นตัวเมืองและอ่าวหัวหิน โดยรอบบนยอดเขาเป็นพื้นที่ราบและผาหินที่สวยงาม พร้อมทั้งมีศูนย์จำหน่ายสินค้าหัตถกรรมพื้นเมือง พื้นที่เอนกประสงค์ปลูกพันธุ์ไม้ในวรรณคดี นอกจากนี้แล้ว ยังเป็นที่ประดิษฐานพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ช่วงเวลาที่เหมาะในการชมวิวดู คือ เช้าตรู่และช่วงค่ำ หากต้องการใช้พื้นที่ติดต่อเทศบาลเมืองหัวหิน โทร. 032-511-047

5 ชายหาดหัวหิน อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของตัวเมืองมีทางลงหาดอยู่ที่ถนนดำเนินเกษมสองข้างทางลงหาดมีโรงแรม และร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกหาดหัวหินมีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ทรายขาวละเอียด เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ มีการ

จัดบริเวณเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดีเหมาะแก่การพักผ่อน อาบแดด และเล่นน้ำทะเล

6 น้ำตกป่าละอู ตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าละอู มีพื้นที่ประมาณ 273,125 ไร่ อุดมไปด้วยป่าไม้เขียวชอุ่ม และสัตว์ป่านานาชนิด ป่าละอูจัดอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน มีหน่วยพิทักษ์อุทยานน้ำตกป่าละอูของกรมป่าไม้ ตั้งอยู่ใกล้อ่างเก็บน้ำก่อนถึงตัวน้ำตกประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นผู้ดูแลน้ำตกป่าละอูประกอบด้วย น้ำตกละอูใหญ่ และน้ำตกละอูน้อย ซึ่งไหลลดหลั่นกันอย่างสวยงามถึง 11 ชั้น มีน้ำไหลตลอดทั้งปี สามารถลงเล่นน้ำได้ นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีผีเสื้อชุกชุมช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวอยู่ระหว่าง เดือนพฤศจิกายนถึงเมษายน ในช่วงเช้าครู่ เนื่องจากอากาศเย็นสบายและมีโอกาสพบเห็น สัตว์ป่ารวมทั้งนกหายากหลายชนิด

การเดินทาง จากตลาดหัวหิน มีทางแยกจากถนนเพชรเกษม ไปทางทิศตะวันตก ตามทางหลวงหมายเลข 3219 จนสุดถนนราว 63 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าหมู่บ้านฟ้าประทาน แล้วเดินทางต่อไปอีกราว 4 กิโลเมตร สามารถเช่าเหมารถสองแถวไป-กลับได้ที่ถนนชมสินธุ์ ในราคาประมาณ 800 บาท นักท่องเที่ยวต้องเสียค่าธรรมเนียมเข้าอุทยานฯ ผู้ใหญ่ คนละ 20 บาท เด็ก คนละ 10 บาท ในกรณีที่ต้องการพักค้างแรม ทางอุทยานฯ มีบริการเต็นท์ให้เช่า 250 บาท/คืน (พักได้ 3 คน) หรือนำเต็นท์มาเองก็ได้ ติดต่อขออนุญาตพักค้างแรมในเขตอุทยานฯ ได้ที่หน่วยพิทักษ์อุทยานน้ำตกป่าละอู อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110 หรือ ที่ทำการอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี โทร. 0 3245 9293 หรือ ติดต่อได้ที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เขตบางเขน กรุงเทพฯ โทร. 0 2562 0760 หรือ www.dnp.go.th

7 สวนสนประดิพัทธ์ อยู่ห่างจากหัวหินไปตามถนนเพชรเกษมประมาณ 9 กิโลเมตร โดยมีทางแยกจากถนนเพชรเกษม กิโลเมตร 240 เลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 500 เมตร มีรถโดยสารจากหัวหินไปยังสวนสนทุก 20 นาที หากไปทางรถไฟ สามารถลงรถที่ป้ายหยุดรถไฟสวนสนประดิพัทธ์ โดยใช้บริการรถไฟสายธนบุรี-ประจวบคีรีขันธ์ ออกเวลา 13.10 น. ถึงสถานีสวนสนเวลา 18.10 น. (รถด่วนและรถเร็วขบวนอื่นไม่จอดป้ายนี้) สวนสนประดิพัทธ์อยู่ในความดูแลของศูนย์การทหารราบปราณบุรี มีที่พักลักษณะเป็นโรงแรม บังกะโล เรือนแถว และบ้านพัก สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 0 3253 6581-3 โทรสาร 0 3253 6584

2 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน

ชะอำ ชะอำมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน 2 แห่ง ดังนี้

1 พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน ตั้งอยู่บริเวณค่ายพระรามหก ตำบลห้วยทรายเหนือ ตรงหลักกิโลเมตรที่ 216 เลียดหาดชะอำมา 8 กิโลเมตร เป็นพระตำหนักที่ประทับริมทะเล ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้หรือพระตำหนักหาดเจ้าสำราญมาปลูกขึ้นใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2466 ได้รับขนานนามว่า “พระราชนิเวศน์แห่งความรักและความหวัง” ลักษณะเป็นพระตำหนักแบบไทยผสมยุโรป เป็นอาคารไม้ได้ดูสูง สร้างด้วยไม้สักทอง พระตำหนักฝ่ายในอยู่

ปีกขวาทางปีกซ้ายเป็น ส่วนของฝ่าหน้าประกอบด้วยพระที่นั่งสามองค์ เชื่อมต่อดังกันโดยตลอด พระที่นั่งสมุทรพิมาน เป็นที่ประทับของ พระนางเจ้าอินทรศักด์ศจี พระวรชายา พระที่นั่งพิศาลสาครเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีอาคารข้าราชการบริพารฝ่าหน้าเป็นบริวารหลายหลัง และมีแนวระเบียงยื่นสู่ทะเลสำหรับเป็นที่ลงทรงน้ำ และพระที่นั่งสโมสรเสวกามาตย์ เป็นอาคารโถงสองชั้นเปิดโล่งใช้เป็นที่ประชุมในโอกาสต่างๆ และเป็นโรงละครซึ่งเคยจัดแสดงละครครั้งสำคัญ 2 ครั้ง คือ เรื่อง พระร่วง และวิเวกพระสมุทร ในปี พ.ศ. 2484 เจ้าพระยารามราฆพ ได้สร้างพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ถวายเป็นพระราชนุสรณ์ประดิษฐานไว้ ณ ท้องพระโรงพระราชนิเวศน์มฤคทายวัน และได้จัดงานบำเพ็ญพระราชกุศลถวายเป็นพระราชสักการะ เนื่องในวันที่ระลึกคล้ายวันสวรรคตของพระองค์ในวันที่ 25 พฤศจิกายน เป็นประจำทุกปี พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน เปิดให้เข้าชมทุกวัน วันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00-16.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา 08.00-17.00 น.

2 ถ้าเขาวัดชะอำคีรี วัดชะอำคีรีเป็นวัดที่อยู่คู่ชุมชนชะอำมาแต่ดั้งเดิมภายในวัดมีความร่มรื่น เงียบสงบ เหมาะสำหรับปฏิบัติธรรม ถ้าเขาวัดชะอำคีรีเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่บนวัดชะอำคีรี โดยภายในถ้ำมีพระพุทธรูปปางต่างๆ ประดิษฐานให้นักท่องเที่ยวสักการะและเปิดทอง

หัวหิน หัวหินมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน จำนวน 4 แห่ง ดังนี้

1 พระราชวังไกลกังวล ตั้งอยู่บน ถนนเพชรเกษมโดยห่างจาก หัวหินไปทางทิศเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้น โดยใช้พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ สำหรับใช้เป็นที่ประทับในฤดูร้อนและพระราชทานแด่สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ หม่อมเจ้าอิทธิเทพสรรค์กฤดากร ผู้อำนวยการกรมศิลปากร ในสมัยนั้นเป็นผู้ออกแบบและเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างโดยเริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2469 ต่อมาได้รับการซ่อมแซมและก่อสร้างเพิ่มเติมในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน ในบริเวณ มีพระตำหนักหลายหลังมีชื่อคล้องจองกันได้แก่ พระตำหนักเป็ยมสุข ปลูกเกษม เอิบเปรม เอมปรีดี สร้างอยู่กลางอุทยานไม้ดอกไม้ประดับนานาพันธุ์ โดยมีพื้นที่ด้านหนึ่งติดชายทะเล นอกจากนั้นยังมี พิพิธภัณฑ์หอย ซึ่งเป็นที่รวบรวมเปลือกหอยนานาชนิดวังไกลกังวล เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.00-16.00 น. (ยกเว้น ในขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับแรม) อัตราค่าเข้าชมผู้ใหญ่ 20 บาท เด็ก 10 บาท (จำหน่ายบัตรเข้าชมถึงเวลา 15.30 น.) ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 0 32-511115

2 วัดห้วยมงคล ตั้งอยู่ที่บ้านห้วยคต ตำบลทับใต้ เป็นที่ประดิษฐาน หลวงพ่อทวดพระนามาภิไธย ส.ก.องค์ใหญ่ที่สุดในโลก หน้าตักกว้าง 9.9 เมตร สูง 11.5 เมตร นอกจากนี้ยังมีรูป

สลักหลวงพ่อทวดแกะจากไม้ตะเคียนทองขนาดใหญ่ ให้ประชาชนได้สักการะบูชา
การเดินทาง จากหัวหินใช้เส้นทางหนองพลับ-ป่าละอู ระยะทางประมาณ 14 กิโลเมตร ถึงตำบลทับ
ใต้ เลี้ยวซ้ายที่สี่แยกหนองตะเภาแล้วเข้าไปตามทางจนถึงวัดห้วยมงคล สอบถามรายละเอียด โทร.
0 32-576187

3 ศาลพระพรหม ตั้งอยู่บนเขามหาชัย ห่างจากตัวเมืองหัวหินไปทางใต้ประมาณ
5 กิโลเมตร ดร.สุสดี จิตรชุ่ม ได้บูรณะศาลขึ้นใหม่แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2542 ใช้รูปแบบการ
ก่อสร้างเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายในเชิงคำสอน เปิดให้ผู้ศรัทธาสักการะทุกวัน สามารถชม
ทิวทัศน์ชายฝั่งทะเลและตัวเมืองได้

4 สถานีรถไฟหัวหิน สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของสถานีรถไฟแห่งนี้ คือ **พลับพลา
พระมงกุฎเกล้าฯ** เป็นพลับพลาจตุรมุขสร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเดิม
มีชื่อว่า พลับพลาสนามจันทร์ ตั้งอยู่ในบริเวณพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม พลับพลา
นี้มีไว้ในการที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ เสด็จประทับทอดพระเนตรกองเสือป่าและลูกเสือ
ทั่วประเทศทำการฝึกซ้อมยุทธวิธีเป็นประจำทุกปี หลังจากสิ้นรัชสมัยของพระองค์แล้ว การรถไฟ
แห่งประเทศไทยจึงได้รื้อถอนมาเก็บไว้เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ต่อมา
ในปี พ.ศ. 2511 สมัยพันเอกแสง จุลจาริตต์ เป็นผู้ว่าการรถไฟฯ ได้พิจารณาเห็นว่าควรนำเครื่อง
อุปกรณ์ก่อสร้างของพลับพลาสนามจันทร์มาปลูกสร้างขึ้นใหม่ที่หัวหิน เพื่อเป็นที่ประทับขึ้นและ
ลงรถไฟของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การดำเนินการก่อสร้างนี้ใช้ช่างฝีมือคนไทยและได้มีการ
ทำพิธีเปิดพลับพลา ซึ่งได้ตั้งชื่อใหม่ว่า **“พลับพลาพระมงกุฎเกล้าฯ”** เมื่อวันที่ 6 เมษายน
2517 โดยสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี สถานีรถไฟแห่งนี้
เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาวอำเภอหัวหินเป็นอย่างมากและยังเป็นที่ไว้หวัลดจกร ใอน้ำเก่าที่การรถไฟ
สั่งซื้อมาจากประเทศอังกฤษ หัวรถจักรนี้เคยวิ่งให้บริการในเส้นทางรถไฟก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2
สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สถานีรถไฟหัวหิน โทร. 0 32-511073

3 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและหัตถกรรม

ชะอำ ชะอำมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและหัตถกรรมจำนวน 2 แห่ง ดังนี้

1 หุบกะพง โครงการพระราชประสงค์หุบกะพงอยู่ในตำบลเขาใหญ่ และตำบลชะอำ
อำเภอชะอำ โครงการนี้เริ่มปี พ.ศ. 2507 ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะช่วย
เหลือเกษตรกรกลุ่มชาวสวนผักชะอำที่ยากจนไม่มีที่ดินทำกิน จึงได้ให้คณะกรรมการพัฒนา
เศรษฐกิจสังคมแห่งชาติจัดหาที่ดินในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำมาจัดสรร
ให้แก่เกษตรกรที่ได้รับความเดือดร้อน และได้รับความช่วยเหลือจากประเทศอิสราเอลในการส่ง
ผู้เชี่ยวชาญการพัฒนาชนบทสาขาต่างๆ ภายได้ชื่อ **“โครงการไทย-อิสราเอล เพื่อพัฒนาชนบทหุบ
กะพง”** โครงการนี้ เริ่มเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2509-วันที่ 18 สิงหาคม 2514 คณะกรรมการได้เลือก

ที่ดินบริเวณหุบกะพงและทำการสำรวจวิเคราะห์ดินแบ่งที่ดินให้เกษตรกรทำการเพาะปลูกจัดระบบชลประทานศูนย์สาธิตทดลองการเกษตร ปรับปรุงและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการปลูกพืชผลต่างๆตามความต้องการตลาด แนะนำให้เกษตรกรรู้จักการปลูกพืชตามหลักวิชาการ และจัดตั้งสหกรณ์การเกษตรหุบกะพง ส่งเสริมให้เกษตรกรแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร และทำหัตถกรรมเครื่องจักสานจาก ป่านศรนารายณ์ และหญ้าแฝก นักท่องเที่ยวสามารถซื้อผลิตผลทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์จากป่านศรนารายณ์และหญ้าแฝก เช่น กระเป๋า หมวก รองเท้า ตะกร้า ผลไม้อบแห้งได้ที่ศูนย์ศิลปาชีพป่านศรนารายณ์ หุบกะพง เปิดให้ชม และเลือกซื้อทุกวัน ยกเว้นวันอังคารเวลา 08.30-18.00 น. นอกจากนี้ ในโครงการฯ ยังมีห้องประชุมสัมมนา บ้านพักบริการสำหรับผู้ที่ต้องการจัดประชุมสัมมนา สำหรับการเดินทาง ประมาณ 4 กิโลเมตร ตามเส้นทาง 3203 ตรงกิโลเมตรที่ 201-202 จะมีทางแยกขวามือเป็นทางลาดยาวเข้าไปอีก 6 กิโลเมตร

2 สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมาชนนี ห่างจากชะอำโดยประมาณ 18 กิโลเมตร เป็นสถานที่ศึกษาดูงานด้านการเกษตรแบบผสมผสานมีพิพิธภัณฑ์การเกษตรให้เข้าชมและมีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

หัวหิน หัวหินมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและหัตถกรรมจำนวน 6 แห่งดังนี้

1 ค่ายพระราชต์ เป็นค่ายทหารที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ประมาณ 600,000 ไร่เศษตั้งอยู่ริมถนนเพชรเกษมห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 237 กิโลเมตร (ใช้เส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ) ภายในค่ายประกอบด้วย อนุสรณ์สถาน ฯพณฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นสถานที่รวบรวมชีวประวัติผลงานในอดีต เครื่องแต่งกายของใช้ส่วนตัว เครื่องราชอิสริยาภรณ์ทั้งของไทยและต่างประเทศของท่าน

พิพิธภัณฑ์ทหารราบ จัดแสดงอาวุธโบราณสมัยต่างๆ และ ทำเสด็จ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำปราณบุรี โดยอยู่ทางทิศตะวันตกของค่ายฯ ห่างจากถนนเพชรเกษม ประมาณ 12 กิโลเมตร ซึ่งเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจทางธรรมชาติ มีสวนไม้ดอก ไม้ประดับ พันธุ์ไม้ในวรรณคดี และมีกิจกรรมแนวผจญภัย เช่น การกระโดดหอสูง ไต่หน้าผา ยิงปืน ตกปลา แคมป์ปิ้ง เป็นต้น ค่ายพระราชต์ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประจำปี 2545 รางวัลยอดเยี่ยมประเภทองค์กรการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งด้านสถานที่ซึ่งมีความสวยงามเหมาะสมแก่การท่องเที่ยว มีความพร้อมในด้านการจัดกิจกรรมต่างๆที่เหมาะสมกับพื้นที่ สามารถดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวและมีระบบการทำงานที่คืบคลานเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานการท่องเที่ยวค่ายพระราชต์ โทร. 0 32-621730, 0 32-555158

2 ตลาดนัดไร่ไชย เป็นตลาดเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงของหัวหินมาช้านาน เป็นที่รู้จักดีในหมู่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ตั้งอยู่ริมถนนเพชรเกษมในตัวเมืองหัวหิน ตลาดแห่งนี้สร้างในปี พ.ศ. 2469 ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ใน

วาระเสด็จแปรพระราชฐานมาประทับ ณ วังไกลกังวลครั้งแรก พร้อมกับสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี โดยราชสกุลฉัตรไชย พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ทรงเป็นหัวหน้าจัดสร้างขึ้นน้อมเกล้าฯ ถวายตลาดก่อสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ลักษณะของหลังคาเป็นรูป 7 โค้งอันเป็นสัญลักษณ์ หมายถึง สร้างในสมัยรัชกาลที่ 7 ปัจจุบันเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าที่ระลึก อาหารสดและแห้ง

3 ตลาดใต้รุ่งหัวหิน เป็นสี่สัณขามราตรีของหัวหินและเป็นแหล่งรวมอาหารนานาชาติ อาทิ อาหารไทย อาหารทะเล ขนมไทย โรตีสี เป็นต้นมีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศแวะเวียนไปเสมอ นอกจากนี้ยังมีร้านขายของที่ระลึกจำหน่ายอีกด้วย

4 หัวเมืองหัวหิน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 195 กิโลเมตร และอยู่ก่อนถึงตัวเมืองประจวบคีรีขันธ์ ประมาณ 90 กิโลเมตร ตลาดหัวหินเป็นตลาดใหญ่มีร้านอาหารร้านขายของที่ระลึกและโรงแรมมากมาย การคมนาคมสะดวกมีบริการรถสามล้อ รถสองแถวรับจ้าง และรถเช่าไปยังสถานที่ต่างๆ ในตัวอำเภอ และสถานที่ใกล้เคียง

5 ศูนย์ศิลปหัตถกรรมหัวหิน ตั้งอยู่ที่เลขที่ 18 ถนนเนบเคหาสน์ เป็นทั้งสวนพฤกษชาติและเป็นแหล่งรวมงานจิตรกรรม ประติมากรรม หัตถกรรมพื้นบ้าน ศิลปะโบราณวัตถุ และงานสร้างสรรค์แห่งโลกศิลปะที่นักท่องเที่ยวสามารถชมและสัมผัสได้ ศูนย์นี้เปิดบริการให้เข้าชมฟรีทุกวัน ตั้งแต่เวลา 11.00-18.30 น. สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 0 3251 1249

6 สนามกอล์ฟหัวหิน เป็นสนามกอล์ฟเก่าแก่ อยู่ในความดูแลของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นสถานที่เล่นกอล์ฟและพักผ่อนหย่อนใจ

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวของชะอำและหัวหิน อย่างละ 5 แหล่ง ปรากฏดังนี้

ตารางผนวกที่ 1 ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของชะอำและหัวหิน

แหล่งท่องเที่ยว	ชะอำ	หัวหิน	ระดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ			
- ชายหาด	3.96	4.22	สูง (ชะอำ/หัวหิน)
- สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าห้วยทราย	3.75		ปานกลาง (ชะอำ)
- วนอุทยานชะอำ	3.48		ปานกลาง (ชะอำ)
- สวนสนประดิพัทธ์		3.81	สูง (หัวหิน)
- น้ำตกป่าละอู		3.45	ปานกลาง (หัวหิน)
2. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์			
- พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน	4.48		สูง (ชะอำ)
- สถานีรถไฟหัวหิน		4.30	สูง (หัวหิน)
3. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม			
- หุบกะพง	3.62		ปานกลาง (ชะอำ)
- ตลาดโต้รุ่งหัวหิน		3.58	ปานกลาง (หัวหิน)

ที่มา: คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545

สำหรับตัววัดศักยภาพได้กำหนดตัวชี้วัด และได้สำรวจแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแหล่งตามตัวชี้วัดที่ได้กำหนดให้ค่าคะแนน แล้วนำมาคำนวณและประเมินศักยภาพโดยใช้สมการถ่วงน้ำหนักดังนี้

$$TRP = \frac{W_1R_1+W_2R_2+W_3R_3+\dots+W_nR_n}{W_1+W_2+W_3+\dots+W_n}$$

โดย TRP = ระดับศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว
 $R_{1\dots n}$ = ค่าคะแนนศักยภาพของตัวชี้วัดที่ 1 ถึง n
 (กำหนดให้ 5 ศักยภาพสูงสุดและ 1 ศักยภาพต่ำสุด)

$W_{1...n}$ = ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดที่ 1 ถึง n
 (กำหนดให้ 5 มีความสำคัญมากที่สุดและ 1 มีความสำคัญ
 น้อยที่สุด)

และเปรียบเทียบค่าระดับศักยภาพที่ได้กับเกณฑ์ ค่าคะแนนสูงสุด-ค่าคะแนนต่ำสุด
 จำนวนกลุ่มชั้นศักยภาพ

โดยมีเกณฑ์ ดังนี้	1.0-2.3	ศักยภาพต่ำ
	2.4-3.7	ศักยภาพปานกลาง
	3.8-5.0	ศักยภาพสูง

ภาคผนวก ข
การจัดระดับมาตรฐานโรงแรม

การจัดระดับมาตรฐานโรงแรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ร่วมกับมูลนิธิพัฒนามาตรฐานและบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว สมาคมโรงแรมไทย (THA) สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (ATTA) และสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดำเนินโครงการจัดทำมาตรฐานโรงแรมในประเทศไทย เพื่อยกระดับและส่งเสริมมาตรฐานการบริการด้านที่พักของไทย ให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับโรงแรมชั้นนำในต่างประเทศ สร้างการยอมรับและความเชื่อถือให้กับทั้งผู้บริโภคและผู้ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจโรงแรม ผู้ใช้บริการสามารถเลือกใช้โรงแรมที่ให้บริการได้ตรงกับ ความต้องการของตน ปัจจุบันมีโรงแรมเข้าร่วมโครงการซึ่งผ่านการรับรองมาตรฐาน โรงแรมระดับ 2-5 ดาว ทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 119 โรงแรม

มาตรฐานโรงแรมโดยสังเขป

มาตรฐานโรงแรมไทยมีตั้งแต่ระดับ 1 ดาว ไปจนถึง 5 ดาว สำหรับรายละเอียดของมาตรฐานโรงแรมมีดังนี้

มาตรฐานโรงแรมระดับ 1 ดาว

นอกจากเรื่องความสะอาดและปลอดภัยที่โรงแรมทุกระดับให้ความสำคัญแล้ว โรงแรมเน้นการมีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานทั่วไป อาทิ ห้องพัก ที่มีขนาดไม่เล็กกว่า 10 ตารางเมตร พร้อมเตียงขนาด 3 ฟุต กระจกแต่งหน้า ถังขยะ โต๊ะ เก้าอี้ ภายห้องน้ำมีผ้าเช็ดตัวและกระดาษชำระไว้บริการ

มาตรฐานโรงแรมระดับ 2 ดาว

มีเฟอร์นิเจอร์ตกแต่งภายในโรงแรม และสิ่งอำนวยความสะดวกทั่วไปไว้บริการ อาทิ ห้องพัก ที่มีขนาดไม่เล็กกว่า 14 ตารางเมตร มีตาแมว โชว์คล้องประตูพร้อมเตียงขนาด 3 ฟุต กระจกแต่งหน้า ถังขยะ โต๊ะ เก้าอี้ น้ำดื่ม โทรทัศน์ขนาด 14 นิ้วขึ้นไป และโทรศัพท์ติดต่อกับใน ห้องน้ำแบบชักโครก มีผ้าเช็ดตัวและกระดาษชำระ เป็นต้น

มาตรฐานโรงแรมระดับ 3 ดาว

มีสิ่งอำนวยความสะดวกระดับปานกลาง อาทิ ห้องพักขนาดไม่น้อยกว่า 18 ตารางเมตร ซึ่งมีโทรทัศน์ขนาด 14 นิ้วขึ้นไปพร้อมรีโมทคอนโทรล ตู้เสื้อผ้า ไฟหัวเตียง เครื่องเขียน ในห้องน้ำ มีอ่างอาบน้ำ ระบบน้ำร้อน-น้ำเย็น สบู่ หมวกอาบน้ำ แก้ว ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดเท้า ถุงใส่ผ้าอนามัย บริการอื่นๆ ที่มี เช่น รুমเซอร์วิส coffee shop ห้องประชุม และอุปกรณ์ที่จำเป็น business center ห้องน้ำสาธารณะ ห้องน้ำคนพิการ เป็นต้น

มาตรฐานโรงแรมระดับ 4 ดาว

มีการตกแต่งที่สวยงามพร้อมด้วยบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก อาทิเช่น ห้องพักมาตรฐานซึ่งกว้างกว่า 24 ตารางเมตร ภายในมีเตียงขนาดไม่น้อยกว่า 3.5 ฟุต โทรทัศน์ขนาด 20 นิ้วขึ้นไปที่มีรายการให้ชมมากกว่า 8 ช่องรายการ ตู้เย็น มินิบาร์ กาต้มน้ำร้อนพร้อมชากาแฟ ชุดจัดรองเท้า ถุงซักผ้า เสื้อคลุมอาบน้ำ รองเท้าแตะ โทรศัพท์ที่สามารถโทรทางไกล / ต่างประเทศได้ โดยตรงห้องน้ำที่มีเครื่องใช้ครบถ้วน อุปกรณ์ในห้องน้ำที่เพิ่มเติมจากระดับ 3 ดาว คือ foam Bath แชมพู ผ้าเช็ดมือ sewing kit ไคร้เป่าผม ปลั๊กไฟสำหรับโกนหนวด มีห้องชุดให้บริการ 2 แบบ นอกจากนั้นยังมีห้องอาหาร ห้องออกกำลังกายที่มีอุปกรณ์มากกว่า 5 ชนิด ห้องอบไอน้ำ ห้องนวด สระว่ายน้ำ business center ห้องประชุมใหญ่ และห้องประชุมย่อยอีกไม่น้อยกว่า 2 ห้อง มีระบบการตรวจเช็คและอุปกรณ์ด้านความปลอดภัย

มาตรฐานโรงแรมระดับ 5 ดาว

มีการตกแต่งที่สวยงามทั้งภายนอก และภายในเพียบพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ประทับใจ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ได้รับการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดี ห้องพักมาตรฐานกว้างกว่า 30 ตารางเมตรพร้อมเตียงสะอาอดขนาดไม่น้อยกว่า 4 ฟุต โทรทัศน์ขนาด 20 นิ้วขึ้นไป ซึ่งมีรายการให้ชมมากกว่า 12 ช่องรายการ ตู้เย็น มินิบาร์ และอุปกรณ์การติดต่อสื่อสารที่ครบครันห้องน้ำขนาดใหญ่ สุขาภัณฑ์สะอาด สวยงาม เครื่องใช้ครบถ้วน พร้อมเครื่องชงน้ำหนัก และโทรศัพท์ฟองอยู่ภายใน นอกจากนั้นยังมีห้องชุดให้เลือกใช้บริการถึง 3 แบบ ห้องอาหาร ซึ่งให้บริการทั้งอาหารไทยและอาหารนานาชาติ ห้องออกกำลังกายที่มีอุปกรณ์มากกว่า 7 ชนิด ห้องอบไอน้ำ อ่างจากุสซี่ ห้องนวด สระว่ายน้ำ ห้องประชุมใหญ่ที่มีอุปกรณ์ครบถ้วน พร้อมห้องประชุมย่อยอีกไม่น้อยกว่า 4 ห้อง มีระบบการตรวจเช็คความปลอดภัยและอุปกรณ์ที่ทันสมัย

ปัจจุบันมีโรงแรมเข้าร่วมโครงการซึ่งผ่านการรับรองมาตรฐานโรงแรม ระดับ 2-5 ดาว ทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 119 โรงแรม โดยชะอำมีโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 1 แห่ง คือ The Regent Cha-am Beach Resort ส่วนหัวหินมีโรงแรมระดับ 3 ดาว จำนวน 1 แห่ง คือ Hua Hin Grand Hotel และมีระดับ 5 ดาวจำนวน 1 แห่ง คือ Sofitel Central Hua Hin Resort

ภาคผนวก ค
ตารางผนวกสถานะการณ์ท่องเที่ยวในชะอำและหัวหิน

**ตารางผนวกที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยว
ชะอำและหัวหินเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยว
ต่างชาติที่เข้ามาประเทศไทย ปี พ.ศ. 2547**

(หน่วย : คน)

รายละเอียด	ประเทศไทย	ชะอำ	หัวหิน
จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างชาติ ปี พ.ศ. 2547	11,650,705	185,125	299,702
สัดส่วน	100.00	1.59	2.57

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2547

ตารางผนวกที่ 3 ผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GROSS PROVINCE PRODUCT : GPP) และ
ผลิตภัณฑ์รายจังหวัดต่อหัว (GPP/POP) ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547

ปี	GPP *		GDP ประเทศไทย (ร้อยละ)	GPP/POP		GDP/POP ประเทศไทย (บาท/หัว)
	เพชรบุรี (ร้อยละ)	ประจวบฯ (ร้อยละ)		เพชรบุรี (บาท/หัว)	ประจวบฯ (บาท/หัว)	
2540	0.49	0.62	100.00	34,635.94	42,277.40	50,701.54
2541	0.58	0.58	100.00	36,152.97	35,248.34	44,928.74
2542	0.65	0.60	100.00	42,045.25	37,655.70	46,467.66
2543	0.66	0.63	100.00	44,820.22	41,311.55	48,338.60
2544	0.61	0.62	100.00	41,966.22	41,523.91	49,045.78
2545	0.58	0.62	100.00	42,559.82	43,440.35	51,273.44
2546	0.56	0.62	100.00	44,219.46	46,634.20	54,356.20
2547	0.57	0.64	100.00	47,500.00	50,317.49	57,193.65
เฉลี่ย	0.59	0.62	100.00	41,737.48	42,301.12	50,288.20

หมายเหตุ : * เนื่องจากไม่มีข้อมูลผลิตภัณฑ์รายอำเภอ ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้ใช้
ผลิตภัณฑ์รายจังหวัดแทน

ที่มา : สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและจากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 4 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

สาขา	จังหวัดเพชรบุรี*										จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*									
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546p	2547p1	%เฉลี่ย	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546p	2547p1	%เฉลี่ย		
เกษตร	3.08	-10.23	-12.21	14.70	18.67	-3.43	5.71	28.60	5.61	0.10	1.54	-3.88	6.67	-3.58	-1.63	5.07	3.70	0.54		
อุตสาหกรรม	-0.94	148.03	83.48	3.49	-27.16	8.58	-1.48	-8.21	25.72	-0.71	-21.14	52.98	2.55	-7.08	-11.66	2.27	-6.03	2.15		
โรงแรมและภัตตาคาร	-12.50	40.51	87.09	-6.71	-5.14	1.05	-10.68	4.25	12.23	7.47	35.74	12.32	4.86	19.76	52.12	1.64	6.59	16.74		
อื่นๆ	-0.04	-13.17	-23.36	-4.15	15.29	-3.08	0.27	-2.61	-3.86	-0.10	7.67	-18.51	-5.15	4.70	1.56	-3.83	0.49	-1.71		

หมายเหตุ : * การคำนวณอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะคำนวณจากผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GPP)

ที่มา : สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางผนวกที่ 5 สัดส่วนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

สาขา	จังหวัดเพชรบุรี*							จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*								
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546P	2547P1	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546P	2547P1
เกษตร	11.38	10.22	8.97	10.29	12.21	11.79	12.46	16.03	20.28	20.60	19.80	21.12	20.36	20.03	21.04	21.82
อุตสาหกรรม	7.40	18.36	33.70	34.87	25.40	27.58	27.17	24.94	25.25	19.91	30.46	31.24	29.02	25.64	26.22	24.64
โรงแรมและ อื่นๆ	1.68	2.36	4.41	4.11	3.90	3.94	3.52	3.67	3.02	4.10	4.61	4.83	5.79	8.80	8.94	9.53
ผลิตภัณฑ์รายจังหวัด	79.54	69.06	52.93	50.73	58.49	56.69	56.84	55.36	51.45	55.39	45.14	42.82	44.83	45.53	43.79	44.00
ผลิตภัณฑ์รายจังหวัด	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

หมายเหตุ : * การคำนวณโครงสร้างทางเศรษฐกิจจะคำนวณจากผลิตภัณฑ์รายจังหวัด (GPP)

ที่มา : สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางผนวกที่ 6 จำนวนผู้เดินทางชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน
ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : คน)

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยวชาวไทย			นักท่องเที่ยวชาวไทย		
	ชะอำ	หัวหิน	ผลต่าง	ชะอำ	หัวหิน	ผลต่าง
2540	861,802	661,278	200,524	1,318,817	426,634	892,183
2541	1,037,417	765,239	272,178	1,420,000	466,655	953,345
2542	1,062,433	831,562	230,871	1,526,152	501,307	1,024,845
2543	1,077,097	835,638	241,459	1,587,584	517,711	1,069,873
2544	1,094,268	801,284	292,984	1,652,108	591,049	1,061,059
2545	1,160,714	835,591	325,123	1,738,200	620,495	1,117,705
2546	1,209,947	825,930	384,017	1,784,697	768,283	1,016,414
2547	1,207,421	854,700	352,721	1,844,416	820,443	1,023,973
เฉลี่ย	1,088,887	801,403	287,485	1,608,997	589,072	1,019,925

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2540-2547

ตารางผนวกที่ 7 รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยว
 ชะอำและหัวหิน ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย			
	ชะอำ	หัวหิน	ผลต่าง	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลต่าง (ร้อยละ)
2540	1,939.08	2,304.77	- 365.69	-
2541	2,394.05	2,965.92	- 571.87	56.38
2542	2,503.41	3,192.70	- 689.29	20.53
2543	2,595.61	3,257.56	- 661.95	3.97
2544	2,601.97	3,100.68	- 498.71	24.66
2545	2,762.68	3,239.28	- 476.60	4.43
2546	3,524.35	4,137.43	- 613.08	22.93
2547	3,143.16	4,438.94	- 1,295.78	111.36
เฉลี่ย	2,683.04	3,329.66	- 646.62	22.27

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

**ตารางผนวกที่ 8 จำนวนผู้เดินทางชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน
ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547**

(หน่วย : คน)

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ			นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ		
	ชะอำ	หัวหิน	ผลต่าง	ชะอำ	หัวหิน	ผลต่าง
2540	79,469	207,869	- 128,400	53,336	16,804	36,532
2541	171,160	243,894	- 72,734	69,933	18,409	51,524
2542	212,158	326,026	- 113,868	75,508	22,080	53,428
2543	221,545	327,520	- 105,975	78,698	23,291	55,407
2544	226,260	297,838	- 71,578	89,354	28,271	61,083
2545	231,020	299,433	- 68,413	90,751	28,779	61,972
2546	171,248	284,418	- 113,170	67,187	27,486	39,701
2547	185,125	299,702	- 114,577	71,026	29,758	41,268
เฉลี่ย	187,248	285,838	- 98,589	74,474	24,360	50,114

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2540-2547

ตารางผนวกที่ 9 รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยว
ชะอำและหัวหิน ระหว่างปี 2540-2547

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ			
	ชะอำ	หัวหิน	ผลต่าง	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลต่าง (ร้อยละ)
2540	386.89	2,022.38	1,635.49	-
2541	2,238.80	3,651.87	1,413.07	13.60
2542	2,757.87	4,864.30	2,106.43	49.07
2543	2,913.12	4,953.99	2,040.87	3.11
2544	2,886.09	4,290.67	1,404.58	31.18
2545	3,046.80	4,323.07	1,276.27	9.14
2546	1,990.24	2,624.55	634.31	50.30
2547	1,401.49	3,084.72	1,683.23	165.36
เฉลี่ย	2,202.66	3,726.94	1,524.28	13.39

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 10 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน
จำแนกตามเพศ ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ			หัวหิน		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
2540	50.87	49.13	100.00	46.15	53.85	100.00
2541	51.09	48.91	100.00	46.42	53.58	100.00
2542	50.83	49.17	100.00	46.44	53.56	100.00
2543	50.55	49.45	100.00	46.51	53.49	100.00
2544	50.92	49.08	100.00	46.34	53.66	100.00
2545	50.93	49.07	100.00	46.39	53.61	100.00
2546	51.22	48.78	100.00	44.61	55.39	100.00
2547	52.79	47.21	100.00	51.05	48.95	100.00
เฉลี่ย	51.15	48.85	100.00	46.74	53.26	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 11 สัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน
จำแนกตามเพศ ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ			หัวหิน		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
2540	74.45	25.55	100.00	70.90	29.10	100.00
2541	70.38	29.62	100.00	70.75	29.25	100.00
2542	78.08	21.92	100.00	70.89	29.11	100.00
2543	77.35	22.65	100.00	70.91	29.09	100.00
2544	78.09	21.91	100.00	71.88	28.12	100.00
2545	77.23	22.77	100.00	71.96	28.04	100.00
2546	76.75	23.25	100.00	72.60	27.40	100.00
2547	54.13	45.87	100.00	61.26	38.74	100.00
เฉลี่ย	73.31	26.69	100.00	70.14	29.86	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 12 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะข้ามและหัวหิน จำแนกตามอายุ

ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระยะข้าม						หัวหิน					
	15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	มากกว่า 55 ปี	รวม	15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	มากกว่า 55 ปี	รวม
2540	36.03	39.97	15.58	7.23	1.19	100.00	43.39	36.09	11.32	7.47	1.73	100.00
2541	37.76	40.39	14.39	6.23	1.23	100.00	44.23	35.37	11.11	7.52	1.77	100.00
2542	37.16	40.13	14.98	6.49	1.24	100.00	44.18	35.47	11.14	7.45	1.76	100.00
2543	37.12	40.14	14.97	6.53	1.24	100.00	44.28	35.37	11.11	7.47	1.77	100.00
2544	38.46	40.38	14.89	5.00	1.27	100.00	43.99	36.18	10.81	7.23	1.79	100.00
2545	38.58	40.41	14.88	4.85	1.28	100.00	44.07	36.09	10.81	7.24	1.79	100.00
2546	36.00	39.10	17.17	6.64	1.09	100.00	42.15	37.87	10.96	7.36	1.66	100.00
2547	30.93	36.48	20.56	8.88	3.15	100.00	34.54	35.00	17.94	8.96	3.56	100.00
เฉลี่ย	36.51	39.63	15.93	6.48	1.46	100.00	42.60	35.93	11.90	7.59	1.98	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 13 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำนวนตามอายุ

ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ						หัวหิน					
	15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	มากกว่า 55 ปี	รวม	15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	มากกว่า 55 ปี	รวม
2540	10.29	38.38	14.46	17.86	19.01	100.00	14.27	34.69	22.00	21.90	7.14	100.00
2541	15.18	33.03	16.63	18.90	16.26	100.00	14.39	34.33	22.15	21.96	7.17	100.00
2542	14.54	33.48	15.91	18.50	17.57	100.00	14.52	34.69	21.62	22.20	6.97	100.00
2543	14.73	33.35	16.12	18.63	17.17	100.00	14.56	34.70	21.61	22.28	6.85	100.00
2544	13.14	33.90	17.77	18.08	17.11	100.00	12.51	36.57	24.58	20.88	5.46	100.00
2545	15.34	31.44	17.98	18.33	16.91	100.00	12.42	36.77	24.55	20.82	5.44	100.00
2546	15.81	30.84	18.30	18.39	16.66	100.00	12.29	38.17	23.89	21.20	4.45	100.00
2547	26.73	33.86	21.76	11.33	6.32	100.00	24.70	33.91	23.62	12.26	5.51	100.00
เฉลี่ย	15.72	33.54	17.37	17.50	15.88	100.00	14.96	35.48	23.00	20.44	6.12	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 14 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวทะเลอาและหัวหิน จำนวนตามอาชีพ
ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ทะเลอา						หัวหิน					
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	นักศึกษา	ประกอบ กิจการ ส่วนตัว	พนักงาน/ ลูกจ้าง	อื่นๆ	รวม	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	นักศึกษา	ประกอบ กิจการ ส่วนตัว	พนักงาน/ ลูกจ้าง	อื่นๆ	รวม
2540	17.29	28.06	15.48	28.08	11.09	100.00	17.30	33.04	12.70	24.99	11.97	100.00
2541	16.82	28.83	15.16	28.37	10.82	100.00	17.42	33.45	12.55	24.44	12.14	100.00
2542	17.01	28.47	15.57	27.87	11.08	100.00	17.41	33.43	12.61	24.52	12.03	100.00
2543	17.03	28.43	15.60	27.79	11.15	100.00	17.45	33.50	12.57	24.40	12.08	100.00
2544	16.42	29.35	15.67	27.81	10.75	100.00	17.22	33.39	12.89	24.79	11.71	100.00
2545	16.36	29.44	15.69	27.78	10.73	100.00	17.25	33.46	12.86	24.70	11.73	100.00
2546	17.44	29.88	16.80	21.43	14.45	100.00	17.40	30.51	14.37	22.89	14.83	100.00
2547	17.76	23.30	16.02	22.82	20.10	100.00	18.87	23.71	16.07	21.08	20.27	100.00
เฉลี่ย	17.02	28.22	15.75	26.49	12.52	100.00	17.54	31.81	13.33	23.98	13.35	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 15 ส่วนนักท่องเที่ยวดังชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะสั้นและหัวหิน จำนวนตามอาชีพ

ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ						หัวหิน					
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	นักศึกษา	ประกอบ กิจการ ส่วนตัว	พนักงาน/ ลูกจ้าง	อื่นๆ	รวม	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	นักศึกษา	ประกอบ กิจการ ส่วนตัว	พนักงาน/ ลูกจ้าง	อื่นๆ	รวม
2540	12.49	10.74	10.51	40.95	25.31	100.00	13.02	7.56	15.21	38.66	25.55	100.00
2541	12.16	9.85	15.23	37.48	25.28	100.00	13.04	7.72	15.33	38.08	25.83	100.00
2542	11.56	9.89	14.22	40.99	23.34	100.00	12.92	7.53	14.96	38.92	25.67	100.00
2543	11.74	9.88	14.54	39.90	23.94	100.00	12.86	7.53	14.91	39.06	25.64	100.00
2544	14.22	10.89	12.06	35.55	27.28	100.00	12.22	7.32	15.71	41.73	23.02	100.00
2545	13.13	10.32	13.94	37.64	24.97	100.00	12.21	7.24	15.67	42.04	22.84	100.00
2546	14.70	27.75	13.90	12.83	30.82	100.00	17.17	25.47	13.35	17.43	26.58	100.00
2547	16.21	21.12	15.34	23.17	24.16	100.00	16.34	21.36	14.83	17.05	30.42	100.00
เฉลี่ย	13.28	13.81	13.72	33.56	25.64	100.00	13.72	11.47	15.00	34.12	25.69	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 16 สัดส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะสั้นและหัวหิน จำแนกตามรายได้

ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระยะสั้น						หัวหิน							
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 17,499	17,500- 19,999	20,000- 34,999	35,000- 49,999	มากกว่า 50,000	รวม	น้อยกว่า 10,000	10,001- 17,499	17,500- 19,999	20,000- 34,999	35,000- 49,999	มากกว่า 50,000	รวม
2540	20.36	23.80	14.13	18.51	13.03	10.17	100.00	21.37	34.78	15.75	13.89	6.73	7.48	100.00
2541	20.36	23.29	14.15	19.10	13.01	10.09	100.00	22.58	34.28	15.77	13.76	6.51	7.10	100.00
2542	17.34	23.46	14.93	19.67	13.21	11.39	100.00	22.26	34.31	15.88	13.80	6.55	7.20	100.00
2543	17.17	23.35	14.97	19.71	13.29	11.51	100.00	22.48	34.24	15.83	13.80	6.52	7.13	100.00
2544	18.49	23.35	14.25	19.63	13.15	11.13	100.00	22.86	33.63	16.97	13.39	6.08	7.07	100.00
2545	18.57	23.32	14.18	19.64	13.16	11.13	100.00	22.92	33.63	16.91	13.41	6.09	7.04	100.00
2546	12.46	34.87	33.19	12.93	5.07	1.48	100.00	21.61	34.52	17.42	12.87	6.02	7.56	100.00
2547	24.36	37.37	20.85	10.20	4.46	2.76	100.00	26.19	35.06	17.83	11.15	5.12	4.65	100.00
เฉลี่ย	18.64	26.60	17.58	17.42	11.05	8.71	100.00	22.78	34.31	16.55	13.26	6.20	6.90	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 17 ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะสั้นและหัวหิน จำนวนตามรายได้
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระยะสั้น						หัวหิน							
	น้อยกว่า 10,000	10,001- 17,499	17,500- 19,999	20,000- 34,999	35,000- 49,999	มากกว่า 50,000	รวม	น้อยกว่า 10,000	10,001- 17,499	17,500- 19,999	20,000- 34,999	35,000- 49,999	มากกว่า 50,000	รวม
2546	-	-	3.30	13.86	44.60	38.24	100.00	-	-	6.73	11.20	23.26	58.81	100.00
2547	4.93	7.46	10.56	21.30	20.77	34.98	100.00	6.31	9.48	10.71	19.50	20.01	33.99	100.00
เฉลี่ย	2.47	3.73	6.93	17.58	32.69	36.61	100.00	3.16	4.74	8.72	15.35	21.64	46.40	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546-2547

ตารางผนวกที่ 18 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำนวนตามภูมิปัญญา

ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ								หัวหิน							
	กทม	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	เหนือ	ใต้	ตะวันออกเฉียงเหนือ	รวม	กทม	กลาง	ตะวันตก	ตะวันออก	เหนือ	ใต้	ตะวันออกเฉียงเหนือ	รวม
2540	26.68	34.61	-	6.44	11.64	10.81	9.82	100.00	39.13	29.68	-	4.77	6.09	9.43	10.90	100.00
2541	26.73	34.81	-	6.15	11.56	10.89	9.86	100.00	40.04	28.84	-	4.69	6.14	9.63	10.66	100.00
2542	26.56	34.58	-	6.41	11.64	10.78	10.03	100.00	39.90	28.89	-	4.67	6.16	9.57	10.81	100.00
2543	26.52	34.62	-	6.42	11.64	10.70	10.10	100.00	40.03	28.82	-	4.66	6.17	9.57	10.75	100.00
2544	26.50	34.33	-	6.33	11.63	11.11	10.10	100.00	41.25	26.74	-	4.29	6.18	10.47	11.07	100.00
2545	26.49	34.31	-	6.32	11.63	11.12	10.13	100.00	41.25	26.80	-	4.30	6.19	10.41	11.05	100.00
2546	27.68	42.22	4.89	5.07	11.38	5.64	3.12	100.00	40.51	13.89	12.81	4.35	5.79	11.68	10.97	100.00
2547	23.82	14.32	9.50	11.51	15.10	14.14	11.61	100.00	29.99	14.84	6.70	10.58	13.08	13.49	11.32	100.00
เฉลี่ย	26.37	32.98	1.80	6.83	12.03	10.65	9.35	100.00	39.01	24.81	2.44	5.29	6.98	10.53	10.94	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 19 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวและพักรีสอร์ทตามภูมิภาค
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ						หัวหิน							
	อเมริกา	ยุโรป	โอเชียเนีย	เอเชีย	ตะวันออกกลาง	แอฟริกา	รวม	อเมริกา	ยุโรป	โอเชียเนีย	เอเชีย	ตะวันออกกลาง	แอฟริกา	รวม
2540	6.87	58.53	2.39	29.80	1.37	1.04	100.00	4.94	69.42	4.89	18.09	1.85	0.81	100.00
2541	6.82	59.14	2.43	29.24	1.37	1.00	100.00	4.90	69.46	4.89	18.09	1.85	0.81	100.00
2542	6.76	58.89	2.39	29.54	1.39	1.03	100.00	4.95	69.21	4.92	18.23	1.88	0.81	100.00
2543	6.78	58.96	2.41	29.44	1.38	1.03	100.00	4.94	69.10	4.93	18.32	1.89	0.82	100.00
2544	6.85	59.13	5.11	26.49	1.40	1.02	100.00	4.89	68.27	4.88	19.18	1.85	0.93	100.00
2545	6.76	56.59	5.03	29.17	1.42	1.03	100.00	4.90	68.26	4.88	19.18	1.85	0.93	100.00
2546	6.75	74.00	4.05	12.76	1.42	1.02	100.00	5.01	67.23	4.98	21.28	0.87	0.63	100.00
2547	5.30	60.92	3.56	12.36	0.16	17.70	100.00	4.86	65.50	4.44	12.55	1.77	10.88	100.00
เฉลี่ย	6.61	60.77	3.42	24.85	1.24	3.11	100.00	4.92	68.31	4.85	18.12	1.73	2.08	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 20 สักส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำนวนตามวัตถุประสงค์
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระยะอำ						หัวหิน					
	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ธุรกิจ	ปฏิบัติ ราชการ	ประชุม/ สัมมนา	อื่นๆ	รวม	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ธุรกิจ	ปฏิบัติ ราชการ	ประชุม/ สัมมนา	อื่นๆ	รวม
2540	81.59	3.77	2.99	4.90	6.75	100.00	78.05	6.65	3.81	3.68	7.81	100.00
2541	81.60	3.82	3.15	4.90	6.53	100.00	77.83	6.79	3.89	3.60	7.89	100.00
2542	81.47	3.81	3.07	4.94	6.71	100.00	77.86	6.74	3.89	3.60	7.91	100.00
2543	81.59	3.82	3.07	4.91	6.61	100.00	77.82	6.77	3.90	3.59	7.92	100.00
2544	80.69	3.82	3.21	5.14	7.14	100.00	78.13	6.65	3.94	3.33	7.95	100.00
2545	80.63	3.82	3.22	5.16	7.17	100.00	78.09	6.66	3.95	3.34	7.96	100.00
2546	78.53	3.46	2.76	5.64	9.61	100.00	79.13	6.42	3.69	3.34	7.42	100.00
2547	71.59	7.58	3.29	3.96	13.58	100.00	65.41	9.92	3.96	3.77	16.94	100.00
เฉลี่ย	79.71	4.24	3.10	4.94	8.01	100.00	76.54	7.08	3.88	3.53	8.98	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 21 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำนวนตามวัตถุประสงค์
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ						หัวหิน					
	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ธุรกิจ	ปฏิบัติ ราชการ	ประชุม/ สัมมนา	อื่นๆ	รวม	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	ธุรกิจ	ปฏิบัติ ราชการ	ประชุม/ สัมมนา	อื่นๆ	รวม
2540	99.22	0.59	-	0.19	-	100.00	94.24	3.14	0.44	1.78	0.40	100.00
2541	96.53	2.65	-	0.82	-	100.00	94.19	3.18	0.43	1.81	0.39	100.00
2542	96.76	2.51	-	0.73	-	100.00	94.15	3.16	0.43	1.87	0.39	100.00
2543	96.69	2.55	-	0.76	-	100.00	94.15	3.15	0.42	1.90	0.38	100.00
2544	96.99	2.76	-	0.25	-	100.00	95.20	2.55	0.25	1.78	0.22	100.00
2545	95.77	3.67	-	0.56	-	100.00	95.24	2.53	0.25	1.76	0.22	100.00
2546	95.47	3.93	-	0.60	-	100.00	95.41	2.31	0.19	1.92	0.17	100.00
2547	83.21	7.47	1.22	2.00	6.10	100.00	79.32	7.26	1.89	2.05	9.48	100.00
เฉลี่ย	95.08	3.27	0.15	0.74	0.76	100.00	92.74	3.41	0.54	1.86	1.46	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 22 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547 จำนวนตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันจากการท่องเที่ยว
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ชะอำ							หัวหิน										
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย
ค่าที่พัก	25.15	25.14	24.73	25.37	25.11	25.13	35.20	34.73	27.57	29.15	29.17	28.71	28.68	28.61	28.62	31.86	31.58	29.55
ค่าบริการท่องเที่ยว	11.00	10.87	10.79	10.66	10.65	10.63	4.64	4.18	9.18	8.43	8.44	8.92	8.90	9.07	9.07	5.22	5.62	7.96
ค่าสินค้าและของที่ระลึก	19.87	20.10	21.36	21.38	21.68	21.67	17.54	17.91	20.19	18.39	18.36	18.36	18.57	18.43	18.40	18.84	18.67	18.50
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	13.58	13.58	14.51	14.24	14.19	14.17	9.62	9.79	12.96	16.12	16.16	16.35	16.17	16.49	16.47	13.72	13.97	15.68
อื่นๆ	30.40	30.31	28.61	28.35	28.37	28.40	33.00	33.39	30.10	27.91	27.87	27.66	27.68	27.40	27.44	30.36	30.16	28.31
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 23 **สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำนวนตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันจากการท่องเที่ยว**
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ชะอำ							หัวหิน										
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย
ค่าที่พัก	32.96	36.83	30.83	30.64	30.87	30.37	29.35	31.18	31.63	31.00	35.36	31.26	31.16	32.08	32.05	29.22	28.37	31.31
ค่าบริการท่องเที่ยว	5.71	16.84	6.04	6.11	6.09	6.12	4.77	3.83	6.94	4.47	8.76	4.53	4.53	4.54	4.53	5.01	5.13	5.19
ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	21.58	22.66	20.56	20.60	20.55	20.41	26.12	24.91	22.17	22.55	24.42	22.02	22.02	21.06	21.09	23.74	25.41	22.79
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	11.86	3.44	13.21	13.25	13.53	13.40	10.42	9.75	11.11	15.32	6.19	15.53	15.67	15.32	15.33	11.34	11.10	13.23
อื่นๆ	27.89	20.23	29.36	29.40	28.96	29.70	29.34	30.33	28.15	26.66	25.27	26.66	26.62	27.00	27.00	30.69	29.99	27.49
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 24 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำนวนตามลักษณะการพักแรม

ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

สถานที่พัก	ระยะอำ								หัวหิน									
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย
โรงแรม	81.36	35.99	39.88	43.41	37.47	35.25	39.62	45.98	44.87	58.99	46.35	50.11	48.42	42.60	45.04	41.51	40.80	46.73
% เปลี่ยนแปลง	-	- 55.76	10.81	8.85	- 13.68	- 5.92	12.40	16.05	- 3.41	-	- 21.43	8.11	- 3.37	- 12.02	5.73	- 7.84	- 1.71	- 4.07
เกสท์เฮ้าท์	-	8.66	6.10	6.01	4.77	5.67	6.37	5.04	5.33	-	2.71	2.19	2.14	1.36	1.90	1.82	2.92	1.88
% เปลี่ยนแปลง	-	-	- 29.56	- 1.48	- 20.63	18.87	12.35	- 20.88	- 5.17	-	-	- 19.19	- 2.28	- 36.45	39.71	- 4.21	60.44	4.75
บังกะโล/รีสอร์ท	-	37.49	34.63	30.40	35.10	35.98	39.78	32.13	30.69	-	14.02	12.08	12.77	10.56	8.90	6.32	6.10	8.84
% เปลี่ยนแปลง	-	-	- 7.63	- 12.21	15.46	2.51	10.56	- 19.23	- 1.32	-	-	- 13.84	5.71	- 17.31	- 15.72	- 28.99	- 3.48	- 9.20
บ้านญาติ/บ้านเพื่อน	15.50	15.01	16.26	17.05	19.74	20.22	12.71	15.71	16.53	30.99	28.73	27.88	28.70	38.73	36.38	43.66	46.44	35.19
% เปลี่ยนแปลง	-	- 3.16	8.33	4.86	15.78	2.43	- 37.14	23.60	1.84	-	- 7.29	- 2.96	2.94	34.95	- 6.07	20.01	6.37	5.99
ที่พักในอุทยานแห่งชาติ	1.00	0.82	0.79	0.82	0.76	1.51	0.82	0.46	0.87	0.61	0.54	0.54	0.55	1.41	2.44	3.29	1.39	1.35
% เปลี่ยนแปลง	-	- 18.00	- 3.66	3.80	- 7.32	98.68	- 45.70	- 43.90	- 2.01	-	- 11.48	-	1.85	156.36	73.05	34.84	- 57.75	24.61
บ้านพักรับรองราชการ	2.04	1.94	2.27	2.23	1.99	1.10	0.56	0.58	1.59	8.99	7.26	6.85	7.07	4.53	4.38	3.38	2.35	5.60
% เปลี่ยนแปลง	-	- 4.90	17.01	- 1.76	- 10.76	- 44.72	- 49.09	3.57	- 11.33	-	- 19.24	- 5.65	3.21	- 35.93	- 3.31	- 22.83	- 30.47	- 14.28
อื่นๆ	0.10	0.09	0.07	0.08	0.17	0.27	0.14	0.10	0.13	0.42	0.39	0.35	0.35	0.81	0.96	0.02	-	0.41
% เปลี่ยนแปลง	-	- 10.00	- 22.22	14.29	112.50	58.82	- 48.15	- 28.57	9.58	-	- 7.14	- 10.26	-	131.43	18.52	- 97.92	-	- 4.33
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 25 สัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำแนกตามลักษณะการพักแรม
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

สถานที่พัก	ระยะอำ										หัวหิน									
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	เฉลี่ย		
โรงแรม	100.00	98.89	98.80	98.56	99.60	99.48	97.30	98.76	98.92	95.52	86.27	89.48	88.95	82.04	82.63	88.98	78.82	86.59		
% เปลี่ยนแปลง	-	- 1.11	- 0.09	- 0.24	1.06	- 0.12	- 2.19	1.50	- 0.15	-	- 9.68	3.72	- 0.59	- 7.77	0.72	7.68	- 11.42	- 2.17		
เกสต์เฮ้าท์	-	0.60	0.76	0.80	0.32	0.24	0.94	0.77	0.55	-	7.37	6.05	6.38	8.96	7.61	8.72	13.12	7.28		
% เปลี่ยนแปลง	-	-	26.67	5.26	- 60.00	- 25.00	291.67	- 18.09	27.56	-	-	- 17.91	5.45	40.44	- 15.07	14.59	50.46	9.75		
บังกะโลรีสอร์ท	-	0.39	0.35	0.54	0.08	0.28	1.76	0.47	0.48	-	1.47	1.33	1.17	0.18	0.98	0.93	6.47	1.57		
% เปลี่ยนแปลง	-	-	- 10.26	54.29	- 85.19	250.00	528.57	- 73.30	83.02	-	-	- 9.52	- 12.03	- 84.62	444.44	- 5.10	595.70	116.11		
บ้านญาติบ้านเพื่อน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3.76	4.00	2.44	2.66	5.20	6.87	-	-	3.12		
% เปลี่ยนแปลง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6.38	- 39.00	9.02	95.49	32.12	-	-	13.00		
ที่พักในอุทยานแห่งชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.69	0.77	0.18		
% เปลี่ยนแปลง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11.59	-		
บ้านพักรับรองราชการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.72	0.82	0.65	0.78	2.14	0.87	0.68	0.82	0.94		
% เปลี่ยนแปลง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13.89	- 20.73	20.00	174.36	- 59.35	- 21.84	20.59	15.86		
อื่นๆ	-	0.12	0.09	0.10	-	-	-	-	0.04	-	0.07	0.05	0.06	1.48	1.04	-	-	0.34		
% เปลี่ยนแปลง	-	-	- 25.00	11.11	-	-	-	-	- 1.74	-	-	- 28.57	20.00	2,366.67	- 29.73	-	-	291.05		
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00		

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 26 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอำและหัวหิน จำนวนตามประเภทสถานที่ท่องเที่ยว

ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ชะอำ						หัวหิน					
	ชายหาด	พระราชวัง	แหล่งธรรมชาติ	อื่นๆ	ไม่ได้ไปเที่ยว	รวม	ชายหาด	แหล่งธรรมชาติ	อื่นๆ	ไม่ได้ไปเที่ยว	รวม	
2540	44.66	33.79	18.39	2.95	0.21	100.00	54.77	30.94	9.64	4.65	100.00	
2541	44.83	33.34	18.79	2.81	0.23	100.00	54.06	30.95	10.08	4.91	100.00	
2542	45.49	34.45	15.47	4.32	0.27	100.00	54.31	30.47	10.22	5.00	100.00	
2543	45.10	34.11	16.24	4.28	0.27	100.00	54.36	30.48	10.12	5.04	100.00	
2544	45.48	34.05	17.73	2.46	0.28	100.00	54.98	31.99	8.06	4.97	100.00	
2545	45.83	34.26	15.28	4.35	0.28	100.00	55.01	31.94	8.07	4.98	100.00	
2546	50.49	35.42	10.11	3.98	-	100.00	42.17	32.23	25.60	-	100.00	
2547	47.80	37.59	14.61	-	-	100.00	52.29	41.20	6.51	-	100.00	
เฉลี่ย	46.21	34.63	15.83	3.14	0.19	100.00	52.74	32.53	11.04	3.69	100.00	

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 27 สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะยาวและหัวหิน จำแนกตามประเภทสถานที่ท่องเที่ยว
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระยะยาว						หัวหิน					
	ชายหาด	พระราชวัง	แหล่งธรรมชาติ	อื่นๆ	ไม่ได้ไปเที่ยว	รวม	ชายหาด	แหล่งธรรมชาติ	อื่นๆ	ไม่ได้ไปเที่ยว	รวม	
2540	49.67	33.01	9.02	6.79	1.51	100.00	60.06	16.47	20.28	3.19	100.00	
2541	47.08	33.50	11.04	6.51	1.87	100.00	59.94	16.36	20.07	3.63	100.00	
2542	49.06	35.38	7.65	6.65	1.26	100.00	60.58	20.25	15.91	3.26	100.00	
2543	48.63	35.54	7.83	6.70	1.30	100.00	60.37	20.39	15.94	3.30	100.00	
2544	49.88	35.08	6.51	7.51	1.02	100.00	65.31	19.01	11.70	3.98	100.00	
2545	49.72	34.80	7.17	7.20	1.11	100.00	65.42	19.02	11.64	3.92	100.00	
2546	50.63	37.75	7.71	3.91	-	100.00	76.87	13.09	10.04	-	100.00	
2547	39.34	41.91	18.75	-	-	100.00	76.15	21.12	2.73	-	100.00	
เฉลี่ย	48.00	35.87	9.46	5.66	1.01	100.00	65.59	18.21	13.54	2.66	100.00	

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 28 **สัดส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะสั้นจำนวนครั้งของการเดินทาง**
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระยะสั้น										เฉลี่ย	
	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	รวม	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง		มากกว่า 4 ครั้ง
2540	44.45	31.19	9.57	5.26	9.53	106.00	41.38	25.58	13.94	5.17	13.93	100.00
2541	43.34	31.27	9.71	5.55	10.13	100.00	40.57	25.79	14.14	5.20	14.30	100.00
2542	43.97	31.23	9.60	5.41	9.79	100.00	40.62	25.80	14.10	5.22	14.26	100.00
2543	43.95	31.23	9.62	5.42	9.78	100.00	40.53	25.83	14.10	5.22	14.32	100.00
2544	43.23	31.28	9.57	5.65	10.27	100.00	17.55	23.55	11.66	12.92	34.32	100.00
2545	43.16	31.28	9.57	5.68	10.31	100.00	39.26	26.04	14.95	5.24	14.51	100.00
2546	46.48	30.98	8.83	4.87	8.84	100.00	40.30	25.32	15.93	4.90	13.55	100.00
2547	47.40	24.13	10.02	5.01	13.44	100.00	41.32	22.74	12.43	5.50	18.01	100.00
เฉลี่ย	44.50	30.32	9.56	5.36	10.26	100.00	37.69	25.08	13.91	6.17	17.15	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 29 สัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวอะไหล่และหัวหิน จำนวนตามจำนวนครั้งของการเดินทาง

ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	อะไหล่						หัวหิน					
	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	รวม	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	เฉลี่ย
2540	73.53	20.82	5.38	0.27	-	100.00	71.87	15.87	4.79	3.18	4.29	100.00
2541	70.18	22.26	6.42	1.14	-	100.00	71.77	15.92	4.88	3.16	4.27	100.00
2542	73.23	19.90	5.83	1.04	-	100.00	70.84	16.40	4.96	3.28	4.52	100.00
2543	72.26	20.66	6.01	1.07	-	100.00	70.59	16.54	5.02	3.28	4.57	100.00
2544	72.50	20.36	6.52	0.62	-	100.00	31.36	40.06	12.59	7.28	8.71	100.00
2545	73.55	18.96	6.44	1.05	-	100.00	75.10	14.50	4.58	2.33	3.49	100.00
2546	73.41	18.92	6.55	1.12	-	100.00	73.42	15.44	4.77	2.41	3.96	100.00
2547	52.60	19.58	10.81	4.47	12.54	100.00	52.37	18.15	10.39	4.69	14.40	100.00
เฉลี่ย	70.16	20.18	6.75	1.35	1.57	100.00	64.67	19.11	6.50	3.70	6.03	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 30 สัดส่วนนักท่องเที่ยวยาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะยาวและหัวหิน จำนวนตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระยะยาว				หัวหิน						
	รถไฟ	รถโดยสาร	รถส่วนตัว	อื่นๆ	รวม	เครื่องบิน	รถไฟ	รถโดยสาร	รถส่วนตัว	อื่นๆ	รวม
2540	13.98	20.99	64.99	0.04	100.00	0.55	6.73	26.99	64.68	1.05	100.00
2541	14.55	42.91	42.41	0.13	100.00	0.28	15.01	46.57	36.85	1.29	100.00
2542	14.59	42.68	42.64	0.09	100.00	0.26	14.50	46.39	37.57	1.28	100.00
2543	14.61	42.27	43.02	0.10	100.00	0.26	14.69	46.10	37.67	1.28	100.00
2544	17.96	42.59	39.45	-	100.00	0.27	13.04	51.88	32.85	1.96	100.00
2545	17.13	40.57	42.30	-	100.00	0.62	13.34	49.17	33.51	3.36	100.00
2546	11.88	33.22	54.90	-	100.00	0.93	19.66	35.90	43.51	-	100.00
2547	11.94	33.89	54.17	-	100.00	0.02	19.59	39.23	41.16	-	100.00
เฉลี่ย	14.58	37.39	47.99	0.05	100.00	0.40	14.57	42.78	40.98	1.28	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 31 สัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวระยะอาและหัวหิน
 จำนวนตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2547
 (หน่วย : ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	ระอา				หัวหิน				รวม
	รถไฟ	รถโดยสาร	รถเช่า/ รถนำเที่ยว	รวม	เครื่องบิน	รถไฟ	รถโดยสาร	รถเช่า/ รถนำเที่ยว	
2540	0.46	2.20	97.34	100.00	1.04	19.74	33.36	45.86	100.00
2541	2.04	10.77	87.19	100.00	0.40	9.98	37.77	51.85	100.00
2542	1.95	10.23	87.82	100.00	0.36	9.33	35.66	54.65	100.00
2543	1.91	10.58	87.51	100.00	0.36	9.23	35.06	55.35	100.00
2544	1.24	11.23	87.53	100.00	0.27	9.25	27.92	62.56	100.00
2545	2.06	14.51	83.43	100.00	0.25	9.08	27.66	63.01	100.00
2546	2.43	14.34	83.23	100.00	0.66	9.52	21.25	68.57	100.00
2547	4.82	31.34	63.84	100.00	0.06	16.79	31.90	51.25	100.00
เฉลี่ย	2.11	13.15	84.74	100.00	0.43	11.62	31.32	56.64	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 32 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวระอ่าและหัวหิน
 จำแนกตามระยะเวลาพำนักเฉลี่ย ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : วัน)

ปี พ.ศ.	ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยชาวไทย	
	ระอ่า	หัวหิน
2540	1.77	2.28
2541	1.63	2.25
2542	1.61	2.24
2543	1.61	2.24
2544	1.62	2.24
2545	1.62	2.24
2546	1.70	2.35
2547	1.71	2.25
เฉลี่ย	1.66	2.26

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 33 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางไปท่องเที่ยวชะอำและหัวหิน
 จำแนกตามระยะเวลาพำนักเฉลี่ย ระหว่าง ปี พ.ศ. 2540-2547

(หน่วย : วัน)

ปี พ.ศ.	ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยชาวต่างชาติ	
	ชะอำ	หัวหิน
2540	2.23	4.73
2541	4.24	5.08
2542	4.29	5.01
2543	4.28	5.02
2544	4.21	4.91
2545	4.37	4.90
2546	4.18	3.20
2547	4.44	3.44
รวม	4.03	4.54

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540-2547

ตารางผนวกที่ 34 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ของชะอำก่อนวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2539

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.					เฉลี่ย
	2535	2536	2537	2538	2539	
ค่าที่พัก	33.56	31.37	35.94	35.8	35.8	34.49
ค่าบริการท่องเที่ยว	1.12	6.46	5.61	5.73	11.16	6.02
ค่าซื้อสินค้าของที่	8.28	9.23	11.51	11.44	11.44	10.38
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	7.71	8.1	8.89	8.9	8.9	8.50
อื่นๆ	49.33	44.84	38.05	38.13	32.7	40.61
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

**ตารางผนวกที่ 35 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ของชะอำหลังวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2547**

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.							เฉลี่ย
	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	
ค่าที่พัก	25.14	24.73	25.37	25.11	25.13	35.20	34.73	27.92
ค่าบริการท่องเที่ยว	10.87	10.79	10.66	10.65	10.63	4.64	4.18	8.92
ค่าซื้อสินค้าของที่ระลึก	20.1	21.36	21.38	21.68	21.67	17.54	17.91	20.23
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	13.58	14.51	14.24	14.19	14.17	9.62	9.79	12.87
อื่นๆ	30.31	28.61	28.35	28.37	28.40	33.00	33.39	30.06
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 36 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ของหัวหน้าก่อนวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2539

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.					เฉลี่ย
	2535	2536	2537	2538	2539	
ค่าที่พัก	40.19	35.21	34.69	34.44	34.44	35.79
ค่าบริการท่องเที่ยว	2.65	3.85	4.55	4.51	10.01	5.11
ค่าซื้อสินค้าของที่	11.83	14.71	15.12	15.25	15.55	14.43
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	9.73	9.48	7.95	7.92	7.92	8.60
อื่นๆ	35.60	36.75	37.69	37.88	32.38	36.06
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.30	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 37 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ของหัวหินหลังวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.							เฉลี่ย
	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	
ค่าที่พัก	29.17	28.71	28.68	28.61	28.62	31.86	31.58	29.60
ค่าบริการท่องเที่ยว	8.44	8.92	8.9	9.07	9.07	5.22	5.62	7.89
ค่าซื้อสินค้าของที่ระลึก	18.36	18.36	18.57	18.43	18.4	18.84	18.67	18.52
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	16.16	16.35	16.17	16.49	16.47	13.72	13.97	15.62
อื่นๆ	27.87	27.66	27.68	27.4	27.44	30.36	30.16	28.37
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 38 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
ของชะอำก่อนวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2539

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.					เฉลี่ย
	2535	2536	2537	2538	2539	
ค่าที่พัก	37.95	32.77	34.25	34.08	34.08	34.63
ค่าบริการท่องเที่ยว	4.78	3.78	4.59	4.62	8.84	5.32
ค่าซื้อสินค้าของที่	10.46	9.46	15.32	15.21	15.21	13.13
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	7.23	7.63	8.46	8.46	8.46	8.05
อื่นๆ	39.58	46.36	37.38	37.63	33.41	38.87
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 39 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
ของระอ้าหลังวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.							เฉลี่ย
	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	
ค่าที่พัก	36.83	30.83	30.64	30.87	30.37	29.35	31.18	31.44
ค่าบริการท่องเที่ยว	16.84	6.04	6.11	6.09	6.12	4.77	3.83	7.11
ค่าซื้อสินค้าของที่ระลึก	22.66	20.56	20.60	20.55	20.41	26.12	24.91	22.26
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	3.44	13.21	13.25	13.53	13.40	10.42	9.75	11.00
อื่นๆ	20.23	29.36	29.40	28.96	29.70	29.34	30.33	28.19
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 40 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ของหัวหน้าก่อนวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2535-2539

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.					เฉลี่ย
	2535	2536	2537	2538	2539	
ค่าที่พัก	42.80	36.63	38.02	37.93	37.93	38.66
ค่าบริการท่องเที่ยว	3.49	4.18	5.19	5.1	9.24	5.44
ค่าซื้อสินค้าของที่	17.31	15.48	17.28	17.18	17.18	16.89
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	5.99	8.44	7.56	7.53	7.53	7.41
อื่นๆ	30.41	35.27	31.95	32.26	28.12	31.60
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

ตารางผนวกที่ 41 โครงสร้างสัดส่วนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ของหัวหินหลังวิกฤติการณ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2541-2547

(หน่วย : ร้อยละ)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ.							เฉลี่ย
	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	
ค่าที่พัก	35.36	31.26	31.16	32.08	32.05	29.22	28.37	31.36
ค่าบริการท่องเที่ยว	8.76	4.53	4.53	4.54	4.53	5.01	5.13	5.29
ค่าซื้อสินค้าของที่ระลึก	24.42	22.02	22.02	21.06	21.09	23.74	25.41	22.82
ค่าใช้จ่ายความบันเทิง	6.19	15.53	15.67	15.32	15.33	11.34	11.1	12.93
อื่นๆ	25.27	26.66	26.62	27.00	27.00	30.69	29.99	27.60
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2535-2539 และจากการคำนวณ

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของปัจจัยกำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยว
ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

Dependent Variable: LNTTC Method: Least Squares Date: 10/15/03 Time: 00:25 Sample(adjusted): 2535:2 2547:4 Included observations: 51 after adjusting endpoints Convergence achieved after 8 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	8.183091	0.168141	48.66796	0.0000
LNCEXP	-0.000308	0.026275	-29.88971	0.0001
LNRCROOM	0.970223	0.027406	35.40232	0.0000
LNNI	0.019368	0.028945	28.45672	0.0011
sa	0.006625	0.007760	0.853717	0.3979
sea	0.080208	0.034531	2.322777	0.0249
AR(1)	0.919572	0.045660	20.13966	0.0000
R-squared	0.995777	Mean dependent var	12.02340	
Adjusted R-squared	0.995201	S.D. dependent var	0.474502	
S.E. of regression	0.032871	Akaike info criterion	-3.865574	
Sum squared resid	0.047542	Schwarz criterion	-3.600421	
Log likelihood	105.5721	F-statistic	1729.137	
Durbin-Watson stat	1.989433	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.92			

Dependent Variable: LNTTH				
Method: Least Squares				
Date: 10/15/03 Time: 00:48				
Sample(adjusted): 2535:2 2547:4				
Included observations: 51 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 7 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	7.345122	0.503964	14.57471	0.0000
LNHEXP	-0.048847	0.039987	-3.216549	0.0021
LNRHROOM	0.995748	0.045500	21.88444	0.0000
LNNI	0.051840	0.015675	3.307220	0.0019
SA	0.019215	0.051092	0.376085	0.7087
SEA	0.020440	0.009897	2.065307	0.0448
AR(1)	0.941661	0.028777	32.72223	0.0000
R-squared	0.994166	Mean dependent var	11.33064	
Adjusted R-squared	0.993371	S.D. dependent var	0.547194	
S.E. of regression	0.044552	Akaike info criterion	-3.257448	
Sum squared resid	0.087335	Schwarz criterion	-2.992296	
Log likelihood	90.06493	F-statistic	1249.762	
Durbin-Watson stat	2.206581	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.94			

Dependent Variable: LNTGC				
Method: Least Squares				
Date: 10/17/03 Time: 01:07				
Sample(adjusted): 2535:2 2546:4				
Included observations: 47 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 9 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	6.554422	0.882184	7.429764	0.0000
LNREX	0.076098	0.036827	2.065892	0.0457
LNCEXP	-0.013289	0.058586	-5.347593	0.0000
LNRCROOM	1.001945	0.006075	164.9255	0.0000
LNGDP	0.098542	0.035341	2.156723	0.0467
SA	0.075379	0.019779	3.810977	0.0005
WAR	-0.006014	0.013376	-0.449628	0.6555
SEA	0.096452	0.010205	3.466789	0.0004
AR(1)	0.952820	0.043089	22.11282	0.0000
R-squared	0.998297	Mean dependent var	8.658070	
Adjusted R-squared	0.997939	S.D. dependent var	0.570402	
S.E. of regression	0.025895	Akaike info criterion	-4.299111	
Sum squared resid	0.025481	Schwarz criterion	-3.944827	
Log likelihood	110.0291	F-statistic	2785.195	
Durbin-Watson stat	1.981644	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.95			

Dependent Variable: LNTUC Method: Least Squares Date: 10/17/03 Time: 00:12 Sample(adjusted): 2535:3 2546:4 Included observations: 46 after adjusting endpoints Convergence achieved after 15 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	6.302221	1.465378	4.300747	0.0001
LNREX	0.133775	1.526781	5.326780	0.0000
LNCEXP	-0.016395	1.345671	-3.637891	0.0021
LNRCROOM	0.997677	0.009694	102.9134	0.0000
LNGDP	0.331797	1.678935	5.678234	0.0000
SA	0.040901	0.028511	1.434578	0.1600
WAR	-0.005290	0.020738	-0.255079	0.8001
SEA	0.013259	1.034211	2.900215	0.0452
AR(1)	0.833672	0.179609	4.641585	0.0000
AR(2)	-0.084233	0.163513	-0.515145	0.6096
R-squared	0.999407	Mean dependent var	7.916796	
Adjusted R-squared	0.999259	S.D. dependent var	1.243875	
S.E. of regression	0.033859	Akaike info criterion	-3.743574	
Sum square sid	0.041271	Schwarz criterion	-3.346043	
Log likelihood	96.10220	F-statistic	6744.070	
Durbin-Watson stat	2.057603	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.72	.12		

Dependent Variable: LNTHC				
Method: Least Squares				
Date: 10/17/03 Time: 00:30				
Sample(adjusted): 2539:3 2546:4				
Included observations: 30 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 14 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	5.989380	0.584138	10.25336	0.0000
LNREX	0.021530	0.079067	0.272305	0.7882
LNCEXP	-0.376162	0.064236	-5.854991	0.0000
LNRCROOM	0.981437	0.006799	144.3428	0.0000
LNGDP	0.161861	0.090995	1.778971	0.0905
SA	0.052968	0.020323	2.606247	0.0169
WAR	0.005982	0.012726	0.470082	0.6434
SEA	0.056713	0.010625	4.869021	0.0001
AR(1)	1.122203	0.247024	4.542889	0.0002
AR(2)	-0.256421	0.300096	-0.854461	0.4030
R-squared	0.999105	Mean dependent var	8.098764	
Adjusted R-squared	0.998703	S.D. dependent var	0.659735	
S.E. of regression	0.023763	Akaike info criterion	-4.380199	
Sum squared resid	0.011293	Schwarz criterion	-3.913134	
Log likelihood	75.70299	F-statistic	2481.507	
Durbin-Watson stat	1.933998	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.80	.32		

Dependent Variable: LNTSC				
Method: Least Squares				
Date: 10/18/03 Time: 02:48				
Sample(adjusted): 2535:2 2546:4				
Included observations: 47 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 9 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	7.035941	0.474672	14.82275	0.0000
LNREX	0.056723	0.050125	2.542387	0.0021
LNCEXP	-0.186176	0.052480	-3.547588	0.0011
LNRROOM	1.000887	0.004876	205.2559	0.0000
LNGDP	1.254792	0.036765	2.114569	0.0041
SA	0.060351	0.023754	2.540652	0.0153
WAR	-0.006597	0.015709	-0.419918	0.6769
SEA	0.018825	0.009479	1.907618	0.0640
AR(1)	0.914936	0.055270	16.55407	0.0000
R-squared	0.999753	Mean dependent var	6.924990	
Adjusted R-squared	0.999701	S.D. dependent var	1.688577	
S.E. of regression	0.029202	Akaike info criterion	-4.058769	
Sum squared resid	0.032404	Schwarz criterion	-3.704486	
Log likelihood	104.3811	F-statistic	19221.58	
Durbin-Watson stat	2.075118	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.91			

Dependent Variable: LNTFC				
Method: Least Squares				
Date: 10/17/03 Time: 00:49				
Sample(adjusted): 2535:2 2546:4				
Included observations: 47 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 8 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	5.569314	0.772008	7.214062	0.0000
LNREX	0.027499	0.014048	1.957694	0.0577
LNCEXP	-0.335158	0.053692	-5.596842	0.0000
LNRCROOM	1.008062	0.005773	174.6204	0.0000
LNGDP	0.095843	0.047891	4.785421	0.0012
SA	0.061164	0.021812	2.804115	0.0079
WAR	0.000101	0.014129	0.007118	0.9944
SEA	0.045682	0.010052	4.199473	0.0002
AR(1)	0.932408	0.053623	17.38813	0.0000
R-squared	0.999373	Mean dependent var	7.299843	
Adjusted R-squared	0.999241	S.D. dependent var	0.909838	
S.E. of regression	0.025060	Akaike info criterion	-4.364663	
Sum squared resid	0.023864	Schwarz criterion	-4.010379	
Log likelihood	111.5696	F-statistic	7574.583	
Durbin-Watson stat	1.934639	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.93			

Dependent Variable: LNTGH				
Method: Least Squares				
Date: 10/16/03 Time: 23:21				
Sample(adjusted): 2535:2 2546:4				
Included observations: 47 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 9 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	11.06615	1.830706	6.044745	0.0000
LNREX	0.000970	0.088994	2.765781	0.0115
LNHEXP	-0.265694	0.091882	-2.891681	0.0063
LNRHROOM	1.005899	0.023419	14.91834	0.0000
LNGDP	0.134567	0.099126	2.667812	0.0012
SA	0.016189	0.036750	0.440510	0.6621
WAR	-0.003529	0.025940	-0.136042	0.8925
SEA	0.994569	0.089785	2.564781	0.0023
AR(1)	0.950874	0.027292	34.84112	0.0000
R-squared	0.988589	Mean dependent var	9.429284	
Adjusted R-squared	0.986186	S.D. dependent var	0.426983	
S.E. of regression	0.050184	Akaike info criterion	-2.975807	
Sum squared resid	0.095702	Schwarz criterion	-2.621523	
Log likelihood	78.93146	F-statistic	411.4978	
Durbin-Watson stat	2.133022	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.95			

Dependent Variable: LNTSH				
Method: Least Squares				
Date: 10/16/03 Time: 23:36				
Sample(adjusted): 2535:2 2546:3				
Included observations: 46 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 8 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	10.04133	0.905366	11.09090	0.0000
LNREX	0.017891	0.066951	13.66789	0.0012
LNHEXP	-0.196649	0.067321	11.54670	0.0111
LNRHROOM	1.018246	0.016876	60.33646	0.0000
LNGDP	0.011652	0.070132	10.98543	0.0213
SA	0.016625	0.037535	0.442929	0.6604
WAR	-0.004964	0.026167	-0.189711	0.8506
SEA	0.034267	0.071321	10.34561	0.0311
AR(1)	0.948610	0.078921	31.35220	0.0000
R-squared	0.997584	Mean dependent var	8.451754	
Adjusted R-squared	0.997062	S.D. dependent var	0.921767	
S.E. of regression	0.049965	Akaike info criterion	-2.981425	
Sum squared resid	0.092369	Schwarz criterion	-2.623648	
Log likelihood	77.57278	F-statistic	1909.812	
Durbin-Watson stat	2.141893	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.95			

Dependent Variable: LNTUH				
Method: Least Squares				
Date: 10/16/03 Time: 23:57				
Sample(adjusted): 2535:3 2546:4				
Included observations: 46 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 14 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	9.014726	4.110389	2.193157	0.0347
LNREX	0.041570	0.019889	25.00456	0.0011
LNHEXP	-0.345261	0.018056	-20.14567	0.0259
LNRHROOM	0.985838	0.019519	50.50616	0.0000
LNGDP	0.425671	0.020134	16.00456	0.0465
SA	-0.004562	0.039279	-0.116140	0.9082
WAR	-0.000843	0.025574	-0.032957	0.9739
SEA	0.023569	0.013346	5.678511	0.0500
AR(1)	0.944673	0.034988	27.00007	0.0000
R-squared	0.986058	Mean dependent var	8.586135	
Adjusted R-squared	0.983044	S.D. dependent var	0.355988	
S.E. of regression	0.046355	Akaike info criterion	-3.131385	
Sum squared resid	0.079506	Schwarz criterion	-2.773608	
Log likelihood	81.02186	F-statistic	327.1128	
Durbin-Watson stat	2.190292	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.94			

Dependent Variable: LNTDH				
Method: Least Squares				
Date: 10/16/03 Time: 22:51				
Sample(adjusted): 2535:2 2546:4				
Included observations: 47 after adjusting endpoints				
Convergence achieved after 8 iterations				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	11.11670	1.105854	10.05260	0.0000
LNREX	0.040339	1.130820	1.130420	0.0000
LNHEXP	-0.105415	1.099701	-2.123468	0.0012
LNRHROOM	1.015898	0.019133	53.09685	0.0000
LNGDP	0.446745	0.226606	1.965897	0.0567
SA	0.012179	0.037194	0.327449	0.7451
WAR	0.001881	0.026206	0.071766	0.9432
SEA	0.020788	2.222364	15.22340	0.0000
AR(1)	0.942892	0.028309	33.30676	0.0000
R-squared	0.998447	Mean dependent var	7.947201	
Adjusted R-squared	0.998120	S.D. dependent var	1.148329	
S.E. of regression	0.049788	Akaike info criterion	-2.991670	
Sum squared resid	0.094196	Schwarz criterion	-2.637387	
Log likelihood	79.30425	F-statistic	3054.055	
Durbin-Watson stat	2.499716	Prob(F-statistic)	0.000000	
Inverted AR Roots	.94			

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

มทิยา เลิศไกร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี เศรษฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ปี พ.ศ. 2532

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

เศรษฐกร 6 บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

DPU